

جایی دووهم

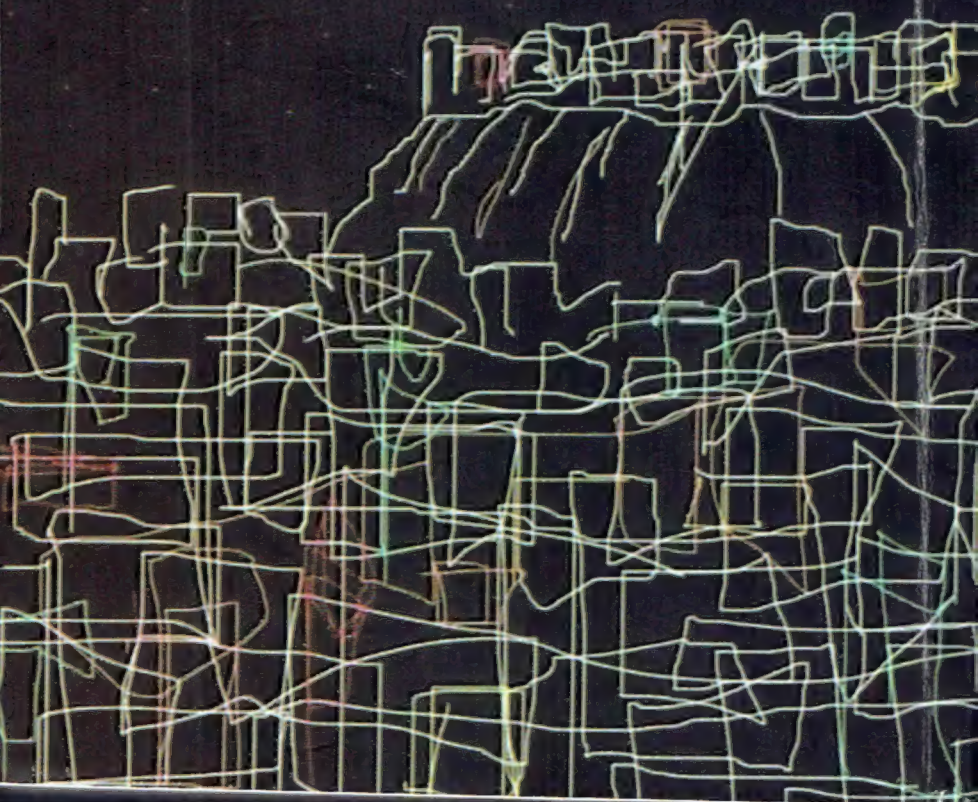
منتدی اقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

قہلاتی ئہستیرہی

رؤمان

کہریم کاکہ

رۆمان

ئەستىڧرەي قەلاتى

كەرىم كاكا

ناوهندی روشنبیری

مەم و زین

-
- ناوی کتیب: ئەستێرە ی قەلاتی
 - نووسەر: کەریم کاکە
 - نەخشەسازی ناوێ: ناوهندی مەم و زین
 - نەخشەسازی بەرگ: پەپۆلە یوسفی
 - تابلۆی بەرگ: محەمەد ئیسماعیل
 - بابەت: رۆمان
 - نۆبەتی چاپ: دووهم - ۲۰۲۲
 - تیراژ: ۵۰۰ دانە
 - نرخ: ۴۰۰۰ دینار
-

لە بەرپۆشەبەراییەتی گشتیی کتیبخانە گشتییەکان
ژمارە ی سپاردنی (۷۵۸) ی سالی (۲۰۱۷) ی پێندراوە.
سەرچەم مافەکانی ئەم کتیبە پارێزراوە بۆ ناوهندی روشنبیری مەم و زین ©

memuzin20@gmail.com

لاوک، لاوک، لاوک که کوا؟

له سەر ئه‌وه بوو، ئاوی بۆ گهرم بکه‌ن، که چی له
ناو خوینته‌وه له لاوک که ی ده‌پێچایه‌وه. ههر له‌به‌ر
هه‌ندئ، ناوی وی به‌ پیری لاوک که‌وته سەر زاری
هه‌ندئ.

مالئووستخانه، له‌و سهره‌ کۆلانه‌ فرێاندا که به‌
نویژی نیوه‌ پۆی هه‌لیانگرت و هه‌لیاندايه‌ ناو
ترومبیله‌ جام تاره‌که. پیری لاوک که له‌ رووناکی
بزر بوو، له‌ تاریکی ده‌رکه‌وته‌وه. وه‌ک چۆن له‌ سهر
زه‌وی جیی نیوه‌ مرۆفیی گرتبوو، له‌ ناو زه‌ویش -
ئه‌گه‌ر گۆری پێ ره‌وا ببینن- له‌ دوو سێ بستی
جییه‌ ده‌بێته‌وه. ته‌مه‌ن و دارکاری هینده‌یان
پێوه‌ نه‌هێشتوته‌وه. پێویست به‌ داره‌بازه‌ش ناکات.
رینی گۆرستان نزیکه‌ و وه‌ک مه‌لۆتکه‌ له‌ سهر
ده‌ستان هه‌لده‌گیرئ.

سالانیک به سهر ئه و شهوه خویناوی و
فرمیسکاوییهی پیری لاوک تیده په پئی. ئاخر ئه و
شهوهی له سهر جاده ههلمگرته وه، به دواي ماماندا
دهچووم. تکای دنیاام له ژنه کهم کرد بجینه
خهسته خانه، تکای وهرنه گرتم و مامانی ویست.
پیری لاوک مامانی له بیربردمه وه. ژنه کهم به سهر
منداله وه چوو. منداله کesh له گهل دایکی چوو.

ئه و شهوهی (ئه من) کاریان به پیری لاوک نه ما
و هینایانه وه جیی خوی، شهویکه له بیرناچیته وه.
ئه و شهوه مه رگی ژنه کهم پیری لاوکسی
له بیربردمه وه، مرد، نه مرد! له کوپیان ناشت! له
گورستانی گه وره ی شار، گورپکی تازه که وتبووه
ته نیشته گورپی ژنه کهم. نزیک گورپی شاعیری
خهنده ی بایی. وای بو دهچم گورپی ئه و بوو بیت.
هه رچهنده قسه هه یه، ئه و شهوه بهر له گیاندانی:

ئه ستیره یه کی تژی له ورشه داکشایه هه وشه.
رووناک، رووناک، کهس چاوی له بهری
هه لئه ده هات، تا ببینی چ رووده دات. به لام دواي
هه لکشان و چوونه وهی بو ئاسمانی، پیری لاوک له
سهر جی نه ما بوو.

چیرۆک وا دهخوای ئ لیره وه له جیی لاوک،
 په نهانزان گۆبکهین و ناوی بیته پیری په نهانزان.
 خو منیش لهو شه وه وه ناوی خوّم گۆپی بو
 (سیژده) بهو ناوه نه بی وه لامی که سم نه داوه ته وه.
 ئاخر ئه وه شه وه له هه موو شه و و رۆژان سیژده تر
 بو، ئه ز له سیژده ی گه لاپیزان هاتوومه ته دنیا، له
 ته مه نی سیژده رۆژی بابم فرۆکه کوشتی، سیژده
 سالان بووم دایکیشم هه ر بر فرۆکه چوو، سیژده
 مانگیش له باوه شی ئه ستیره نووستم، مردنه که شی
 که وته سیژده ی مانگ.

له سه ر بانه وه گرته که شیم دیت. چه ند خوله کی
 به ر له دهنگی ته قه که، پیری په نهانزان به کووړه
 کووړ و به هه له داوان به ره و ئه و سه ره کۆلانه
 ده رۆیشت که رینی پیاوه که بوو. ئه و پیاوه ی که س
 نیه نه یناسی و کۆتایی چیرۆکه که شه. ئه و پیاوه ی له
 بن دیواری قوتاخانه که به ده سترپیژیک ساردیان
 کرده وه، مندا ل ده وریان دا و گه یاندیانه خه سته خانه،
 به لام کار له کار ترازابوو.

به چاوی خوّم دیتم، پیری په نهانزان خو ش خو ش
 ده رۆیشت. وه ک بلی دلی تریواندی. لی نه گه یشت،
 ئه وان گه یشتن و بردیان. هه یینی ژنه که م زگی شه ش

مانگان بوو، دلّه کزه ی دهگرت. له گه ل مالی پیری
په نهانزان مالی کمان بهین بوو، له شه ویکی خراپ
هینایانه وه.

له و چند ساله دنیا به شیوه یه ک گورپاوه،
ناناسریتته وه. نه و گورپانه باش که و ته وه، وانه با
که س سهربرده ی پیری په نهانزانی نه ده زانی. رازی
نه وی نه ده زانی. نه یییه ک له زور جی با به ره وی
میژوو ده داته وه و ده ی داته ریچکه یه کی دی.
سهربرده ی نه و پیاوه له لاوک و داستانی ش جی
نابیتته وه. میژوو ده ترسی له خوی بگری.
سهربرده یه کی دریژ و رازدار، له ده ور به ری قه لای
دمدمه وه دی و زور جی ده کات و ده گاته وه بن
قه لاتی ئیره.

له زاری پیری په نهانزانه وه که س شتیکی
نه و تو ی نه بیست، خه لک بونی شتیکی وای لیکات.
نه و پیاوه نه و هه موو ساله چون نه و دنیا رازه ی له
دل پاراست و به زاریدا نه هات! ئیران و تووران و
به غدای کردبوو، سهر او و ده راوی زور دیتبوو، دنیا
گه رابوو. تا ته واو دانه که وت، به یه کجاری نه هاته وه
زید. که مدوو بوو، به تو بزیش قسه ی نه ده کرد. به ئا
و نا و زور به کورتی وه لامی قسه و پرسیارانی

دهدايه وه. دواتر بيستمه وه له باره ی رازه كه يه وه له
 شيوه ی وړينه، شتيكي كه می لای نه وه كه ی به
 گوړئ وهر كړد بوو، كه س به هندی هه لنه گرتبوو.
 به لام دواى رووداوه كه قامچى هينايه قسه، دياره
 قامچى زمان ده خاته زارى به ردیشه وه.

گوړانى دنيا، قامچيشى هينايه قسه، قامچى
 پييلينا. وهك چوڼ پيرى په نهانزان بهرگه ی قامچى
 نه گرت و بن بهرې بؤ هينايه سهر بهرې، نيو
 سه دهيه كى بؤ گيږايه وه، قامچيش هاته قسه و به
 دروداو پيرى په نهانزانى گيږايه وه. پياويك ئه وه ی
 پيش گوړانى دنيا مالى كه وتبووه نيوان مالى مه و
 مالى پيرى په نهانزان و كه س هينده ی سهره
 دهرزيه ك گومانى خراپى لينه ده كړد. ئيستا به ترس
 و له رزه وه، به هه وكى پر گريانه وه ده گيږيټه وه. ئه و
 پياوه ی ژنه كه می له گوړ دهرهينا و خوشى نازانى
 چه ندئ له شار دوورخسته وه و له كوئ خستيه بن
 خو له وه، ئه و پياوه وا ده گيږيټه وه. له قسان به هه له
 بردوويانه، مه به سستيان ئه و نه بووه. ده زانم ئه و
 كه سانه جيى باوه ر نين، به لام من باوه رى پيښه كه م.
 رازى پيرى په نهانزان واى كرد باوه رى پيښه كه م.
 چه ند رورژيكيښه له و دهشت و دهره ده يگيږم، ئى،
 ئه وه خوايه به جتيه كه بكه ويټه وه. ژنه گوړگومه كه م

ببینمه وه. له به د به ختی من ناچیته وه سهری. ئه و
پیاوه دواى ئه و هه موو ساله رسته یه کی پیری
په نهانزانی له بیر نه چوته وه، که چی به جیی گۆریک
ناکه ویته وه.

له بابم پتر خوشمده ویست، به لام دهبوو زمانی
 لیبدهم. وام نه کردبا، نه خشه که دهبوو تری ناو
 رانکی و نیچیره که له دهسده چوو. که میک پیش
 گه رانه وه و دهس ته کاربوون، له حه وشه وه گویم
 لییه، پیاوه پیره که له بهر خویه وه دهلی:

دهیکوژن ئیستا دهیکوژن، ده بیت بیگه می و ری
 بگوری.

له دلی خۆم گوتم، تو بلینی مه بهستی ئه و بیت،
 ئای! کورپه ناوه که شی گوت، باشه له کوینی زانیوه؟
 تو بلینی له ناو ئیمه دهستی که هه بی! گومانم له خۆم
 کرد، گوتم رهنگه له زارم ده رچوو بیت. هاتمه ده ری
 و دیتم له سه ره کۆلانی سوورپایه وه. ته له فۆنم بو
 ئه بوو عه لا کرد، کیشه که م تیکه یاند. وه کات
 دهسته یه کی نارد، بردمان و پلانه که مان سه ریگرت.

ئه و پیره په نهانزانه بهرگه ی سه ره سمیک ناگری،
 قامچی چی! هینده ی پشیله یه کی لی ماوه ته وه. له

تووره گه یه ک جیی ده بیته وه. ناکرئ له ریی دارکاری و قامچی وه قسه ی لی دهر بهینی. ئاخر له گه ل قامچی یه که م فریای زار هه له یئانه وه ناکه وی و گیانی ده گاته ئاسمانی. له ده ستمانه چی، شاریک، تو بلی ولاتیک زانیاری گرنگ له گه ل خوی ده بات و ده سه لاتمان ده که ویته مه ترسی. له خومان ده پرسى:

جگه له قامچی، چی؟!

نه بوو، قامچی تاکه چاره یه. دنیا یان خسته بهرده می، دهستی بو نه برد و ورته یه کی نه کرد. به زور شه را بیان به قورگیه وه ده کرد، ده خهوت و له خه ویش زاری نه ده جوولا. هه پره شه ی ناردنه دوزه خیان لی کرد، خوی تیکنه دا. ئه گه ر رسته ی ((حه یف، کوشتیان)) ی به زاردا نه هاتایه، هه موو باوه پریان ده هات که ئه و پیره که پولاله و له بنی وشه یه کی گۆنه کردو وه. منیش ده که وتمه گومان، گومان له وه ی ئه و پیره ی رۆژانه چاکو چۆنیه کی گهرمان ده کرد و من به کوردی به یانی باشم لیده کرد، ئه و به کوردی و عهره بی وه لامیده دایه وه، هه مان ئه و پیره بی، ئه وه تا له بن قامچی له پشیل یه کی گیان تیدا نه ماو ده چی.

+ ئەبوو نەجم، پیرە پشیلەکه بە تۆش نایەتە
میاوہ؟!

- من...

من نەمدەویست، پیرە پشیلەکه دارکاری بکەم،
بەلام فەرمانە و لە سەر سەرانە. بیرم نیە لەگەڵ
قامچی یەکەم چی روویدا، بەلام لە بەرزکردنەوہی
دووەم، بەو چاوانە ی خۆم دیتم، ئەستێرە یەک لە
پەنجەرەوہ ھاتە ژووری. لە سەر سینە ی پیرە
گیرسایەوہ و لە رووناکایی بزریکرد. پیرە خۆی
ہووہ ئەستێرە. یەکەن ھەلاتم. لە ھەلاتنی
بیرمگەوتەوہ، رەنگە سۆزی دراوسیتی ئەستێرەکە ی
ھێنابن، دەنا ئەستێرە خۆکە لاشووشە نیە لە
ئاسمانی بکەوێتە خواری.

گەر پامەوہ سەر پیرە ی دراوسنی، نە رووناکایی
ھەبە، نە ئەستێرە لەوێ ماوہ. پیری پەنھانزان لە
گوشیکی لوولدرائ دەچی، لە سەر تەنیشتە،
ھەستەمکرد پەرۆکەکە ی چاوی شەلبۆتەوہ،
تونەدمکردەوہ. دەستی کہ لە پشستەوہ
بەسترا بوونەوہ. دەبینم سەری پەنجەکانی بە
شیوہ یەک لیکدەدان، وەک بلی شتیک بژمیری. خیرا
خیراش فووی دەکرد، دەتگوت پارووە نانیکی

گه رمی له دهسته و ساردی دهکاته وه. دهنگی خوّم
گوږی و فه رمانم پینکړد:

هه رچی ده زانی، بیلۍ.

به دهنگیک دهتگوت له وه وه نا، له دیواره که وه
بینه گویم:

حه یف، کوشتیان.

چاره ی ئه و پیره قامچیه. به رزمکرده وه،
رامنه وه شانده بوو، دیتم ئه ستیره که وه ک گولله هات.
هه و بوو، ئه ستیره بوو. له کولانکه گچکه که وه دیتم
له ئاسمانه وه هات، له ناو ئه ستیرانه وه هات، پیره ی
به رووناکیی خو ی داپوښی.

سه روک هاواره، ئه وه چیه، ئه و ئه ستیره یه، ئه و
که رتکه ئه ستیره یه بۆ وا دهکات؟ ئه و چاره له جاری
دی پتر ترسام. چاوم گرت و دهرپه ږیم. دهمو یست
له قامچی به دهستان بهرسم، داخوا ئیوه ش
ئه ستیره ی واتان دیوه؟ نه ویرام، پرسیار ی وا هی
شیتانه. تو بلئی من شیت بوو بم! نابیت ئه بوو عه لا
به وه بزانیّت، به زمی ئه ستیره که به و بگاته وه، له
جی ی پیره م ده به ستینه وه و دهمخاته ریزی
ناپاکانه وه.

کاتی سەردانم بۆ لای پەنھانزانی بە ئەستێرە
 داپۆشراو گۆرۈ. لە شەووەوە کەردمە روژ. بە نوێژی
 نیوەرۆیین ئەستێرە چ دەکات، بۆی چووم. هێشتا
 قامچیم نەجوولاندبوو، ئەستێرە خۆی بە ژۆریدا
 کرد. ئەستێرەى روژى لە ھى شەوئى رووناکترە،
 ئاوى چاوى دەبرد. نەك پیرە، دەستی خۆم
 نەدەدیت. لەو دەمەى ئەبوو عەلا گازیکردم، بیرىكى
 چاکم بە میتشکدا ھات:

- پشیلەکەت نەھتایە قسە؟

+گەورەم، خەمت نەبیت، زۆرى نەماو.

پیری پەنھانزانی راکیشایە چاوەیەکی داخراو،
 کونڤ، تاریک، نەك ئەستێرە، پێشکەش ریی ھاتنە
 ژۆری نیه. تاریکە، چاو چاو نابینى. لایتىكى گچکەم
 لە سەر پیرە راگرت، ناوى سەرۆکم لێھێنا.

-ئەستێرەكە ریی نەبووبیت، یان لە سەرۆك

ترسا؟

+پەلەت نەبى.

بیرمچوو بلیم، پێدەچوو ترسى ئەستێرەكەى لە
 رووم خویندبیتەو. چوونكى یەك دوو جار

تیچاویکی دامی، لەرزەم هاتی. من دەزانم لە بن ئەو
 جوړه تیچاوه چ شتی هیه. ئەو پیاوه تیچاوی وای
 دابیته هەر (ره‌فیع)ی، دەبیست قور بۆ خووی
 بگریته‌وه. ئەگەر زۆر سووک لە بنی دەرچی،
 دوورخستنه‌وه‌یه‌تی بۆ بنی دنیا. بۆیه بپارمدا، نەک
 ئەستێره، خۆر بە خۆرایه‌تی خووی بیته سەر پشتهی
 پیری پشیلەیی، قامچی خۆم بوەشیتم و بیهینمه
 قسە. ئیدی ناوی سەرۆکم لێهینا.

-تەنها ناوی سەرۆک، ناوی خودات نەهینا؟

+لە زیندانی، سەرۆک خودایه، مردن و ژیان لە
 دەست ئەودایه.

ئێ، بە نوێژی نیوه‌پۆیی، لە هۆده‌یه‌کی لە شه‌و
 تاریکتر، قامچیم بادا. لە بن تیروژی کزی لایته‌که،
 بە ئاستەم لێوی ده‌جوولێ:

حه‌یف، کوشتیان.

گه‌یشه‌ کونه‌ لووتم، گوتم:

ئێستا، ده‌تنیرمه‌ کن ئەو.

هاته سهرم به پيله قه بکهومه سهری و سیسرکه
 ئاسا پانیبکه مه وه. باش بوو بیرمکه وته وه که نه و
 پیاوه نابیت بمریت، ده بیت بیته گۆ، قامچی...

بۆوهی سهربردهی پیری لاوکی په نهانزان وهک
 خوی بچیته دیرۆکه وه، به دهردی نه و سهربردانه
 نه چئ که ههرکه سه به دلی خوی، تام و خویی
 پیوه کردووه. لئی بریوه و تییرپیوه و به سینگی
 دیرۆکیه وه کردووه. نه و پیاوه نابیت بییته
 درۆیه کیتری دیرۆک، بۆیه نه بوو نه جم بهس نیه بو
 گێرانه وهی وی.

ئاخر ناکرئ دیرۆک له زاری که سیکه وه
 تۆماربکری که سهرده میک سهرۆکی به خودا
 زانیبوو. پیریکی دراوسی خوی به گرتن دا و ههر
 خۆشی دارکاری کرد. ههر نه و پیاوه گۆری ژنیکی
 هیچ له هیچ نه بووی، به سهر مندا له وه چوو، له
 گۆرپه کهی خوی دهر بهیئنی. نه و پیاوهی دهر و
 دراوسی سویندیان به سهری دهخوارد، که چی
 میرغه زهب دهر چوو. بۆیه هیچ نه بن، یهک دوو
 کهسی ده بیت پهیدا بن و گێرانه وهی نه بوو نه جم
 پشتراست بکه نه وه.

سەربردهی پیری پنهانزان، وا چاکه،
رۆماننوو سیس هینده خوی تییه لئه قورتینی،
چوونکی به بیانوی هونه رکاری و جوانگیرانه وه،
له دیرۆکی دوورده خاته وه.

له هۆدهی ئەشکه‌نجه ده‌یان‌هێنامە‌وه. چاوم پەر
خوین بوو. بە‌رده‌می خۆم نە‌ده‌دی. بە‌ ده‌نگ
ناسیمە‌وه. ناسیمە‌وه ئە‌بوو نە‌جمە. له‌ ده‌نگیرا دیار
بوو چە‌ند شپ‌رزە‌یه:

ئە‌ستێ‌ره، ئە‌ستێ‌ره، ئە‌ستێ‌ره هاته‌ ژورێ‌.

وا تێ‌گە‌یشتم، پیاویکی گە‌وره‌ هاتوو و ناوی
ئە‌ستێ‌ره‌یه.

منیش له‌وێ‌ بووم. جارێ‌ک له‌ رێ‌ی ئاوده‌ستی، ئە‌و
ئە‌بوو نە‌جمە به‌ تە‌نیشت‌مدا تێ‌پە‌ری و قامچیه‌کی
خێواندمی و له‌بەر خۆیه‌وه ده‌یگوت:
پیره‌ پشیلە‌ ئە‌ستێ‌ره ده‌یپاریزی.

منیش شتیکم له سهربردهی ئه و پیره له زاری
خویه وه بیست. دوو شه و بهر له وهی بزریت، له
ژووریک پیکه وه بووین. وه ها شلوکوتیان کردبوو،
خوی رانه ده گرت. سه ریم خسته سه ر کۆشم، به
دهم خه وه وه پچرپچر ده یگۆت:

گۆتم... ههم... شتم گۆت، له قه لات وه... لۆ...
قه لات...

ئه و شه وه دنیا یه ک وړینه ی کرد. وړینه ی سه رنج
راکیش. وړینه ی ناسک. حه یف، من هه ینی قسه کانی
ئه و پیا وه به وړینه کردن تیگه یشتبووم. ئه و پیا وه
ئه و شه وه له خۆشخوانیکی ماندوو ده چوو، به رژد
و هه لدیرا هه لگه پئی و سه ربرده بگێرپیته وه. زار
شیرنی له شیوه ی ئه و پیا وه م نه دیتبوو. به ته رزئی
سه ربرده ی ده گێرا یه وه، من ئیستاش ده لیم یه کییک
بووه له و چیرۆکنووسانه ی له گابه رده وه ئاوی
گێرانه وه هه لده قولینن و به ریده ده نه وه. چه ند
جاریکیش لیم پرسى:

تۆ کینیت؟ خۆت بناسینه.

ئه و شه وه پینه ده چوو ببیستن، ته نی زاری
ده گه را:

هه‌رچیم هه‌بوو، شتیکیشم له‌کۆرپه‌ ئالا وه‌رگرت،
به‌ ماینه‌کی شینکی بژگه‌زیک درێژم دا. له‌و مایانه‌
بوو، فرۆکه‌ نه‌ده‌گه‌یشه‌ توژی پیتی. له‌و مایانه‌ بوو،
به‌ سه‌ر زێدا بازیده‌دا. قه‌دبهر چای ده‌بهری. مایینی
من بالی گرت و مینا فرۆکه‌ی ئینگلیزی فری.

ماین ده‌تگوت ده‌زان، چیم له‌دلدايه. له‌ من به‌زتر
بوو. له‌ ده‌می ئالیکدانیش پشووی نه‌ده‌دا. سه‌ر به
جۆرکه‌وه‌ چوار ناڵه‌ی لیده‌دا. بۆ ئاو خواردنه‌وه‌ش
هینده‌ی نیشه‌نه‌وه‌ی چۆله‌که‌یه‌کی زاره‌ته‌ریکی
پینه‌ده‌چوو. هه‌ستمده‌کرد، ئه‌و ده‌لن:

دره‌نگه‌، توند خۆت بگره‌، ده‌فرم.

فری، نازانم چه‌ندم پێچوو. عه‌سرانی گه‌یشه‌مه
کوێستانی کێله‌شین. له‌وێ له‌ بلندایی دنیا، له
زارکی ره‌شمالێک گه‌ردنکیلیک که‌ ده‌تگوت زاده‌ی
زه‌نویژه‌، به‌ جامیک دۆوه‌ جله‌وی مایینی لیوه‌رگرم
و گوتی:

سواره‌ سووکه‌لانه‌، ده‌لێی له‌ شامه‌رپۆه‌ دیی.
ماینه‌که‌ت رووباری عاره‌قه‌ی ده‌رداوه‌.

وابوو، ئاوپم له‌ جێپێی ماین دایه‌وه‌، عاره‌قه‌
جۆگه‌له‌ی به‌ستبوو. له‌وێ بایه‌کی ته‌زی هه‌لیکرد.

قه دپاله کان به فریان پڼوه بوو. پشوویکی کورتمان دا. ماین له من په لهر، من له و په لهر، به نووردووه نانیک و په نیری میړی و پرسپاری کورترین ریی شنوئی، ره شمالنشینانم جیهیشت. پیم له رکیف نا و فریم. له شوپوونه وه، تاریکيه کم به سهردا هات. تارترین شهو، له و دنياش شهوی وا تار نیه. دوو بست پيش خوم نه ده دیت. ماین ریی ده دیت، به لام وا دیاره ری ریی لیده بیته وه. ماینش خو کچی نه و ولاته نیه، به چ بزانی کام له و ریانه ده مانباته وه نه وئ.

نه خشه ی ریم له ره شمالنشینانی کتله شینی وهرگرت. ده زانم ری چنه ریی لیده بیته وه و هره رییه ده چیته وه کوئ و ریی من کامه یانه. به لام به و شه وه نه نگوسته چاوه وا بژی ماینه کم نابینم، ری ده بینمه وه؟ له وئ له ماینه شینکه که منی به فرین گه یانده ئیره، په شیمان بوومه وه. ده بوو ماینیکی نه و هه ریمه م کړیبا. ئیستا له سهر پستی پشتم لیده کرده وه و دلنیا ده بووم ده مگه یه نیته کوړه بویره که ی غه زالی چاو نه ستیره.

حه یف، بیرم له وه نه کردبووه، شه و رویشتم ده که ویته ئاقاری. نه لووتکه یی، نه گردولکه یی، نه

بنه دارێك، نه چه میکی ناسینهوهی ری خو
نیشاندەدن. هه‌وکه هه‌ر ده‌بی چاوه‌پێی ئاسمان
بکه‌م. مانگم بو بنێری، مانگی رینیشاندەر. ده‌ی
ئاسمان، مانگت بنێره، هینده کاته‌م به‌ ده‌سته‌وه
نه‌ماوه. من ده‌بیت بیگه‌می و پینیلیم به‌ خو
نه‌که‌ویت، هینده‌ت نه‌ماوه.

ده‌لیی ئاسمانیش ده‌ستی له‌گه‌ل ئه‌وان تیکه‌له‌. تاله
تریفه‌یه‌کی رینیشاندان شو‌پ‌ناکاته‌وه. ئاسمان
ده‌ستی له‌گه‌ل ئه‌وان تیکه‌لکردبی، له‌ده‌ستمانده‌چیت.
دلم ده‌لی نه‌وشو نه‌گه‌می، کار له‌ کار ده‌ترازی.
ئاسمان به‌ر را ده‌گات، نه‌دی هه‌ر ئه‌و نه‌بوو، منی
به‌و ریه‌ خست؟ هه‌ر ئه‌و نه‌بوو له‌ سه‌رخه‌وشکانی،
گوئی:

بیگه‌یی، ئه‌و بچی، خه‌ونیکی گه‌وره‌ ده‌چی.

له‌و تاریکه‌ شه‌وه‌ که‌ ترووسکاییه‌ک نه‌ له
ئاسمان، نه‌ له‌زه‌ویه‌وه‌ دیاره‌، له‌ سه‌ر زینی نوێژم
دابه‌ست. له‌ هه‌ر رکاتی سه‌ری مایم به‌ لایه‌کدا
ده‌سووراند. ده‌مگوت، یه‌کیان هه‌ر ده‌گات. هه‌ر
جاره‌ی به‌ ناوی په‌یامبه‌ری له‌ خودا ده‌پارامه‌وه‌ که
مانگ هه‌لداته‌ ئاسمان و تریفه‌ شو‌پ‌بکاته‌وه‌. زه‌وی
و ری کوری غه‌زالی چاوه‌ستیره‌ ببینمه‌وه‌.

خودا له ئاسمانه وه رووناكايى نه نارد، به لام له زهويه وه، ئاگرئ دهركه وت، له ئاگرى دزان دهچوو. دهست له سهر مشتوى خه نچه ر، رووه و ئاگره كه چووم. ئاگر بووه چهند ئاگرئ. تيگه يشتم ئاوه دانیه. به ره و ئاوه دانى هه يهام له ماین كرد. له دووره وه سهگ پيشوازييان ليم كرد. دهنگيك دهنگى دام، زور له دهنگى تو دهچوو.

دهنگى من؟!

پيرى په نهانزان دهنگى منى نه بيست و له گيرانه وهى خوى نه كه وت:

گوتم: منم، له بنى دنياوه هاتووم. رى شنوويم بزر كردوه.

كابرا به زمانىكى له قهند شيرنتر:

تو پشوويك بده. چايه ك وه خو. هه ر شنو نا، رى تارانيش له سهر من.

رهنگه گوتييتم رى تاران كاويل بن. چايه به گولله دهستناكه وئ، كه چى له و درهنگانى شه وه، من قوريه ك چايه م هه لقوراند. به لام چ پيناچى تامم ليكردين.

+ئەرئ، ئۇ ناكەسانە دەبىت چايەكمان نەدەنى؟ !

ويستم بلىم دواى نيو سەدە لە قۆرىە چايەكەى
پيشە تۆ، لىرە مەگەر بە مووشەك پيالەچايەك
دەستكەوئ. قسەكەم گىتراوہ ئاخر پىرى پەنھانزان
تەنى قسە دەكات و قسەى كەس نابىستى:

ئەرئ من لە كەنگىوہ بەرپوہم؟ چەند شەوم بە
سەردا ھات؟ لە چەند جى پشووم دا؟ جگە لە
دوہەكەى كىلەشىن و سەرسەمەكە و پرووشەى
تالگەكەى رى چ جىدەم لەبىرنە، ئىستا خانەخوئ
لە بن نەشكى چارەشكە دەلىنى ئەستىزەى سىوہىلە
دەدرەوشچەوہ، بەو درەنگانى شەوہ بارپۆكەى
كوشتەوہ. چايە لە دواى چايە تىدەكات. ھەينى
كەسنى چايەى ھەبا، شا بوو.

چەندى گوتم: درەنگ دادى، رىم نىشانەدە، دەپۆم.
بە بۆنى چەلاوى بارپۆكە و چايە بەستىمەوہ. خۆم
بە ەرد دادا، نەپەشت ھەستم. چەندى گوتى:

زۆر رىبوارى بەپەلەم دىوہ، بەلام ھى وەك تۆ نا.
چ راسپاردەيەكت لە گىرفانىيە و بۆكى؟

هیچم نه گۆت. خودا له دوڤ دهوی خانه خوئی
به دل و چاوتیر بدات. من ئیستاش ده لیم ئەو پیاوه
له چاومه وه راسپارده که ی دلمی خویندۆته وه.
ئەویش داردهستی شا بووه، بۆیه گیری کردم.

نازانم له چایه ی چهندهم بووم، مانگ له مله که ی
ئەوبه ره وه، له شیوه ی گری له پری کۆلکه ی
داربه پروو، دپی به تاربی ئاسمان و زهوی دا.
ئەستیره یه کیش نه رم نه رم هات، له شیوه ی
گوجیله یه کی دره وشاوه له بهردهم نیشته وه.
ئاماژه ی رویشتنی کرد. دیتم کلکی تیشکاویژی
را ده وه شینی، ئاورم لیده داته وه، به زمانی چاو و
کلک ده لی:

وه ره، به دوا ی مندا وه ره.

گۆتمه خانه خوئی:

+مالت ئاوه دان، ریم نیشانده.

-رئ ئەوه تا له و خواره- دهستی بۆ ریی گوجیله
ئەستیره ییه که درێژکرد- به لام به و شه وه تاقه سوار
بۆ کوئی؟ تۆ مندالی ئەزموونی ریوبانت نیه. له
دهستی چه ته ی خۆمانیش ده رچی، ده که ویه داوی
جهرده ی عه جه مه وه.

+ئەوشۇ نەگەمە ئەوئ، دىئا ژىراوژوور دەبى.

چ دوور نىه، دەرمانى خەوئ، تۆ بلى ھى مردنى،
بۆ لە شىوئ كىردىم. لە حىلەى ماينى شىنكە
وہناگاھاتم. تاهوواھا ئەوہ چ كاتى رۆژہ، خۆر ھەر
لە چىاوچۆل نا، لە زىندانىش ھەلھاتووە. ماين
سەمكۆلان دەكات. سەرھەتا وا تىگەيشتم لە برسان، لە
تىنويتىيە. وا نەبوو، پەلەى بوو، بە چاو قسەى
دەگەل كىردم:

تۆ لە كوئى؟ لەبىرتچوو، ئەدى ھەرىت نەدابوو؟

ماين لە زىنكردنى، يارمەتىدام. زارى گەياندى و
ھەلىدایە سەر پشتى خۆى. بالمان گرت. لە
دەروازەى رۆژاوايى، خۆم بە شاردا كرد. بە سەر
قورپىواندا كەوتم. تىگەيشتم دەرەنگ كەوتم و
وێرانەگەيشتم. تەرمەكەشيان بردبوو.

پىرى پەنھانزان ھەناسەبىركى پىكەوتووە.
ھەنسكان دەدات. ھەستەمكرد تىنووە. قورپى
وشكبوو. ئاى بۆ چۆرە ئاويك، بە سەر لىنويەوہ
بكەم. بەلام زىندان لە بىابان وشكتەر. پىاو ھەيە بۆ
دلۆپە ئاويى تاوانى بە مىلى خۆيدا دەھىنى، دوور و
نزيك دەستى تىدانەبوو. باش بوو پىرى پەنھانزان

ناوی ئاوی به زاردا نه هات و سواری ماینه که ی
بۆوه و پئی له ئاوزینگى نا. پرسیم:

تۆ بۆ گێرانه وه ی گیانی ئه و کوژراوه هاتبوویت؟

نه بیست و ئاورى نه دایه وه. پیده چوو له گێرانه وه
ماندوو بوو بیت. هه ستمده کرد، له جى جى سه رهات
ده پچرئ و گری ناداته وه:

کۆمه له شیریکیان خستبووه پشتی ترومبیلکی
گه وره وه به ناو شاردا ده یانگێران. سئ روژ
گێراییان. سئ روژ به ناو جاده دا رایانگێشان.
من داله ورتکه ی عه جه مان نه ده وێران زۆر لی
نزیکه ونه وه، له دوور وه په له به ردیان تیده گرتن...
شا شایی گێرا...، خۆ له که و تنه ناو بۆسه که ئه گه ر
بۆ سه ر لاشه ی کوپه که ی نه گه رابایه ته وه،
ده رده چوو، به رده ست نه ده که وت... ته رمه کان وه ها
شیوینرا بوون، نه ده ناسرانه وه. ژنه که ی به په نجه
براوه که ی میرده که ی ناسیبۆوه... سه ری خۆم
هه لگرت. خۆم له که لاوه ی دمدم دینه وه. دوو سئ
شه و له ناو به رد و پووشوپه لاشی ئه وئ مامه وه.
ماین له ده ورم ده خولایه وه و به جینه هیشتم. ناوه
ناوه ده هاته سه رم. ده مدیت ورده فرمیتسکان
ده بارینئ، فرمیتسکی گه رم خویناوی. ده هات به

نەرمى لىچ و لىئوى لە شانم گىردەكرد. بە ئاماژە دەيگوت:

سوارۆ، سواربە، با بچينەوہ.

دلى ماينم نەشكاند و خۆم ھەلدايە سەر زىنى.
ماين نازانم بۆچى رىي گەرانەوہى گۆرى و بردمىە
دەروازەى (ھەزاران) تۆ بلىي بۆ بىستنى لاوكەكە
بووييت يان... ژنيك لە سەر گۆرىك بە دەنگيكي
ژنانەى وا پياوى دەتاواندەوہ ھەليکردبووہ لاوك، چ
لاوكى! پىدەچى لاوكيژرەكە لەوہوہ فيترە لاوكان
بووييت. لەو لاوكەدا باسى مار و شاي دەكرد،
باسى ئەوہى دەكرد، كاتى مار بە پەنجەى
كۆرەكەى غەزالى چاو ئەستىرەوہ دەدات، وەكەت
خەنجەر ھەلدەكيشى و پەنجەى خۆى دەبىرپتەوہ و
ژەرر بنېر دەكەت. بەلام كاتى شا پىئوہيدەدات، ژەرر
شاھانە كارى خۆى دەكەت. لاوكەكە ھەر دەبى
ناوى ژەررى شا و مار بى. گۆرەكە گۆرى كۆرى
غەزالى چاوئەستىرەبوو. داخى گرانم نەمتوانى وەك
جارى گۆرىن بىپارىزم و نەھيلم بکەويته داوہوہ.

+كام جارى گۆرىن؟

پیری پنهانزان بوورایه وه، تهخت بوو، به لام
چاوی دهره و شانیه وه. ههستمکرد چا و نین و
جووتی ئهستیره ن. دوو سی میرغه زه ب هاتن و
بردیان. ئیدی نه مدیته وه.

قامچيم دانه هينا بۆوه، له سهر سينگي پيره
 نه ستيره دره وشايه وه. نه مزاني له كوينه هات.
 پنده چوو له باخه لي هه ليگرتييت. ناوي سهروكم
 لهينا و وهرگه پامه سهر نه ستيره. من ئيستا شيتانه
 قامچي راده وه شينم و چاوم نابيني بهر چ شتي
 دهكه وي. گويم نابيستن، دهنگي چ شتي دي.

چهند رۆژي، به رۆژ دهچوممه داركاري پيره و
 هه موو جاريكيش نه ستيره كه پيش من دهگه يشت.
 به لام له ترسي گياني خۆم، ناوي سهروكم لينده هينا
 و وهردهگه پامه سهر. شهري نه ستيره م دهكرد و
 دهست و پتي خۆم نه ده ديت. له هيكه وه وهك بليي
 ههستي بيستم بۆگه پايته وه، له نه ستيره وه، تو
 بلي له پيره وه دهنگيك هات. شتيكي دهگوت،
 رسته كه ي پيشتر نه بوو. حهيف و مهيفي تيدانه بوو.
 وهلي تينه دهگه يستم چ دهلي.

دهستيكي ئاسنين شانمي راته كاند و رايكي شامه
 دهري. گوئي:

تۆ ده ته وئ گيان، يان قسه ي لينده ربه نيت؟
نابىستى ده لى قسه ده كه م؟

پيره پشيله ي حه فت گيان هاته گۆ:

مندال بووم، تازه خه تى سميلم دانابوو. ژنيكى
چه قو به ده ست هاته خه ونم. به دم چه قو
تيژكر دنه وه ده يگوت:

خويى براى من ئاو نيه، وا به لاش بروت.
سورما نه بم ئه گهر توله ي نه كه مه وه.

پيش خه ونه كه ش دلم تريواند بووى، ده مزانى
پيلانيكى گه وره له ئارايه. ئه من زانيبووم برايه كى
ئو ژنه كوژراوه. بكوژه كه ش ئىستا بارگه ي
هيناو ته بن شار. دلم گوتى، وا به رپوهيه و به پى
خوى ديه بن چه قو.

دل نه بوو، ناوى بلى، كى بوو؟

گووى نه دايه پرسياره كه و دريژه ي به گيپرانه وه
دا:

له خانه كه ي بن قه لاتى نيره كه ريكم به كورتانه وه
دزى. باژو، بهر له وه ي له شار نزيك كه ويته وه،
ده بيت بيگه مى و وا بكه م يه كپى به رى خويدا

۴۰. ریتەو و نهکهویتە داوهوه. نیرهکه ر له من
 ۴۱. شتر ریی پیدهزانی. بالی گرت، له ئاقاری مالی
 ۴۲. لان تووشی کاروان بووم. له دوورهوه ناسیمهوه.
 ۴۳. خهونیش نهمدیتبوو. به کلاو و رهخت و فیشهک
 ۴۴. اسیمهوه. کورهکهی غهزالی چاو ئهستیرهم
 ۴۵. اسیهوه. تا ئیستاش ئهو له کهس نهچووه و
 ۴۶. کهسیش لهو ناچی. یهک دوانیک نهیاندەهیششت لیتی
 ۴۷. نزیکبمهوه. فهرمانی دا، وازم لیتیئن. چاوی له چاوم
 بری و گوتی:

+ کورپژگه، وا پیدهچی به ههوالی ناخوشهوه
 هاتی؟

- ئهزبهنی، پی نهخهیتە شارهوه، له ئینگلیز
 دوورکهوه.

+ کی تۆی نارد؟

لهو ساته یهک دوو فرۆکه پهیداوون. چاو و
 لوولهی تفهنگی بریه ئاسمان.

فرۆکه بۆردومانی کردن؟

پیره ی هفت گیان، پیری پهنازان دهگیریتەوه و
 وهلامی چ پرسیاران ناداتهوه. خۆی تیکنادات، دهلیی

له دیوه‌خانی بکوژه‌که‌ی برای سورماخان
 دانیشتووه و داستانان ده‌گیړپټه‌وه. پټی له سهر پټی
 دانیشتووه. دهستی چه‌پی به‌سهریه‌وه، په‌نجه‌کانی به
 سهری په‌نجه‌ی دوشاو‌مژه‌ی ته‌ق ته‌ق له سهری
 ده‌دات، وه‌ک بلایی سهربرده به‌بیرخوی به‌نیټه‌وه.
 دهستی راستیشی به‌پیاله‌وه هیند به‌تام فریده‌کات،
 چه‌زده‌که‌یه‌ت له‌گه‌لی بخوټه‌وه. زوو زوو چایه
 نویده‌کاته‌وه. ده‌لی له چاخانه دانیشتووه، به‌سهری
 په‌نجه‌ ئاماژه‌ده‌کات، فەرمان ده‌کات، چایه بیټ. به
 فەرمانی ئه‌بوو عه‌لا ئه‌و پیاوه ههرچی ویست،
 وه‌کات ده‌بیټ بگاته به‌رده‌می. پینگوتم:

ئه‌گه‌ر داوای ژنه‌که‌شتی کرد، بټی سټی ودوو بوی
 ده‌هینیت.

فەرمان له سهری سهره‌وه هات. ئیمه له
 سه‌رمانه به‌رگه‌ی ئه‌و پیره بگرین که هاتوته قسه.
 ئه‌گه‌ر روژی نیو رسته‌ش بلئی پټویسته به‌دیاریه‌وه
 دانیشین. ئه‌گه‌ر چه‌فته‌یه‌ک قسه‌ی به‌لاړیدا برد و
 جغاره‌خوړیک هاته‌وه سهر خه‌ت، له سه‌رمانه
 بیدلی نه‌که‌ین و گوئی بۆ رادیرین:

جگه له چه‌ته‌ی ناوه‌خو، شه‌ش ده‌وله‌ت به‌دوای
 کوړی غه‌زالی چاو ئه‌ستیره‌وه بوون. هه‌ستیشی

پهه کردبوو، وای دهزانی تهنی عهجهه به خوینی
سهری وی تینوون. به چ بزانی، ئینگلیز که له بنی
دنیاوه هاتوون، له بن قهلاتی داویان بو داناوه تهوه.
ئهوه تا به پیی خوی دیت و به داوه وه دهییت، به
دهست دهیگرن و به دهست و پی به سترای
دهییه نه پیش سورما خان و دهلین:

ها، ئه وه جهمی ئه وړو، ئه وه ئه و چه ته یه ی برا
نوورانیه که ی توی له هیچ و خورا له خوین
که وزاند.

سورما وهک له خهونه که دیتم، چه قو تیژه که ی
دینی. پشک پشک گوشتی لیده کاته وه، دهیخاته ناو
تلیانه وه، وهک له خهونه که بیستم. دهلین:

گوشتی باشت پیوه یه، بهشی دهرو دراوسی
دهکات.

له خهونه که گه وره ی شاریشم دیت، تی کردم وه
و گوتی:

هیزه، بیگهی، چاوم به رای نادا، هاو خوینی خوم
به بهر چاومه وه به دهستی نه یاران خوینی برژی.

گەيشتمى، بە قسەى كردم و بە رىيى خۇيدا
گەرايه وه و دايه وه چيا. دەستەپراستهكهى دهيوست
منيش له گەل خۇيان ببات، بەلام ئەو كىسەيهكى
گچكهى دامى و گوتى:

گچكەل، بە گيان قەردارتم. برۆوه مالى، هەر
خەونىكى وات ديت، ئاگادارمبكه وه.

له گەرانه وه پۆليس گرتى. بردمى و له ژورىي
كردم، لىده و لىده. ئەمن بىرم هەر له كن خەونهكه
بوو. هيندهى نەمابوو پىلېبنىم و هەموو شت بە
گۆرئ وەرکهەم. پۆليس دەلئ:

كەرت بۆ چى بوو، بۆچى دزىت؟!

تاھوواھا! كەرم لەبىرنەمابوو. خوا بۆى هينام و
گوتم:

نەمدزىوه، حەزم لە سوارسوارىنى بوو، ئەوه نيه
هينامه وه.

پۆليسەكه زللەيهكى دى خىواندمى و پرسى:

ئەدى ئەو جۆرکه پارەت له كئ دزى؟ ئەویش بۆ
شاباش؟ دوايى بۆ خاوهنەكهى دەگەپىنئيه وه؟!

نه مزانی چ بلّیم، بۆم هات و گوتم:

پاره کهم له رێ دیته وه، ده مویست بیبه مه
مزگه فتی و بانگه واز بکه م.

پۆلیس دیاربوو پیاویکی باش بوو، باوه پری هات.
پاره و کهری لێم گێرایه وه و به ره لای کردم.

هر من نا، زۆر له بهندیانی بهندیخانه
ههستیانکرد پیری په نهانزان روخواوه و هه موو
شت ده لێ و به دلی (ئه من) قسانده کات. داخوا
سه ری چه ند کهس له قورێ ده نی. من سووکه
سه لامیکم له گه لێ هه بوو، مالیان له نزیک هیلێ
شه مه نده فەر بوو. پیریکی زۆر شیرن دیار بوو.
تامه زرق بووم، پتر لێی نزیک بکه ومه وه. به لام ئیستا
له و ناسینه دوور به دووریه ش په شیمانم. ده ترسم له
خۆوه ناوی منیش بلێ. ئه رێ ده یزانی من ناوم
چیه؟ خودایه، ئه گه ر زانیویه تیشی له بیر یچوو بیته وه.
ناوم بدات، کیشه کهم تیرتر ده بیت.

ئیدی هینده ی له و پیره ده ترسام، له ئه منه کان
نه ده ترسام. یه ک دوو جار له که لێنیکه وه دیتم، له
سه ر کورسی دانیشتووه و پیاله ی چا به دهسته وه

و زاری دهجوولا. لهپر بزرېوو، ئازاديش بووم
نهمديتهوه، ناویشم نهبيستهوه. ئهوه ئیستا له ری
ئیوهوه ئهوپاوه دیتتهوه ناو قسان و دهزانم
گرتنهکهی پهیوهندی به پیاوی ناو ئایهتانهوه
ههبووه.

پیری لاوک ئەرکی زۆر گران بوو. زۆر جار
داوای لاوکی دەرکرد، نەدەبوو بیدلایی وی بکەین.
دەنگریک بۆ لاوک و ئەوی دی بۆ تۆمارکردنی
سەربردەیی ئەو. ئەگەر نەوارەکانتان دەستکەوتەو،
دەبیستن لەگەڵ قسەکانی وی دەنگی لاوک دێ. ئەو
پیاوێ تا تێر نەبە لە لاوک، ورتەیی لێو نەدەهات.
دواوێ دەبوو رووباری گیرانەو، ناوێ ناوێش
دەگۆت:

حەیف، ئەو لاوکی جاریک بیستم، نەمبێستەو،
کەس نەیبیست.

پیری پەنەانزان بە لاوک رانەوێستا، ئەو
رەقیبیشی ویست.

رۆژەکی لە رێی ھۆدەیی ئەشکەنجە، لە ھیکەوێ لە
دەرگایەکەوێ ئەو رەقیب بەرزبۆو. ئەمەن وا
تێگەیشتم میلەت رابوو و بە سەر (ئەمەن)یان

داداوه. گۆتمه‌وه، ئه‌ی ره‌قیبم گۆته‌وه. پشته‌ده‌ستیک
ئاگری له‌ چاوم کرده‌وه. زاری پر خوین کردم. ئه‌ها،
هه‌وکه‌ش که‌لۆسم. له‌ سه‌ر ئه‌ی ره‌قیبی دوو ددانم
له‌ سه‌ر دانا. دوو ددانی وا به‌ زیری دنیا ناکیشترین.
ئه‌گه‌ر ده‌مزانی ئه‌وها ده‌بوو!

زیندانیه‌کی هاو‌پیم خۆی له‌ سه‌ر ئه‌ی ره‌قیب
گیرابوو. نه‌واریان له‌ ده‌ست گرتبوو. گوتی:

منیش گویم له‌و ئه‌ی ره‌قیبه‌ی ناو زیندانی بووه،
شتیک له‌وه‌دا هه‌یه، تیناگه‌م.

نه‌ من و نه‌ ئه‌و تینه‌گه‌یشیتین. ئه‌وه ئیستا ده‌زانم
بۆ پیری په‌نه‌انزان بووه. ببینمه‌وه، ده‌لیم:

دوو ددانم له‌ تۆ ده‌وێته‌وه.

له‌ سه‌ر فه‌رمانی ئه‌بوو عه‌لا ئه‌گه‌ر پتو‌یست
بکات، به‌ زاری خۆشمان ئه‌ی ره‌قیب بۆ پیری
په‌نه‌انزان ده‌لین. پیره‌ سه‌ربرده‌ی زۆر دوورودریژ
ده‌کرده‌وه. له‌ لاوکه‌وه بۆ ئه‌ی ره‌قیب، له‌ دمدمه‌وه
بۆ ئیره‌، له‌ یانه‌وه بۆ مزگه‌فت، تا گه‌یشه‌وه پیاوی
ناو ئایه‌تان، ته‌مه‌نیکی پری و‌یست. ئه‌گه‌ر روژیک

ئەو نەوارانەتان دیتەوہ کہ سەربردەى ئەویان بە
 دەنگى خۆى تیدا تۆمارکراون، ھەینى دەزانن،
 ئەوہى من دەیکتیرمەوہ گۆلمیکە لە گۆمیک. جار
 ھەبووہ ریکۆردەرمان داناوہتەوہ، پەرداخیک چامان
 لە پیش داناوہ و بەجیمانھیشتووہ. پیری پەنھانزان
 بە گیتراڤانەوہى گرتووہ و چاو ناگیتپۆ دەوروپشتى
 چۆلە یان ئاوەدان، خۆى تیر دەکات لە ئەى رەقیب.
 ئەوجا سەربردەکەى دەگیتیتەوہ:

ئەو سالانەى لە بەغدایى بووم، دیجلە ھەوالى
 ولاتى شاخاویى بۆ دەھێنام. ھەوالى رووداوى پیش
 روودان. دەچووم، جاروبار دەچووم، بە دیاریەوہ
 دادەنیشتم. بە دیار شەپۆلەکانیەوہ دادەمام و
 لەھیکرا دلم دەتیریواند. دیجلە وینەى ئەو کەسەى
 نیشانەدا کە نەیار لە گژن لەناوى ببەن. دیجلە لە
 شەپۆلەکانیدا شیوہى پیلانەکەشى نیشانەدا.

پایزە، کزەبایەکی کویتانى لە دیجلەوہ دى. پەلە
 ھەورەکان دەلتى میگەلن گورگ لى داون، پەرتدەبن
 و خەردەبنەوہ. ھەریەکەى بە لایەک، لەو سەرى
 بەغدایى ھەندیکیان ویکدەگەنەوہ. بە دیار دیجلەوہ
 رویشتووم، پیچەوانەى وی رویشتووم. لەپر شەپۆل
 وینەىەکی بە دیارمەوہ راگرت. زوو ناسیمەوہ، پیش

چوار پینج سالی لیڙه له و که ناره دیتوومه. به
 کتیبه وه ده هاته ئیږه، هه وه، ناسیمه وه، کوږه
 سه رگه ردانه که یه. نه وهی به هیه خان له ناخه وه
 سه رگه ردانی کرد و له رووکار به سه ر خوی
 نه هیتا. هه وه، وینه که ی ناو دیجله، سه رگه ردانه که ی
 (خهنده که ی بایی) یه. نه و خهنده یه ی ته نی من ده زانم
 چ خهنده یه که، باییه که ش چ بایی! جاره ک ست
 به هیه له که ناری دیجله دیتووه. له خهنده ی
 نه وه وه په پ په پ، په ږه گول به رده بوونه وه و با له
 که نار ده یگنران.

پیری په نهانزان چیروکی پیاسه ی به هیه ی که ناری
 دیجله ی له دیجله دریژتر کرده وه. نه بوو عه لا
 سه ردانی به غدای کرد و هاته وه. نه و هیتا
 نه گه یشتبووه نیوه ی، چهنان نه واری به به هیه و
 خهنده که ی بایی پر کرده وه. زوری پیچوو تا
 گه ږایه وه لای وینه که ی ناو دیجله:

ری به غذا کاول بی، خو نابریته وه. له ویتوه بو
 ئیږه دوو شامه ږی ده بی. له چیاش گزنگی نه دابوو،
 من له ری بووم. دامنا بوو، سه ر له ئیواره که ی
 بگه مه ئیږه. به لام چ ده که ی له گه ل ئاسن، له دوو
 جی ترومبیل په کی که وت. جاری دوو هم له بن

حه مرین، به دیوی بیاباندا په کی کهوت و به گهړ
نه که و ته وه. من ده بوو بهر له مالنو وستنان بگه مه
ئیږه و نه هیلم دهو لهو سی چوار پشکه گوښته
بدات. روژی دوايي گه یستم و به بن داره بازه که ی
راگه یستم.

پیری په نهانزان به ئاماژه دواي چایه ی کرد.
چایه هات. هر به ئاماژه تیگه یاندين که ماندووه و
پاشماوه ی وینه که ی ناو دیجله با بؤ سبه ی شهو
بیټ. ئه و پیاوه ته نها به شهو زاری ده کرده وه.
به شهو ئاوی گيړانه وه ی ده هات و نه ده پړا. به پوژ
دلؤپه وشه یه که له زاری ئه وه وه به رنه ده بؤوه.
بردمانه وه هؤده تایبه تیه که ی خوی، له سهر پشت
راکشاو له بن لیوانه وه گوټی:

حه یف، ئه ستیره که ی قه لات رڅا، کوشتیان.

قسه که یم بؤ ئه بوو عه لا کرده عه ره بی. سهری
بادا و گوټی:

ئو سه ی کوړی سه یه، دره نگ ده گاته سهر
بابه تی ئیمه، به لام ده بیټ ئارام بگرین.

پیری پنهانزان له زیندانی زمانی عهره‌بیی له بیر
خۆی بردبۆوه. کوشتبات ناوی خوداشی به عهره‌بی
نه‌ده‌گۆت و به کوردی ده‌یگۆت:

ئەز عاره‌بی نازانم.

له سه‌ر ئه‌وه زۆر لینی پر ده‌بووم و ده‌هاته
سه‌رم خۆم ئاشکرا بکه‌م و بلێم: ئه‌دی تو نه‌بووی
له پیش ده‌رکه‌ی به عهره‌بییه‌ک قسه‌ت ده‌کرد له هی
من جوانتر؟

نه‌ینی عهره‌بیی زانیی پیری پنهانزانم لای خۆم
هه‌شته‌وه و لای ئه‌بو عه‌لاش نه‌مدرکاند. ئه‌و شه‌وه
له شه‌وه ترسناکه‌کانی ژیا‌نی منه. له‌هیکرا له‌هه‌موو
لا ئه‌ستیره‌هه‌ل‌ده‌بوون. به‌ن‌دیخانه بووه
ئه‌ستیره‌خانه. ئه‌ستیره‌ ئاوی چاومیان برد. به
له‌پگیران ده‌رگام دیته‌وه. یه‌کپی گه‌رامه‌وه مائی.
ده‌بینم پیری لاوکی ئیوه‌ و له‌ سه‌ر کۆسپه‌ی ده‌رگا
دانیشتوه. هه‌نده‌ی نه‌مابوو له‌ بانگ بده‌م. له
ترسان بسمیلایه‌کم به‌ سه‌ر زاردا هات. وه‌کات
پیری لاوک بزر‌بوو. ئه‌و شه‌وه‌ خه‌و نه‌چووه‌ چاوم.
تیگه‌یستم له‌گه‌ل که‌سێک تیگه‌وتووم، ئاسایی نیه‌.

له پیش دەرگای سینه‌ما نه‌واره‌که‌م لژی‌وه‌رگرت، له
بن دیواری یانه‌گرتمیان و بردمیان:

چی‌ه؟ چ بو‌وه؟ بۆچی ده‌مگرن؟

مه‌قیان نه‌کرد، نه‌واره‌که‌یان له‌گیرفانم ده‌ره‌یتنا و
هه‌ریه‌که‌و پیلنکیان گرتم و به‌ریی خۆمدا
که‌پاندمیانه‌وه. تۆ بلایی بمبه‌نه‌وه پیش دەرگای
سینه‌ما؟ نا، پۆلیس‌خانه‌یه‌ک که‌وتۆته‌ئو نیوانه،
نیوان سینه‌ما و یانه، له‌وئ نه‌واره‌که‌یان خسته‌سه‌ر
ریکۆرده‌ر:

ئهی ره‌قیب هه‌ر ما‌وه...

قه‌وما، ده‌ستمیان له‌پشته‌وه به‌ست. چاومیان
به‌سته‌وه. به‌مست و پیله‌قه‌خستمیانه‌ترومبیله‌وه.
هیند تیژ ده‌پۆیشت له‌پنچکردنه‌وه هه‌ستمده‌کرد
ترومبییل ده‌که‌ویسته‌سه‌ر دوو تایه‌و ته‌واو لار
ده‌بیته‌وه. چه‌زمده‌کرد وهرگه‌پئی و من به‌ئوانه‌وه
تیابچم و کونه‌ره‌شی (ئه‌من) نه‌بینم. بۆیان

باسكردبووم، چ دۆزهخيگه. تپومبيل وهرنگهپا و
ئەو جىيەى زراوم لىى چووبوو، دىتم .

ئەى رەقىبەكەى من يەك ئەى رەقىب نەبوو.
نەوارەكە چوار پىنج ئەى رەقىبى تىدا بوو. ھەر
يەكەى بە دەنگى ئەى رەقىبىژى. يەك لەوانە دەنگى
خۆم، بە شمشالەو تۆمارم كردبوو. بە قسەى
برادەرەكەم بىت لە ھەمووان خۆشتر بوو.

بەوہى باش بوو، ئەمنەكان دەنگى منيان
نەناسىەوہ. ئىدى ھەر ئەى رەقىبىك ئەشكەنجەى
خۆى ھەبوو، پرسىارى خۆى ھەبوو. بەلام ئەو
پرسىارەى لە دواى ھەر پرسىارىك دەبۆوہ پرسىار
و دەيانپرسى:

ئەو نەوارەت لە كى وەرگرت؟ بۇ كىى دەبەيت؟
وہلامى منيش:

لە ھىچ كەسنىكەوہ بۆ ھىچ كەسن، لەو گۆرہ
دىتمەوہ.

ئەى رەقىب سى سال لە زىندانى ھىشتمەوہ.
ھەزار جوینم بۆ ئەى رەقىبنووس و ئەى رەقىبىژان
ناردووە. تۆ بزانه بەو چەند وشەيە تووشى چ

دۈزەخچىكىيان كىردىم. بىن پىنم ھاتۇتە سەر پىنم. چاۋىكىم
 ھەر زوو رۆيى. بىنايىم رۇايە بىن پىم و
 ھەلنەگىرايەۋە. لاشانىكىم دەرپەرى و ئىستاش
 نەھاتەۋە جى. لە ناو مىشكىشىم ژاۋەژاۋىك ھەيە،
 دىكتۇرە ئەمىرىكىەكەش تىنەگەيشت چ باسە.

لە بارەى زىندانەۋە زۆر شتم بىستىبوو. بەر
 لەۋەى بىيىنم دەمزانى چەند جۆر ئەشكەنجەدان
 ھەيە. لە كارەبا لىدانەۋە تا دەگاتەۋە بوتل تىۋەكرىن
 و بوتل پىۋەكرىن. لە بارەى ئەشكەنجەى
 دەرۋونىشەۋە ھەموو شتىكىم دەزانى. بۆيە ھەر
 ئەشكەنجەيەك دەھاتە پىشى، خۆم بۆى
 ئامادەكرىبوو. ۋەك بلىنى ئاشنايەتىم لەگەلى ھەبوو.
 بەلام چەندى سەرم دەھىنا و دەبرد، لە ئەى
 رەقىبەكەى خۆم تىنەگەيشتىم. ئەۋەى بە دەنگى خۆم
 و شىمشالەۋە بۆ پىرەمىردەكەيان لىدەدا. ئەۋە نوئ
 بوو. شتى وام لە ھىچ ھاۋرى و ناسيارىك
 نەبىستىبوو. لە ھىچ كىتپىك نەخوئىندىبۆۋە. من چ
 بزانم.

ئەبوو نەجم لە گىرپانەۋەى سەربردەى پىرى
 لاۋك، ھەقايەتخۋانىكى كەم وىنەيە. ھىند شىرن

دیته گۆ، ده مخاته گومان. گومان له وهی ئه و پیاوه
قامچیوه شین بوو بیت، زوو زوو ده لیت:

تا نه واره کان نه بیننه وه و سه برده ی پیری
په نه انزان له زاری خۆیه وه نه بیستن، تامی
سه برده تان نه کرد وه.

نه واره کان رهنگه نه بینرینه وه. شتی وا بکه ویته
دهست هه والگری ئه مریکی، دهستی لی بشۆ. ده لیمه
ئه بوو نه جم:

+ تو دهنگی پیری لاوکت نه پاراست، به لام من
دهنگی تو ده پاریزم.

- بیپاریزه، به لام تکایه، ناوم به دنیا دا
بلاونه که یته وه، ده مکوژن. هه رگیز هینده ی هه وکه له
مردن نه ترساوم.

ریکۆرده ره کهم دانایه وه و پرسیم:

+ له پیری لاوکت نه پرسى چهند ده ولت و له
که یه وه به دواى ئه ی ره قیبه وه بوون؟

- با، سه رو ریشی ده ستکردم بۆ خۆم دانا بوو،
چاویلکه ی گه وره ی ره شم له چاو بوو، دهنگی خۆم
که میک گۆپی، ئه وه تو به ئاشکرا نه وارت دانا یه وه،

به لām من به دزیه وه دهنگی ئه وم تۆمارده کرد و
پرسیم، ئه ویش دواى چەند جفاره خۆرى، من
پرسیاره که ی خۆم له بیرنه مابوو، گه یشته ئه و
جینه ی وه لāmی پرسیاره که ی من بوو:

له سه رده می کۆماره وه هه ر سى ده ولته تی عاره ب
و تورک و عه جه م له ئه ی ره قیب به رقدا چوون.
ئینگلیزیش دژى وه ستا. دکتوره ئینگلیزه که ده ستی
هه بوو له ژاراویکردنی سى چوار پشکه گوشته که.

ئه بوو نه جم هه ولده دا ئاخافته کانی پیری لاوک به
دارشتنی خۆیه وه، چۆن بووه ئه وها بگێرپته وه.
ره چاوی هه لبژاردنی وشه ش ده کات. هه تا له
گوکردنی وشه ش ده یه ویت ده مه لاسکه ی پیری
لاوک بکاته وه. له پیاله به ده سته وه گرتنیش خۆی
ده کاته پیری لاوک و ده لی:

گوو به ترومبیل، له به غداوه به سواری ئه سپ
هاتبام له کاتی خۆی ده گه یستمه ئیره و
نه مده هیشته ده ست بۆ پشکه گوشته که بیات.
شاعیری ئه ی ره قیبم له مردن رزگار ده کرد و ئه ی
ره قیبه که یتری ده نووسیه وه.

پیری پنهانزان فریکی دریزی له چایه‌که‌ی دا و
جغاره‌یه‌کی پیکرد و پنی خسته سهرپی:

قسه گیشتبۆوه به‌غدا، ئه‌و کورپه سیسه، ئه‌وه‌ی
له‌ ناو دیجله‌ دیتم به‌ پنی خوی بۆ یانه‌ی مهرگ
ده‌چوو، به‌ ته‌مای شتیکه‌. کار له‌ ئه‌ی ره‌قیب نیه‌، به‌
بیستنی شار دیته‌ ناو شه‌قام و شه‌پۆل ده‌دا.
ئه‌ودییو چه‌مرین به‌ سهر به‌غدادا کاول بیت، ئه‌گه‌ر
له‌وئ ترومبیل په‌کینه‌که‌وتبا، من ئه‌و شه‌وه
ده‌گه‌یشتمه‌ یانه‌ی فه‌رمانبه‌ران و سهرم ده‌خسته‌ بن
گوینی و ده‌مگوت:

ئه‌وشۆ هه‌ر خواردنیکت هاته‌ پیشی، ده‌ستی بۆ
نه‌به‌یت، ئیزرائیلی تیدایه‌.

هیی! ئه‌و شاره‌ بۆته‌ شاری مزگه‌فت و غافلکوژی.
مزگه‌فت پیاوی ناو ئایه‌تانی کوشت، ده‌نگه‌
داودیه‌که‌ی شوونبزر کرد، چه‌ندان ئه‌ستیره‌ی رژاند.
+ کام ده‌نگ ده‌لیی؟! +

پیری پنهانزان خه‌وی هات و کپ که‌وت، به‌لام
نه‌کوژایه‌وه‌. له‌ ده‌می خه‌وتنیش ده‌مدیت ئه‌ستیره‌
ده‌وری ده‌ده‌ن.

پیشترئ لاوکی نا، ناویم بیستبوو. هر ئه و
 جلکهی له بهره که له وینه که له بهریه تی. هیند
 کزومه لوول دیاره، ده لئی دنیای به سهردا ویران
 بووه. من له و سهره وه دانیشتووم و تیچاویکم له
 سهریه تی. له هیکرا تییه لکرده لاوک، چ لاوکی،
 نیوه ی به غدای له پیش چاخانه که خرکرده وه، بالدار
 له سهر سهری که پرۆکه یان کرد.

قسم به ئه بوو نه جم بری:

+ مه بهستی له دهنگه داودیه که ئه و لاوکبیژه بوو؟

- منیش سهره تا به وی تیگه یشتم. به لام نا،
 که سیکیتره. په له مه که بۆ گه یشتن به داود. به پیی
 پیری لاوکی تۆ ده پۆین. با له و سهری لاوکه که وه
 بگه ریته وه:

خوایه، ئه و لاوکبیژه کییه؟ له کوپوه هاتووه؟
 کاتی عه لی فله ییح و پیاویکیدیم دیت به ره و لای

هاتن، شکیکم کرد. ناوی هینا، ههوبوو، پیاوهکه
گوتی:

بهیزافۆن لیرهوه تا قهلاتی داوای لیبووردنت
لیدهکات. ههسته. ئیستا دهچین تۆماری دهکهین.

لاوکیژ دیسان زمانی گیرا. تا دوو سنی پهیقی
گۆت، دوو چایهت دهخواردوه. ناسیمهوه، ههوه،
لاوکیژهکهیه. ئهوهیه که بیستبووم جاروبار دهچیته
چاخانهکهی فلهییح و لاوکان دهلی. کاتی ئهوه دهنگ
ههڵدهبرئ، ههرچی بالدارى شاره، له ئاسمانی
قهلاتی بال لیک دهکهنهوه و سینبهری لیدهکهن و
ههناسه له خۆ دهبرن.

بهلام چ دهکهی له دهریی لاوک و ههیران و
بهسته زاربهستهیه. زمان دهگرئ و دوو وشه وهک
خۆی گۆناکات. ههر له بهر ههندیش بووه عهلی
نه یویراوه بیباته مالی بهیزافۆن. ترساوه لهوئ زمان
بگرئ و شهرمه زار بن، وهک گیرا.

لهوئ ویستبوویان بیدوینن و پرسپاری لی بکهن
و تاقیکه نهوه، داخوا دهنگی ئهوه دههینئ بجیته
سه ر قهوان. لاوکیژ زمانی تیکدهئالی و چهندی

ههولدهدات تییانگهیهنی که واز له قسه بهینن و
یهکسهر بچه سهر لاوکان. گوینادهنی و دهلین:

برۆ باب، برۆ چماقهوان ههوهنتهیه، به پرتهپرته
تۆ خهساری بکهین.

بهوهی باش بو، له پهنجهرهی بهیزافونهوه
گویتیان لیوو. پهژیوانبوونهوه و به مهمنوونیهوه
هاتن به دوایدا و بهپیزهوه بردیان. منیش لهگهلیان
چووم. به دیار منهوه (گهنج خهلیل)ی خسته سهر
قهوان و یهک دوو جاریش گۆتی:

له چاوی عهلی فلهییح.

خۆم پیناگیرئ و ههلهدهمه قسان و دهلیمه
ئهبوو نهجم:

پیری لاوک راست دهلی. ئهو پیاوه له ئاخافتنی
زمانی دهگرت. تا رستهیهکی کورتی گۆدهکرد،
دهچوویه ریهکی دریز و دههاتییهوهش. کی
باوهردهکات له لاوک گۆتنی زمانی وی له با دهچیت
و ساتمهناکات. ئهوه رازیکه بۆ خۆی.

ئهبوو نهجم گۆتی:

پیری په نهانزان نه و رازدهشی درکاند و شهوی
دواتر تینه لچووه:

رازی نه وهش به قسه ی ژنه که ی بیټ، له
به فره ویه. به فر زمانی ناخافتنی له نگکرد و به فر
وایکرد زمانی لاوکی له شه ماله وه وهر بگریټ. بهر
له وهی له ری ناسی بن رهنوو به فر بکه ویت، نه و
میژمنداله له ناخافتنی بولبول بوو. به لام نه دهنگی
لاوکی هه بوو، نه چ لاوکیکی ده زانی. دوايوه ی
فریشته یه ک گه یشتی و له بن رهنوی دهره یتا و به
فوویک وشکیکرده وه و نارديه وه لای دایکی، نه و
لاوکیژهی لیندهرچوو.

پیری په نهانزان هه ناسه یه کی ساردی تیشکاوی
هه لکیتشا، ده تگوت له به فره ویه و گوتی:

داخی گرانم، لاوکیک له ده ستچوو، چ لاوک، وهک
نه وهی نه ته وهیه ک له ناخه وه به یه ک ده نگ
بیلته وه، لاوکیک...

به دهم چایه و جفاره وه:

به یزافون خه نی بوو. نانی که وته لاوکان. قه وانی
وی به به رنه ده که وت. قه وان شاره و شار چاخانه و
چاخانه، ماله خواپیدا و خواپیداو دهر ویشټ.

خه لکوخوا له خر لاوه له قهوان خرده بوونه وه. به
 دياره نه وه دهنګه چيايي وه هه ناسه يان له خر ده بري.
 له ناو لاوګان لاوګی مه ليکو، نه وه ناليتم که ئيوه
 دهيزانن، هه راي نايه وه. نرخه که ی چل قات بو وه.
 پوليس له نيو دره مه وه گه ياندي ده دیناريک.

پوليس؟!

له و جییه ی من پوليسی پرسيارم هاته سهر زار،
 ريک له و جییه ش هه مان پرسيار به زاری نه بوو
 نه جيميشدا هاتبوو:

پوليس؟!

پیری په نهانزان گویننه دايه پرسياره که، نه رمه
 کوخه یه کی کرد. له گه ل کوخين، تیشک به سهر
 سينګيدا په رتبوون. به سهر پوليسه که دا بازی دا:

له گه رماوئ هاتمه ده ری. قه دی قه لاتن به فری
 گرتبوو. له ناو به فری ئاوینه ک تیشکی له چاوم دا.
 رهنګه هه به فر بوو بیت خو ی له من کرد بیته
 ئاوینه. له ناو ئاوینه وه وینه یه که به روونی
 ده رکه وت. زو و ناسیمه وه، لاوکی ژه که یه. دلم
 تريواندی. تیګه شتم شتیکی به سهر دی. وینه که
 گه وره تر و رووت تر ده رکه وت. جی یی

داودانانەو هەكەشی نیشاندا. ناسیمەو ه ئاواپیەكەم
ناسیمەو. خواپیە هەو بەفر و ریبەندانە چۆن بگەمە
ئەوئ. لیژە هیئە بەفرە كەوتی، لەوئ لە نیو بەژنی
كەمتر تینه كەردووە.

پیژە ئەسپێكم پەیدا كەرد. خۆزگە بە دزینیش با بە
ئەسپێكى باش لە بەفرم دەدا. ملی ئەو ریبەم گەرت
كە پیش چەند سالتێك بە سواری نێژەكەریك پیندا
چووم و نەمەیشت كۆپی غەزالی چاو ئەستێژە
بەكویتە داووە. چەندی لە شار دوورتر
دەكەومەو، بەفر ئەستوورترە و لیتاكاتەو و دەلیلی
پارچە پەڕۆیە دیتە خواری. باژۆ، دەبیت بگەم،
نەهێلم دەنگە چیاپیەكە بە دەستی ئاغۆكەى ئاخوپی
قیژەبەر بكرئ. بەفر ناوہ ناوہ لێدەكاتەو. دنیا سپی
سپی، زەوئ رەشاییەكى پتوہ نەماوہ. جگە لە من و
پیژە ئەسپ گیانلەبەر لە دەری نیه. بەفر تێدەكاتەو.
ئەسپ لە رووبارە گەورەكە پەڕاندمیەو.

پیندەچئ دەمەو ئیوارە بئ، پیندەچئ ریشم
هەلە كەردبئ. لەو ریبە چەند گوندێك دینه رئ.
دوو كەلێكم نەدیت، حەپەى سەگێك نەهات،
سەربارى ئەو هەش ئەسپ كەوت. نە بە تكا و قسەى

خۆش، نه به ههچه و نه قیزه، له جیی خۆی
نه بزووت. چهندی گوتم:

خۆت گورگان خواردوو مه که، با برۆین.

به گویتیدا نه چوو. مالاواییم لیکرد و برۆ. شه وه،
رهنگی زهوی سپیه، هی ئاسمانیش نازانم چیه.
زهوی تهخت تهخت نه به رزاییه که، نه چالاییه که،
هیچ، بی گریته. لووس لووس ده لینی قهوانی
به یزافۆنه.

برۆ، خوایه به سه گیک بلی، با به پێ، به لکو به
ئاوه دانی بکه و مه وه. به لکو بزانی به ریی هه له دا
هاتووم یان راست و راست. من دهنگی سهگی نه و
گوندانه ده ناسمه وه. خودا نه وهی پێبه خشیوم، له
ریی چه پینه وه گوند بناسمه وه. ئاخر جوړه
چه پینیکێ نیوه شه وان هیه، سهگ ناوی
خاوه نه که ی خۆی، زۆر جاریش ناوی گونده که ی
تیدا ده لیته وه. به دب ختی من سهگ نه چه پێ. به لام
خوارستان قه دی دره ختیک هاته پێشم. ناسیمه وه
به و شه وه و له بن به فران ناسیمه وه، شه کران بوو.
لاوکیژ گۆتبووی:

شه‌کران تاقه داری به‌هشتینیه له سهر زه‌وی.
شه‌یتان هینده ئیشه باشه‌ی کرد، ده‌گه‌ل خۆی
هینای و دوور له چاوان لی‌ره‌ی رواند.

هر له‌و ساته‌ش بووه سه‌گه‌وه‌پ. تیگه‌یشتم زۆر
لای چه‌پم گرتووه، ته‌واویک ری‌م له‌ خۆم
دوورخستۆته‌وه. گه‌پامه‌وه و هاتمه‌وه سهر ری‌ی
لاوکه‌که.

پیناچن شه‌و هینده‌ی مابن، گه‌یشتم. دوو سێ
سه‌گ به‌خیرها‌ت‌ن‌یان کردم. به‌لام پیده‌چوو به‌فر پی‌ی
به‌ستبن، بۆیه په‌لاماریان نه‌دام. ده‌نگیک ده‌نگی دام
و فه‌رمووی کرد. کاتی تیگه‌یشتم له‌ دوا‌ی کی
ده‌گه‌پیم، گوتی:

سهر له‌ ئیواره سهری خۆی هه‌لگرت، ئا‌غا
دارکاریه‌کی باشی کرد.

ناوی دوو گوندیشی هینا که ههر ده‌بی‌ت رووی
له‌ یه‌ک له‌وانه کرد‌بی‌ت. دوو نانم لوول دا و
رویشتم. رۆژ له‌ ناو به‌فر و ته‌پوتووشی بۆته‌وه،
گه‌یشتم. هی‌ی، دنیا، هه‌زار حه‌یف و مه‌خابن، به‌
داره‌بازه‌شی رانه‌گه‌یشتم. لام نه‌دایه‌ گوند. یه‌ک‌سه‌ر
ری‌ی گۆرستانم گرت. دوا خا‌که‌ناسه‌ خۆلیان به‌

سهردا کردبوو. له بن کړيوه گورپه که يان
ده په ستايه وه. شيتوک که حوسکه يان ده گوتی، به
پييه پانه کانی گوري ده په ستايه وه و به دهنکه
گره که ی دهیگوت:

ته قوونی ته شم وه کر، لاوکبيژ.

لاوکبيژ ده کم له و دیوه ی ديري له بن خول و له
بن به فر به جتهيشت، منيش به سهر به فر و بن به فردا
که پامه وه شار.

گوتمه نه بوو نه جم:

وايه، منيش بيستوومه ناغايه ک له لاوک که کی نه و
لاوکبيژ به ژن و بالا و چاو و برو و سينگ و
مه مک و سمت و رانی ژنی خوی ديتيته وه، بويه
دارکاريه کی وه های کرد، له شهويک پتر نه ژی.

نه بوو نه جم ده لی:

به لام پیری په نهانزان شتيکی دی گوت، کوشتنی
وی په یوهندی به ژن و نه و شتانه وه نیه.

پۆلیس چەشنى چاویەشە دەگەرپان. لە شار و گوندان دەگەرپان. بە دواى (مەلیکو) دا دەگەرپان. لە ھەر چاخانەیک، جێیەك شکیان کردبە، مەلیکو ھەیه، دەچوون. چەند کەسیان راسپاردبوو، مەلیکو بکرنەو و بە پۆلیسی بفرۆشنەو. پۆلیس بە دیناریکی دەکریەو. دینار ھەینی خانووکی قیتەکردەو. پارە دینبەرە، کەم کەس خۆی لە بەر ئەو دینارە رادەگرت. ھەبوو بازرگانی بە قەوانی مەلیکو دەکرد. ھەرزانتەر دەیکری و دەیفروشتەو. ئەوانە بە بازرگانى مەلیکو ناویان لە ولات بلابو، لە بازرگانی شەکر و چا، لە بازرگانی تووتن، پتر ناسران و قازانجیان کرد. دەلێن کەسیک لە ناو خێزانی لاوکێژە کەشەو دەستی لەگەڵ پۆلیس تیکەڵ کرد، بازرگانی بە لاوکەو دەکرد.

ویستم شتیك لە بارەى ئەو لاوکەو بلیم، بەلام ئەبوو نەجمیش دیار بوو دەردەکەى ئەوى گرتبوو،

بوارى قسه‌ی نه‌دا و له زارى پيرى په‌نه‌انزانه‌وه
دریژه‌ی داین:

خه‌لک زوو، به‌لام حوکمه‌ت دره‌نگ تیگه‌یشت
مه‌لیکو دژ به‌خویه‌تی. مه‌لیکو هی‌ره‌ی به‌مه‌لیک و
حوکمه‌ت کردووه و نه‌یه‌یشتووه. حوکمه‌تی هه‌ینی
هی‌ر بوو. وه‌کی هی‌ه‌وکه نه‌بوو، زوو له لاوک
تیگه‌ت. زوو قه‌وان و نه‌واران بخوینیته‌وه.
حوکمه‌تی هه‌ینی، مندال بوو، ته‌واو فامی نه‌کردبوو،
دره‌نگ تیگه‌یشت و به‌خوکه‌وت و قه‌وانی پی‌چایه‌وه.
به‌لام به‌شویه‌یه‌کی ژیرانه‌ پی‌چایه‌وه. وه‌ک
حوکمه‌تی ئیستای نه‌کرد، به‌زه‌بروزه‌نگ و کوشتن
و برین. نا، پاره‌ی هه‌ل‌پشت و که‌م که‌سیش
هه‌ستی‌پیکرد. پولیس نه‌گه‌ر راسته‌وخوش قه‌وانه‌که‌ی
کرپبا، وای نیشانده‌دا، له‌خوشه‌ویستی قه‌وانه‌که‌یه،
نه‌ک ده‌ست به‌سه‌رداگرتنی. هه‌ر بویه به‌ماوه‌یه‌کی
که‌م مه‌لیکو بن‌ر بوو. له‌هیچ مال و چاخانه‌یه‌ک
که‌س مه‌لیکو‌ی نه‌بیسته‌وه. حوکمه‌ت له‌وه‌وه له
لاوکبیژ به‌رقدا چوو، بوی له‌ناو نانیکى گه‌رم
هه‌ل‌گرت.

ویستم له‌پیری لاوکى ئیوه‌ بپرسم، که‌واته
مه‌لیکو سه‌ری لاوکبیژه‌که‌ی خوارد؟ پرسیاره‌که‌م

گيراپيه وه، چوونكه زانيم به پرسىار وه لامى چ
پرسىاريك ناداته وه. به لام باش بوو له و شه وه ريک
هاته سهر وه لامى پرسىاره کهى سهر زارى من و
گوته:

حوکمهت دهستی دهگه یشته لاوکيژ و به ئاسانى
دهيتوانى بيکوژى. به لام ئه وهى نه کرد. نازانم بوچى،
رهنگه نه يويستبى به دهستی خوى بيت و له سهر
خوى ساغ بيته وه. ئاخىر خاوهن مهليکو له ولات
ناسرابوو. له کن گه وره و گچکه خو شه ويست بوو.
هه بوو سويندى به سهرى دهخوارد. هه بوو مندالى
به ناوى وى ده کرد. چ ناو کاويزيک نابيينه وه جگه
له و، به ناوى که سيکيتره وه کرابيت. له دهنگيش جگه
له دهنگه داوديه که چ دهنگى نه يده گه يشتى. مهليک به
مهليکايه تى خوى که نه چيایی بوو، نه زمانى وى
زانپوه، به ديار قهوانى ئه وه وه دانىشتوو.

بوپه حوکمهت رووى له ئاغيان نا، ئاغايه کى بن
شار هاته بن بار، گوتبوويه حوکمهت:

ئه وه بۆمن ليگه رى، شتيكى وای بۆ هه لده به ستم،
له بهر چاوى خه لک سووک و چرووک بيت. وا
ده که م خه لک بينه ديوه خان و بلين:

ئاغا، بېكوژە، ئەو سەگە بتۆپىنە، چۆن دەبى...؟

ئەو بوو بە ولاتدا بلابوۋو، لاوكيژ بچىتە ھەر
گوندى، لاقەى يەك دوو ژن دەكات و لە فلان
لاوكيش بە سەر ژنى فلان كەسيدا ھەلگوتوۋە و...

دىسان خۆم پىنەگىرا و گۆتمە ئەبوو نەجم:

كەواتە، بە ھۆى لاوكى مەلىكۆۋە، حوكمەت بە
دەستى ئاغاىەك كوشتى؟

ئەبوو نەجم دەلى:

منىش وا تىگەيشتم، بەلام پىرى پەنھانزان وا نالى.
كوشتنى لاوكيژ بە ھۆى لاوكىكەۋە بوو، نەگەيشتە
سەر قەۋان، گۆتى:

سالى، توخوا سالى چەند بوو؟ وا تىبگەم ھەر
ئەو سالە بوو كە كورە ئالاھاتە دىيائى. دەمەو
ئىۋارەيەك لە كن ئاۋى مىرى دەورمان دابوو. باسى
دەنگە داۋىدەكەى دەکرد. خۆزگەى دەخواست
دەنگى ۋەك دەنگى ۋى با. ھەر ناۋىشى نابوو داود،
دەيگوت:

له دواى چه زره تى داوده وه يهك داودى دى هاته
دنيايى. ئه ويش ئه وه تا له سه ر قه لاتى، به لام چه يف
لاوكان نالى.

ئه من به شه رمه وه داواى لاو كه كه م ليكرد، به
ريزه وه، به لاله پتیه وه گوتى:

ببو بۆ بۆ توتت توى نه نه نه ليم بۆ ككككى
ده ده ده للليم

ده ستى خسته بن گوتى و تيهه لكرد. هيچ كام له و
لاوكانه نه بوو كه كه وتبوونه سه ر قه وان. ئه و
لاوكانه ش نه بوو كه پيشتر گوترا بوون و
بيسترا بوون. لاو كيك بوو باسى داگيركارى عاره ب
و رۆم و عه جه مى ده كرد، باسى تاوانكارى ئينگليز
و رووسى ده كرد، باسى خوخورى كوردى ده كرد.

دوا داود له مزگه فتيوه ئه و لاو كه ي بيستبوو.
بيستمه وه ئه و ئيواره يه زۆر گريابوو. شار زوو به و
گريانه ي داودى زانى، چوونكى به گريانه وه بانگى
شتوانى دا. پاشتر گوتبووى:

من ده بيت خوّم فيرى لاو كچرين بكه م.

پیری پنهانزان له وهسپکردنی ئه و لاوکه، زمانی
 تیکده ئالا و قسه ی بۆ نه ده هات. دیتم گریا، یه که مین
 جاره گریان ی بیینم. به دهنگ گریا، فرمی سکی
 هۆن هۆن هاتنه خوار ی. ئه بوو عه لا خۆ ی پینه گیرا
 و خۆ ی لئ توو په کرد، دهستی بهرز کرده وه، زلله ی
 لیدا. له و ساته دیتم دلۆ په فرمی سکه کانی سه ر
 روومه تی بوونه ئه ستیره و پیری پنهانزان له نا و
 ئه ستیران بزربوو. چاوم نووقاند و پشتم تیکرد.
 کاتی ئاو رمدا یه وه، ئه بوو عه لا له و ی نه مابوو. پیری
 پنهانزانیش به قوونه وه له نا و تیشکان
 خه وه نووتکه ی ده برده وه. به ده م خه وه وه قسه ی له
 لاوکه که ده کرد:

قسه گه یشتبۆ وه به غدا که لاوکیک به پیه یه،
 ئه گه ر بگاته به یزافۆن و بکه ویته سه ر قه وان،
 هه رایه کی گه وره ده نیته وه. هه رایه ک چ بزاف و
 شو پشیک نه ینا بیتته وه. حوکه مه ت به خو که وت و
 ده ستوبردی لیکرد.

+ ئەبوو نەجم، تۆ باوەرتەت، پیری پەنھانزان
دلی دەتریوینی و پیش قەومان بە قەومان دەزانن؟

- نا، ئیمە پیمانوابوو کەسیک هەیه، هەوالی
دەداتن. بە تایبەتیش لەو پیاوہی ئەو پێیدەگوت
پیاوی ناو ئایەتان، بەلام ئەبوو عەلا لە کوتایی بەو
باوەرە گەشت.

+ تۆ، بە چاوی خۆت دەتدیت ئەستێرە بۆی دیتە
خواری و دەپارێزی، کەچی باوەر بەوہ ناھیتی ئەو
پیاوہ پەرچوودار بیت؟

- راستی جاروبار ئەو خەیاڵەم دەکرد، بەلام زوو
دەھاتمەوہ سەرخۆ. من کەسیک بووم باوەرم بەو
دنیا و ھیزی نادیار و ئەودیوی سرووشت نەبوو.
دەمزانی ھاتنی ئەستێرە و بزربوونی پیری
پەنھانزانن ئیوہ پەیوہندی بە ناسیاری و
دراوسیتێوہ ھەیه. ئاخر من پیش ئەو تووشبوونە،
ھەرگیز لەگەڵ دراوسینی خۆم شتی خراپم

نه كړدووه. زانېبام دژى سهرؤكيش درووشم
 دهكښى، چاوپوشيم لیده كړد. به لام نه وهى پيرى
 په نهانزان هى چاوپوشين نه بوو. چؤن به وهى زانى؟
 نه گهر كه سيك پيښه گوتبيت، نابيت. كارى وا له
 دهستى په رجووش نايهت، بويه ناچار مام بيخه مه
 زيندانى.

به لام له چاوپړا دياره، له دلوه وا نالى. پنده چى
 نه ویش به شيوهيك باوهړى به هيزه نادياره كه
 هبى، دوورنیه نه ویش گه شتبيت ته نه و باوهړه
 پيرى په نهانزان دلى ده تريوینى و له دنيای
 نادياره وه هه والى سهر دنيای بو بيت و پيش
 رووداو، رووداوه كه ببينيت.

نه بوو نه جم نيو پيكيكى كړده فريك. په نجهى برد
 سمىلى بادات، له بيريچوو تراشيويه تى. به سهر
 خوى ناهينى و نايگه پرينيته وه. دهیگه نيته بروى و
 چهند تالينكى ده گريت و دهيكاته كشتهك. پيشترى،
 نه و دهمه مى مالى كه وتبووه نيوان مالى پيرى
 په نهانزان و ئيمه و مامؤستای قوتاخانهى گهړه كى
 بوو. وانهى ئايينى ده گوته وه. هه ينيش سهرى
 سمىلى وا لیده كړد و له شيوهى كلكه مشك
 دهيهيتشته وه و زور جوانيشى لیده هات. قله

زەیتوونیک دەخاتە زاریەو و ناوکەکە ی بە سەری
پەنجە تێهەڵدەدات. پاش کەمێک ھەردەستیت و
دەگەرێ. ناوکەکە ی دەبینیتەو و دەیهیتیت دەخاتە
ناو تەپلە ی جغارەو و پەشیمانی پتو و دیارە:

خۆزگەم بە سالانی پیش ھێشتنەو ی سمیل. نە
زللە یەکم وەشاندبوو، نە زمانم لە کەسیک دابوو، نە
دەستم لە گەڵ ھیچ دامودەزگایە گ تیکەڵ کردبوو.

وردتر چاو دەبرمە سیمای ئەبوو نەجم،
سمیلدارێ نێە لە دنیا ی بە تراشینی سمیلێ وەک
ئەو پیاو و ھێندە سیمای بگۆرێ و کەس
نەیناسیتەو. من تا ناسیمەو زۆری برد. تا وینە ی
پیش ھێشتنەو ی سمیلێشی نیشاننەدام، باو و پەم
نەھات، ئەو پیاو ی وا لە ھۆدە یەکی مایکی لاچەپ
سەربردە ی پیری پەنھانزانم بۆ دەگیریتەو، ئەو
پیاو و بێت کە دوو کلکە مشکی ناسکی بە لالیتو و
قیتببوونەو. کەس نایناسیتەو، ئەو کورپەش کەوا
لە میزێ لە گەلمانە نایناسیتەو. ئەو کورپە ی لە
زیندانی چەند جارێ بە سمیلە کلکە مشکێ کانیەو و
دیتوویەتی و ئیستاش جێ قامچی دەستی وی بە
سەر پشتیەو و دیارە. ئەویش نایناسیتەو، ئەبوو
نەجم خۆشی دەلی:

کاتی تهماشای هر سی وینهی خۆم دهکه م،
وینهی بهر له سمیل، وینهی سمیل، وینهی دوای
سمیل، چهندی لیورده بمه وه وینهی ناوهندی
ناناسمه وه.

ئه بوو نه جم ویده چی له جاران مه ستر بوو بیت،
چاو له ساپیه ده بریت. به دهنگیک هر ئه وه ته
ده بیستم:

به کهرته موسیک گه پامه وه سهر سیمای پیش
ناسینی ئه بوو عه لا، به لام به چی ده بمه وه
مروقه که ی پیش ناسینی وی؟

دهنکه زهیتوونیک دهخاته زاریه وه و دیسان
ناوکه که ی فریداته بن په نجه ره که، دیسانه وه
هه لیده گرته وه و دهیخاته وه ناو ته پله ی جواره که و
جواره یه که داده گیر سینتی. لیده پرسم:

+له گه مه ی ئه و فریدان و هه لگرته وه یه تیناگه م،
پیری په نهانزان شتی وای ده کرد؟

-نا، ئه وه کیشه ی جاران و ئیستایه، مروف کاتی
هه له یه که ده کات، ئه گهر وه کات راستی نه کرده وه،
دواتر راستنایته وه. فریدانی دهنکه زهیتوونیک بو
جینه کی وا هه له ی ئیستایه.

+ لات وایه، ئەوانەى تۆ کردوونت، هەلەن، تاوان
نین؟!

- من باسى هەلەم کرد نەك تاوان، تاوان نە
گوناحە، نە هەلە تا رەشبیتهوه. من لە هەلەوه
دەستمپیکرد، دەستبەجی راستمنەکردنەوه، بە
گوناحدا پەڕیمەوه و گەیشتمە تاوان. لەوه گەڕی،
ئێوه بە دواى نەوارەکاندا بگەڕین، تا پیری
پەنھانزان چۆن بووه وای بیناسن. من چەندی
بیگێرمەوه، ناتوانم بیناسینم، ئاخر...

قسەکەى تەواواناکات و دەچیتە سەر پیتشاوی.
زیندانیە کۆنەکە دەلی:

+ بە قسەى من دەکەیت، با ئەو قسانەى بگەیهنینه
ئاسایش.

- نە، پیتترى چەندیان لێدەرھینا، ئیستاش ھەر
ھیندە، دووریش نیە بە دەردى پەڕەکاخەز و
نەوارەکان بچى.

زیندانیى کۆن سەرى رەزامەندى دەلەقینى.

ئەبوو نەجم دیتەوه و دەلی:

با ئهوجاره بهس بئ، خهوم دئ، سبهی به
بیرمبهینه وه، دهچینه کن دوا داود..

پیدهچی لاسایی پیری په نهانزان بکاته وه. دهچینه
سه ر جیگاکی و خوله کیکی نه برد، پرخاندی،
زیندانیه کۆنه که گوتی:

سه ربردهی پیری په نهانزان دهستی بهستووم،
دهنا ئیستا به پێله قه به سه ری ده که وتم و ده منارده
دۆزه خ.

گوتم:

باشنیه، بیر له شتی وا بکه یته وه، هه ر که سنی له
ساتی مهستی، توندوتیژی به می شکدا هات،
نه خۆشه.

داودی یه کهم له سه ره مهرگی بوو. ئه وده مه ی
فریشته ی خودا چوکی له سه ر سینگی دابوو،
لیترسی:

له سه ر راسپارده ی خودا هاتووم تا دوا قسه و
مرازی سه ر دنیات بییستم.

داود گۆتی:

بلی به خودا، له دوا ی من هفت داود بیتته دنیا،
هر یه که له سه رده میک و شتیکی منی تیدا بیت.
خودا به قسه ی کرد، داوده دهنگیه که ی به خشیه
ئه و قه لاته ی ئیمه.

+ باشه، تو ئه و قسانه له کوئ دهینیت؟

پیری په نهانزان هرگیز یه کسه ر وه لامی
پرسیارانئ ده دایه وه، به لام نازانم چون بوو گوتی:

- خه ون، له خه ونی، خودای ناو خه ونی.

+ قسه‌ی حیزی ناو خه‌ونئ بۆ ئیمه ده‌گیریته‌وه؟!

وهک له‌گه‌ل ئه‌ویشمان نه‌بی، وابوو. درێژه‌ی دایی
و به‌ دروداو گیرایه‌وه:

دوا داود ناوی له‌گه‌ل با رویشتبوو. شاران و چیا
و ده‌ریای بری بوو. له‌ ئێران و تووران و
عاره‌بستانه‌وه ده‌هاتن، گویتیان له‌ مه‌قام و بانگ و
سه‌لای وی ده‌گرت. له‌ ولاتی فیرعه‌ونانه‌وه به
دوایدا هاتن، گوتیان:

له‌گه‌لمان وه‌ره، بچینه ناو ئه‌هرامان. کلیلی
ده‌رگه‌ی گه‌نجینه‌ی قاروونت وه‌گیرده‌که‌ویت. ده‌نگت
وهک نیل نه‌مر ده‌بیٔ. حه‌یفه‌ وا به‌ قه‌له‌نده‌ری له
حه‌وشه‌ی مزگه‌فتی که‌وتوو.

دوا داود نه‌چوو. ئه‌و قه‌لاته‌ که‌ سه‌رده‌مانه‌ک
دیوه‌خانی خوداوه‌ندان بوو، هه‌ر که‌سی سێ شه‌و
تیندا مابیته‌وه ده‌ستبه‌رداری نابێ. هه‌ر خوداوه‌نده
ده‌ستیکی ده‌گرئ، پێیه‌کی ده‌گرئ. ئه‌گه‌ر له‌ ده‌ستی
سینانی‌ش خۆی راپسکینئ، له‌ ده‌ستی خوداوه‌ندی
چواره‌م ده‌رناچئ. ئه‌و خوداوه‌نده له‌ هه‌ر وه‌رزئ به
شتی که‌مه‌ندکیشته‌ ده‌کات، ناهیلن دوورکه‌ویته‌وه.
پایزان به‌ په‌لکی داران، به‌ چاوی خۆتان ده‌بینن،

قه‌دی قه‌لاتی په‌لکی زیږینی دار ده‌گرئ، با
راده‌سپیږی س‌های بازنه‌ییان پیټکات. چاوده‌نه
سه‌های پایزانه‌ی په‌لکی داری ده‌وری قه‌لاتی، کی
دلی دئ پستی تیټکات و رووی لیوه‌رگپږی؟

زستانان ده‌وری قه‌لاتی پرده‌کات له‌نم‌ی بارانی.
هر نم‌یه‌ک ده‌بیته ورده‌مینایه‌ک. دنیا سامال بی
یان ه‌ور و لیټل، شه‌و بی یان روژ، ورده‌مینا، مینا
برووسکه‌ی ه‌ورئ تیټک ده‌ده‌نه‌وه. تیټک له
ئیکی و‌هرده‌گرن له‌دووره‌وه گ‌رمایی ده‌به‌خشن.
ریټواری ناو هیشکه س‌رمایی راده‌کیشن.

خوداوه‌ندی چاری، له‌که‌ژی به‌هاری قه‌لات
ده‌کاته قه‌زم‌ی بووکی، قه‌زم‌ی پر کوټروکه. به
خه‌زیمه و حاجیله ده‌ینه‌خشیټی. له‌په‌نجه‌ره
بلنده‌کانیشه‌وه ناوی ریټحانه‌ی تیټکل به‌شنه‌بای له
شابسک و که‌زیانه‌وه هاتوو، پیدا ده‌پږینی. بوئی
به‌هاری قه‌لاتی ده‌مار ده‌مار ده‌پوا. بوئیکی
ج‌ادوویی، ریټوار له‌وبه‌ری ه‌ردوو زی
ده‌گپږیته‌وه.

خوداوه‌ندی چاری، خوداوه‌ندی مه‌زنی قه‌لاتی، له
شه‌وی هاوینان، له‌ئاسمانی قه‌لاتی له‌س‌ر جو‌لانه
داده‌نیشی. بایی شه‌مال رایده‌ژهنی، راژه‌نینی له‌هر

بلندبوونه و هیه کدا ده گاته وه زئ. خوداوه ند له سه ر
جولانه ته زبیتحات به ئه ستیره ده کات. ئه ستیره کان
ده نگه ته زیحی دهستی خوداوه ند، کئ هیه هه ز
نه کات به دیار قل قل ئاودیوکردن و گه رانه وه ی
ئه ستیره وه دانه نیشیت.

شار جادووی له هه مووان کردووه. مندا له کانی
خوی داکونی کردووه. دوو شه و لئی دوورکه ونه وه،
خه ونی پنه ده بینن، بۆی ده گرین، قورپی بۆ
ده پتون. هه ر بۆیه دوا داود نه چوو، نه چووه ولاتی
نیل و دهنگی نه گه یشته دنیا. لیره خستیه بن خستی
مزگه فتی.

گۆتمه ئه بوو نه جم:

تۆش وهک پیری په نه انزان سه ربردان
دریژده که یته وه، وا بره و، به سه ت شه ویدیش ناگه ینه
پیاوی ناو ئایه تان.

مژیک جفاره و فریک عه ره قی به سه ردا کرد و
گوتی:

ده زانی من هه ر لاپه ریه کی ئه وم کردۆته
دیریک. جفاره خۆریکی ئه وم کردۆته مژیک. تا
نه واره کان نه بینیه وه، باوه رناهنیت. باوه رت بیت

تهنھا ئەو كەمە سەرھاتەى پەيوەندى بە دەنگى
داودەوہ ھەبوو، من ھىشتا بۆ تۆم باس نەكردووە،
پىرى پەنھانزان شەوئكى پىكوشت. ھا، تا پىكىك
چىدەكەيت بۆت دەگىرمەوہ:

پىرى پەنھانزان، پاش (ھىى دنيا، داخى گرانم،
پەكوو پەكوو) گوتى:

خەوتبووم، بە دەنگىك بەئاگاھاتم. دەبينم
خەزەرتى داودە، لە خەونىك دىتبووم، ناسىمەوہ، لە
سەر سەرم راوەستاوہ و گوتى:

زوو نەگەيتى دەنگم ئاوہوئاو دەچى و كەس
نامبىستىتەوہ و لە دەستى دنيا دەچم. يەكپى چووم،
زانىم مەبەستى دوا داودە. كەمىك پىشتريش دلم
تريواندبووى، خەونىشم پىيەوہ دىتبوو، لە ناو ئەو
كەرتكە ئاوينەى ردینم بە ديارىوہ دەتراشم
وينەيەكى دەنگدار و جوولەدار بە پىشمداتىپەرى.
ئەو بوو، داود بوو كە لە ترسى دنيا ناوى لە خوى
نابوو شەھابە. كەوتبووہ دواى لاوكىژەكە بە
گۆرانى دەيگوت:

راوەستە، ديمە ئەوى، لە دنيا جىم نابىتەوہ.

تا ئەوم ھىنايە راين و بەيزافۆنم ئاگادار كردهو،
 نەيارانى دەنگ دەرمان خواردیان كرد. لە جى
 كەوت و دەنگى كەوت و گەيشتە لاوكيژەكە. ھەر
 دەنگ نا، گۆرپىشى لە پاش بەجىنەما، ئەنگۆ لەبىرتان
 نى، داودى ناو گۆرپىش، لە گۆرانى نەكەوت. زۆر
 كەس بە لای گۆرەكەيدا تىپەپىون و گوپىيان لە
 دەنگى بوو، ترساون و ھەلاتوون. شارەوانى
 گەيشتى و گۆرى داوديان شوونبزر كرد.

بە دەم باویشكەو گۆتم:

من درەنگم، زوو وەرە سەر سەربردى پياوى
 ناو ئايەتان.

ئەبوو نەجم باویشكى لە باویشك گریدايەو:

منیش كاتى بە ديار پيرى پەنھانزانەو دادەنيستم
 لە تۆ پەلەتر بووم، ھەوكەش دەمەوى زوو
 سەربردى ئەوم لە مل بىتەو، لى خەوم دى،
 ھەليگرە بۆ شەويكىدى.

به رۆژ لهو ئاقاره به دواى گۆردا دهگه پريم،
 گۆپى ژنه كه م. به شه ویش گوى له سه ربردهى پيرى
 په نهانزان دهگرم. ئيدى ئه و ماوه ژيان له گه ل ئه بوو
 نه جمى گۆردن، ئه بوو نه جمى هه قايه تخوان به
 سه رده به م. به رۆژ زۆر رقم ليه تى، زۆر جار
 ديه سه رم سه رى هه لكيشم. به لام شه وان نا،
 كتىبيكه به من بيت سه رى له سه ر هه لئه گرم.
 كتىبيكى سه يره، شه و هه يه هه زده كه م زوو بگه مه
 دوا لاپه ره و ئيدى بيخه مه قوربنيكه وه. شه ویش
 هه يه به من بيت بنى نه يه، دريژبيت وه، له
 هه زارويه ك شه وه دريژتر، له ته مه نى ديكتاتور
 دريژتر. ئه بوو نه جم بۆ من پياويكه له و چه شنه.

+ به من بلئ، مه به ستان له دزینی تهرمه كه چى
 بوو؟

- تۆ، ده لئى شت له بير ده كه يت! وهك گوتم بۆ
 بزر كردنى شوينه وارى پيرى په نهانزان.

+ خه ونه كه ي ئه بوو عه لا ده لئى؟

- ئا، ئەو نەبوو؟ ئەو شەوئە دەبوو بىبەنە
گۆرستان، ئەبوو ئەلا لە سەرخەوشكاندېنېك، دوو
ئەستىزە دەيتبوو. ھاتبوونە سەر گۆرەكەى و
خەلک دەوریان دابوو.

وايە، ئەبوو نەجم چەندان جار سەرھاتى دزىنى
تەرمەكەى بۆم گىزپاوەتەو. بەلام لەبەرئەوئەى خۆم
كەسىكى گوماناويم و ئەو پياوئەش سەردەمىك
قامچىوئەشېن بوو و گۆرپى ژنەكەشمى دزىو، بە
ئاسانى باوەرناھىتم. جگە لەوئەش شتى تازەم
بىردەچىتەو. لە ناو كۆمەلئەى ھوشتراووك شانى
ئەبوو نەجم رادەتەكىتم و دەپرسم:

+ دەزانى ئەو گىادېكە ناوى چىە؟

- نا...

+ ھوشتراووك واتە ئالىكى ھوشتەر.

پىكەنى و گوتى:

- كەواتە ئىوئەش پىشتەر ھوشتەرتان ھەبوو.

+ نەخىر، بەلام ئالىكى ھوشتەرتان ھەبوو، ھەر
كاتى ھوشتەر لەو بىابانە لى قەومابىت و پەناى بۆ
ئىرە ھىناىبىت، نەمانھىشتوو ھە برسىتى بىمىنىتەو.

- به لām وهک من تینگه یشـتـبـم، حووشـتر له
 لیقه وماندا هەرگیز پهنای بۆ ئیره نه هیناوه. کۆچی
 حووشتر له هیزه وه بووه، دهزانی خووش نیه تۆ من
 به حووشتر بچووینی، یان حووشتر به من
 بچووینی، تۆ رازی من به هیسترت بچووینم؟!
 ئازهلای به سته زمان بۆچی دهکەیتە هیمای منیکی
 قامچیوه شینی گۆردز؟

ههسته دهکەم، گیلانه به ناوکه وتووم، به لām به سەر
 خۆم ناهینم. توندتر شانی راده ته کینم و ده پرسم:

تۆ چۆن تهرمی ژنه کهی منت له هی ئه
 جیانه کرده وه؟

سەر باده دا و ده لای:

به و شه وه له ناو کفنی به چی لیکیان
 جودابکه مه وه؟

نابیت نه بیبنمه وه، ههفت ساله له چاوه پێی
 هاتنه وهی ژنه که مم. ئای ئه بوو نه جم ئه گهر لیت
 خووش بم، گونا هم ده گاتی. ئه گهر دۆزه خێک هه بیت
 خودا بۆ گونا هکارانی هه لکر دیت، له سەر ئه و
 لیخۆش بوونه پیلیم ده گریت و هه لمده داته ناویه وه.
 مه گهر ژنه کهم ده نا کهس به دهنگ و هاوار مه وه

ناین، ئەبوو نەجم خوات بە قوربانى سەربردهى
پىرى پەنھانزان بکات، دەنا دەمزانی دەتتیرمه کوئ.

+ گۆرەكەتان بە شۆفەل لىدا؟!

- وەك گوتم، شۆفەلەكە چەند دەویك زەوى
هەلقەند و هەلماندایە ناوى و زەویەكەمان تەخت و
لووس كردهوه. چەند رۆژكیش پاسەوانمان لەوى
دانا، نەوەك كەسێك، شوانێك جێیەكە ببینی و
گومانی شتى بکات.

ئەبوو نەجم دەلى:

درەنگ داھات، نەچینەوہ؟!

وايە، رۆژ لە سەر ئاوابوونە، تا دەگەینەوہ سەر
جادە، تاريك دادى، ئەستىترە هەلىدى.
نەگەيشتووینەتەوہ كن تپومبیل، هەستەكەم ئەبوو
نەجم خۆى دوا دەخات، وەك بلىنى نیازی شتىكى
هەبیت، نازانم بۆچى ئەو بیرەم بە میتشكا دیت،
ئاخر ئەو پیاوہ وەك تىبگەم ئەوہى بىرى
لینەكاتەوہ ئەوہیە.

منیش پز دینەكەم توندەكەمەوہ و جىى
دەمانچەكەم دەگۆرم، بەوہ ویستم بەبیریبەنیمەوہ،

دەمانچەم لایە. کەمێکیتر دەپۆین. لە رویشتن
وەستا. دەبینم هەردوو دەستی کەمیک بەرزکردەو،
رۆژ ئاوابوو دەموچاوی جوان دیار نیە، بەلام
هەستدەکەم لەبەر خۆیەو شتیک دەخوین،
تیناگەم:

چیه، چیتە؟

پرسیارەکەم چەندبارە دەکەمەو، وەرماناداتەو.
توند شانی رادەتەکیتم، رادەچلەکیتم و بە دەنگیک
هەر ئەو تە دەبیستم:

- هات، گەیشتم، نیشت...

+ چ نیشت؟ تۆ تیکچووی!

روو و جاده رادهکات، دەکەومە دووی،
دەووستی و ئاوردهداتهو، بە دەنگیکی کەمیک
بەرزتر:

ئەها، دوو چاو، لە چاوی پیری پەنھانزان دەچن،
گەیشتن. نا، چاو نین، دوو ئەستیرەن، نیشتن،
ئەو تەن، لە پشتن، ئاوردهو، چۆن هەلدەپەن...

هیندەو نەماوو، باوەربکەم، ئاورمداپەو. نە
ئەستیرە هەیه و نە هیچ.

+ کابرا، تۆ شیت بووی؟ له چی ترساوی؟

- چۆن نایانبینی؟! جوان تهماشاکه، رووناکییان وهخته چاوم کویر بکهن.

ئهبوو نهجم توند چاوی خۆی دهگریت، خۆ ههڵدهداته ناو ترومبیل. کۆنه زیندانی له سههر سووکانهوه داوام لێدهکات که سوواربم و بهپێکهوین. لهو ساته ئاوینهیهکی خپ له شیوهی مانگ، نا، مانگ بوو له شیوهی ئاوینه وهک بلیی له ئاسمانهوه دابهزی. تهماشادهکه، چاوی ژنهکهی خۆم تیدا دیت. ئهوهتا له پشتم راوهستاوه، ئهو ئیوارهیه هینده و تهواو.

نا، هینده و تهواو نا، کاتی به زۆر رامکیشایته ناو ترومبیل. مانگه ئاوینهکهت لهگهڵ خۆت هینا. ئهبوو نهجمیش به ئهستیرهوه، تۆ به شیوهیهک دهستت راگرتبوو، به شیوهیهک تهماشادهکرد و دهتواند، من لهوه بوو باوهربهینم. نا، باوهپمهینا، ئاوینهیهکت له دهسته و ژنهکهت له ناویهتی و قسهی دهگهڵ دهکهیت. من زۆر جار له سههر سووکانهوه سههرم لاردهکردهوه تا رووی ئاوینهکهی دهستت ببینم.

به لّام تَوّ به شِئوه يه ک راتگرتبوو، نه مده دی.
 ته ماشای نه ینۆکه که ی سهریم ده کرد، به لکو له وئوه
 ببیینم، نه بوو، له وئوه ئه بوو نه جمه و که وتۆته
 تاریکيه وه، تَوّ به دهنگی بهرز قسه ت له گه ل ده کرد.
 پرسایاری رفاندنه که ت لئی ده کرد. پتده چوو ئه ویش
 وه لامبداته وه، به لّام دهنگی نه ده گه یشته گوئی من. تَوّ
 لیت ده پرسى:

ئهو پیاوه بوو تَوّ دزی؟ ده ی وازی لیتیه نه.
 تۆبه ی کردووه. جیّت سهره پۆ نه بوو؟ به سهر
 زگت نه که وتن؟ نه یانزانی، گهردنیان ئازادکه. به من
 بلّی ئه دی منداله که؟ کئ بۆی هینایه وه؟

له نه ینۆکه که وه ئه بوو نه جمی ناو تاریکی پتده چی
 چاوی نوو قاندیّت، به شِئوه يه ک ده ست
 راده وه شینئ وهک ئه وه ی شتیک له خۆی پاسبکات.
 ئه ستیره ی پاسده کرد. دهنگی ئه و نزم بوو، له ناو
 دهنگی تَوّ بزر بوو بوو. جاروبار وشه ی ئه ستیره م
 ده بیست، یان که رتیک له وشه که.

ئهو ئیواره یه تا گه یشتینه وه مالئ، که وتبوومه ناو
 شیتان. یه کیان به ئاوینه و ئه وی دی به ئه ستیره ی
 گرتبوو. ئهو ئیواره یه، له ئیوه وه شتیک له شیتایه تیم
 گرته وه. باوه رمهینا شیتایه تیش ده گوازیته وه. من

مانگه که ی دهستی تۆم دیت که له شیوهی
ئاوینه یه کی خر له پیش خو راتگرتبوو. له
جامه که شه وه ده مدیت ئه ستیره له ئاسمانه وه
بهرده بوونه وه و له پشته وه له سهر کوشین له
ته نیشته ئه بوو نه جم ده نیشته وه.

ئه و ئیواره یه ئیستاش نازانم چۆن و به کویدا
گه یشتینه وه شار و مالێ. خو کاتی چه کداری
بازگه که هاته پیشی و پرسى:

هیچت له سندووقی بارنه کردووه؟

به دنیاییه وه گوتم:

به لێ، مانگیک و چه ند ئه ستیره یه ک.

پێده چوو به سهرخۆشم تیگه یشتی، بۆیه گنچه لێ
پیمنه کرد و رییدام. ئیدی چیدی له گه لتان نایه مه
ئاقارێ. به قسه م ده که یته، واز له و گه پانه بینه، ده نا
به ته وای به ئاقار ده که ویت و له ده سته ده چیت.

+ تکاده که م، ئه و ئیواره یه له بیرى خو ت ببه وه.
ئه و ئیواره یه تۆمان له گه ل نه بوو یته، نه هیچت
بیست، نه هیچت دیت.

- وا ده که م.

مانگی ئاویڻهیی له ئەبوو نەجمیش دەشێرمەو و
 ناهێلم بەو دابەزینە بزانی. دەچمە دیار ئاویڻه
 خەرەکەیی چاوەی خەوتن. ئەو ئاویڻهیی پێش
 گواستنهو، له کاتی مالدانان ئەستێره دەستی له
 سەر دانا و کڕیمان. من بزمارەکەم کوتا و ئەو
 پێوهی کرد. کێشەیی بلند و نهوی داکوتانمان نەبوو،
 چوونکی له بهژن هەر دوو پەنجەیهک کورتی
 دەهینا. کەم دێمە ئەو هۆدەیه. بۆ سڕینەو و تۆز
 لێتەکاندن نەبی سەری پێداناگرم. چاوم بەراییی
 نادات.

دوای ئەو ئێوارەیهی مانگ له ئاقاری بۆم
 دابەزیبوو، کردبوومه ئاویڻه و له گەل خۆم
 هینابوومه ناو ترومیلتی. ئاویڻهکەیی ماییش شیوهی
 مانگی گرتوو. لهو مانگەو ئەستێرهکەیی خۆم
 دەبینم. هەمیشە له پشتمەو رادهوستی. دەست به
 پرچی خاویدا دادهیڻی و جاروبار چاوم
 لێدادهگری. ئاوێدەدەمەو، دەبێتە چۆلەکە و

هه‌لده‌فېږئ. ناگيرئ، ئه‌ستېره دزراوه‌که‌م ناگيرئ.
 ئای ئه‌ستېره‌ی دزراو له چ شه‌ویکی هه‌له‌مردی.
 له‌و شه‌وه نه‌با له‌ گوږه‌که‌ی خۆت ده‌مايته‌وه. منیش
 هه‌موو پېنج‌شه‌مووان به‌ گولیک، یان گولمئ
 قه‌نه‌فره‌وه ده‌هاتم. گوله‌که‌م به‌ کيله‌که‌ته‌وه ده‌کرد،
 قه‌نه‌فلېشم به‌لای سه‌رته‌وه ده‌خسته بن خۆل و
 چه‌ند دلۆپه فرميسکيکم پيدا ده‌پژاند و گوږستانم له
 بۆنيک ده‌گرت مه‌گه‌ر له‌ خه‌ونه‌که بـۆنی وا
 به‌هه‌شتی پڙا بـیت. خه‌ونه‌که وا بوو، له‌ سيیهم
 شه‌وی دواکوچی خۆت و گوږه‌که‌ت، من خه‌وینکی
 وام دیت. له‌و خه‌ونه له‌ ئاسمانئ تۆم دیت. له‌ سه‌ر
 بالئ دوو حاجی له‌قله‌ق راکشابووی. هاتن هاتن، به
 نه‌رمی له‌ سه‌ر گوږه هه‌ل‌دراوه‌که‌ت نيشتنه‌وه. له
 ده‌می خۆل پيداکردنئ، له‌ شه‌قه‌ی بالئ حاجی
 له‌قله‌قان به‌ئاگاهاتم‌وه.

ده‌تبېنمه‌وه، ژنه‌که‌م، ده‌تبېنمه‌وه. ئه‌و ده‌شت و
 ده‌رهم هه‌مووی به‌ نینۆک هه‌لکه‌ندبیت، ده‌تبېنمه‌وه.
 ده‌تناسمه‌وه، به‌ پرچ ده‌تناسمه‌وه. به‌ هيسکي
 چه‌نه‌گه و پاڙنه‌ی پیت ده‌تناسمه‌وه. له‌ هی که‌س
 نه‌ده‌چوون. ئه‌گه‌ر له‌ په‌نجه‌یان نه‌کردبیه‌وه، به
 ئه‌نگوستيله‌که‌ت ده‌تناسمه‌وه. خو هه‌ريم له

تەرمشۆر وەرگرت، لە پەنجەت نەکاتەو. سویتندم دا
لێنەکاتەو. سویتندیخوارد ھەر بە پەنجەتەو. یە.

+ تۆ بە من بلی، کاتی بردتەن ئەنگوستیلەکە ی بە
پەنجەو بوو؟!

- ئەگەر لە پەنجە ی بووبیت، پێتەو ماو.

+ لە پەنجە ی بوو، چۆن تۆ نەتیبینی؟!

- سەربردە ی ھەلدانەو ی گۆرەکە و بردنی
تەرمەکە بەو شیوێە بوو کە بۆم گیرایەو. وا
دیارە ھێشتا... تۆ پتووستە خۆت کۆبکەیتەو. لە
خەون و خەیاڵ وەرە دەری. وا بروات، سالتیک قسە
بکەن، شاریک نەوار پربکەیتەو، ناگەینە ھیچ. قسە
بەلاریدا دەبروات. دەلییمەو: ئەو برە تەمەنە ی
ماومە بۆ دیتنەو ی گۆرە تەختەکە ی ژنەکە ی تۆ ی
تەرخاندەکەم، بەلام ھەیف، کەسێک نە سۆراخیکی
پیری پەنھانزان و نەوارەکان بکات.

تۆ راست دەلێیت، من لە داخی ئەستێرە ی دزرا
زۆر پەرتم. مەگەر بە ئاگر خۆم خربکەمەو. تۆ
راست دەکەیت، کەس نە سۆراخی دەنگی پیری
پەنھانزان و خۆی بکات. تۆ میرغەزەبی ھەینی و
ھەقايەتخوانی ھەوکە ھەرچی دەلیلی دوورنە

راست بىت، تۆ چەند مكوپى له سەرئەوہى ئەو
 شەوہ لەو كۆلانە كورتهوہ تەنھا يەك دارەبازە
 خرايە سەر ترومبيل و بەرەو گۆرستانى گەورە
 كەوتە رى. من دەلەيم بىرەكەوہ، رەنگە دوو دارەبازە
 بەرپەكەوتىن بەرەو گۆرستانىك يان دوو گۆرستان.
 بىرەكەوہ رەنگە بە ھەلە، ھەواليان گەياندەيت! چەند
 لاملى تۆ، ملنادەيت و سوورى له سەر قسەى خۆت.

ئەز تا درەنگيش ھەر وا تىگەيشتبووم، گۆپى
 پىرى پەنھانزان كەوتۆتە نزىك گۆپى ھەلداوہ،
 گۆپى دزراوى ئەستىرەكەى من. من ھەر وا
 تىگەيشتبووم، ئەو دووہ پىكەوہ، لە يەك شەو
 گيانيان سەپارد و گەيشتنە گۆرستانى گەورە.
 ئەستىرەى من بە سەر منداڵەوہ و ئەويش لە بن
 قامچى ميرغەزەبان. بەلام پاشتر كە سەردانى سەر
 گۆپى ھەلداوہى دزراوى ئەستىرەى ژنم دەكرد،
 زۆر جار لە سەر گۆپى پىرى پەنھانزان چەند
 ژنىكم دەدى، لە خويان دەدا و ناوى ژنىكيان دەھىتا.
 من كەسم لەو ژنانە نەدەناسى، كەسيان كەسوكارى
 پىرى پەنھانزان نەبوون، دەمويست پىيانلەيم:

خوشكىنە، ئىوہ لە سەر گۆرپىكى ھەلەن، ئەوہ
 گۆپى پىرەمىزدەكەى دراوسىنى منە.

زمانم دهگیرا و دوورده که وتمه وه. کاتی له زارانیشه وه بیستمه وه له کاتی گیاندانی چهند ئهستیره که له ئاسمانیوه دین و دهوری پیری په نهانزان ددهن و له چاوان بزری دهکن. که وتمه گومان و گوتم پنده چی پیر بهره و گورستان نه چووبیت، یان ری گورستانیکتری گرتبیت.

حەیف، نه مالی په نهانزان که سیان ماوه. نه دهرودراوسی لیتره ماون، نه که سوکار شتیکی وایان له بیرماوه. من روو له کوئ بکه م و له کئ پرسم، پیری په نهانزان چووه ناو داره بازه؟ ئان ئهستیره بوئ بوونه دهسته بهره و هه لیانگرت و بردیان و کردیان ئهستیره؟ ده بیت له ناو ئهستیران به دوایدا بکه پیین. نه واره کانیش ئه گهر بن دهستوپئ، بن خۆل و خشت نه که وتبن، له کن په ره کاخه زه کانن، له باخه لی هه والگرانن، وهک ئه وهیه له ئاسمان بن. هینانه وهی ئهستیره ساناتره له و نه وارانن..

+ تو وریای ئه و نه وارانن خۆت به، با دهنگی ئه بوو نه جمیش به دهردی هی په نهانزان نه چیت.

- تو راست ده لییت.

قسەى كۆنە زىندانىيە، مەن لەسەر مە وەك چاوم
 بىيانپارىزم. ئەو نەوارانە پوختەى دىرۆكى پىرى
 پەنھانزانە لە زارى مىرغەزەبىكەو. ئەگەر خۆى
 پەيدانەبىتەو لە نووكەو خۆى نەگىرپىتەو، لە
 دەنگى ئەبوو نەجم و ئەو سى چوار كۆنە
 زىندانىيەو دەچىتە ناو دىرۆك و بە زىندوویتی
 دەمىنپىتەو. وا چاكە لە بارەى گۆرى ئەستىرەشەو
 ھىندە سەر نەنیمە سەر ئەبوو نەجم و كەمترىش بە
 ئاقاردا بىگىرپم. باشترە پتر گۆى بۆ رادىرم و كەمتر
 قسەى پىبىرپم.

+ تۆ دوا قسەى پىرى پەنھانزانم بۆ بلىو.

- ئەو ەى گۆتم ھەر ئەو ەى، دەستى خۆى
 دەشكاندەو و دەىگوت:

بە زۆر رانەگەىشتم، جىى زۆرىانم نەدىتەو،
 ھەندەك پىيانراگەىشتم بەلام بە قسەيان نەكردم،
 ھەشت نۆ دەىەكىشم لە مەرگ پەراندەو.

گيڙانه وه هر له خوی دوه شیتته وه. دواى وی
 کهس سه ربردان نه گيږیتته وه. نه و پیاوه له
 نه سپسواریش به وینه ی قسه سوارچاکیکه
 نه بیته وه. نه وه تا سوارى نه سپه کی شینی که ویتته.
 سیروان و سیروان، بالی گرتووه. پیی به زهویه وه
 نه ماوه. سوار دهستی به بزه وه و دژه زی و با پیی
 له ناوړینگی ناوه.

دهیگاتى، له دووره وه به هه وریسى سه رى
 دهیناسیتته وه. هه وه کورې عه بابیه یلیه که بهر چهند
 شه ویک شه قاوی گه وره ی به ره و زی دهنه. ژنیک
 پیده چوو ژنی بیت، خوی پیوه شوږکړدېووه. لیى
 ده پاراپه وه له زی نه دا. له و به ریش عه بابیه یلی
 باوه شى کړدېووه. هه وه، لی بۆ دلیایى پتر دواى
 چاکوچونی ده پرسى:

نه رى، توی ده لیى:

ریگه ی ناسن ده چیتته خاکی هه وره مانه وه؟

منم، سواری خویندهوار، بلن، له کوپوه دین؟

دهلن:

له بنی دنیاوه، له نیوان دوو زیوه دیم.

خه ونه ترسناکه که ی بؤ ده گپړته وه. دل تريواندنې
خوی بؤ باس ده کات، که سالی یه ک جار ده بیینی و
تووشی ده بیت و به راستیش ده گه پړی. پینده لن:

عیزرائیلی تو له و بهری سیروان چاوه پړته،
نه که ی بپه پړیه وه.

کورپی عه بابا یلی تغه نگه که ی له شانی ده هینیته
خواری و ده لن:

هر که سنی نیازی کوشتنی منی له سهر بیت،
پیش سیره گرتن، پپی ده خزی و به زیدا ده چی.
شی تو که، نه و رییه دوور هت له خوړا بری، به لام
شه و میوانی منی، برؤ مالمان تا دیمه وه.

پیری په نهانزان ئاهیکی دریر، له ئه سستیره ی
کاکیشان دریرتری هه لکینشا:

گه له ک له کورپه قوزه که ی عه بابا یلی پارامه وه،
نه چی له زی نه په پړیه وه، له ده سته ده چی. به دهردی

عیرفانه که ی ئه و ئی سائی ده چی. دنیا و عه باب به یلیم به
 گژدا کرد، تکای که سی نه گرت. له ریی گه رانه وه
 په له هه وریکی زیل هه وائی کوژرانی پیاویکی
 که ناری سیروانی هینا. له و ئی بیرمکه وته وه، له
 خه ونه کهش ئه و په له هه وره م دیتبوو. دیتبووم له
 که لیتنی دوو په له هه وره وه ئه ستیره یه ک رژا و
 شیعر له شیوه ی ورده شووشه ی رهنگا وره نگ
 به رده بوونه وه.

+ ئه بوو نه جم له باره ی عیرفانه وه چیتری
 نه گوت؟

- نا، پتده چوو به هانای ئه ویشه وه چووبی، به لام
 گوئی لینه گرتبی.

+ ئه بوو نه جم، ئه دی کیکی له مردن
 رزگار کردوو؟

- زۆر، به لام که میانم له بیهره. خوژگه
 نه واره کانمان ده دیته وه، هه یینی ده ترانی کی و کیکی
 له سه ر لیتواری مه رگ گه راندۆته وه.

سه ربرده ی مه لا و مه لاکان، رهنگه له دوا نه وار
 بیت و دوا سه ربرده ی پیری په نه انزان بی. مه رگ
 گه یشتبوو ه سه ر سینگی هه ر ئه وه تا هه ناسه ی ده دا،

له سهر رژان بوو، له هه ندى جى هيند پچر پچر
گيرايه وه، چه ندى ليكمان گريدايه وه، يه كيان
نه گرته وه:

روژى پيشتر دلم تريواندى، وه كات بهر پيكه وتم.
نيواره درهنگ گه يشتم، ئه سستيره ي سيوه يل به
ئاماژه يه ك رى نيشاندام، لى رييانده دا نزيكېمه وه...
مه لاکانم يه ك يه ك دى، به ژنيان له باينجان ده چوو،
سهر يان له قه ندى شه كړى... به روکى گرتم و.
رايوه شاندم، قوچېه كراسه كه م به دواى يه كدا
غلوربوونه وه... ئه گهر ئيزرائيلى، بلن، با بچم خو م
كوېكه مه وه... بگه يى مه لاکان مه لا ده كوژن... له وى به
ده روزه كه رم تينگه يشتن، چه ندى گوتم مه لا
مه لا... له هيكرې ئاگر له هه نيه م هه لېوو، ئه رى... چاو
ده كه مه وه، نازانم له كويم، كه س ناناسم...

چاو م گيرې، ناسيمه وه. چايه چيه كه ي ناو خه ونيم
ناسيه وه. پتده چوو ئه ویش من بناسيته وه، ئاخر له
ناو خه ونى گه له ك قسه مان پيكه وه كرد. دوورنیه،
ئو ویش خه ونى به منه وه ديتبيت. چه ندى كردم
دهنگم ده رنه هات. زمانم نه گهړا، به زمانى ئاماژه
تيمگه ياند، تينگه يشت. ئاخر له خه ونیش به و زمانه
قسه م له گه لى كردبوو. هه ر ده بيت ئو ویش

خەونەكەى دىتېت. نەمدىت بەلام گىرايانەو، مەلای
گەرەى خستە پەناى خۆى و مەلاكانىترىش ھەر
پشكەكیان فریە جیئەك. بە خۆشى خویى تىكەلى
پيالە و چایە بوو. خویى ئوم بە بالى كۆترىكەو
دى. بەغدا، ئىدى يەك وشەى دى لە زارى منەو
نابىستن.

نەمانبىست، ئەو شەو پىرى حەفت گیان، نیو
گیانىكى تىدا مابوو. كەلكى زىندانى پیوئەنەما، دەبوو
بگاتەو ئەو جیئەى لیئەو ھەلگىرا.

+ ئەو سەرە كۆلانەى من تووشى بووم و
ھەلمگرتەو، ئەو شەوئەى مامانم لەبىركرد و ژن و
مندالەكەم لە سەر دانا.

- تىدەگەم، لە سۆنگەى منەو بوو، ئىدى...

+ واز لەو ەبىنە، با بزانی كەسىترى لە لیوارى
مەرگ گىراپەو؟

كچ و كورەكەم جوان لەبىرە، لە پىرى پەنھانزان
جوانتر، بە دەنگ و رەنگەو پاراستوومن، ئەھا:

بابى كچە ھىند دەسترویشتووە، ھىند بەسامە،
حوكمەت خۆى لى لادەدا. بە فیکەى دوو سى تیرە

~~۲۰۱۴/۰۴/۰۷~~

و هۆز دەست له سینگ و چهک به شان له دهوری
مالی ریز ده بهستن. ئهوجا بزانه کوپه خۆی له چی
داوه! کچهش بو چ نهگبهتی لیدراوه! بابی به
گووپیژیش رایناگری.

دهستی بهکتر دهگرن و دینه شار و پهنا ده به نه
مالی شیخی گه وره، کچه گوتبووی:

بابم خۆی موریدی شیخه و دهستی ئهوی
به ستراره و له قسهی ده رناچی.

شیخ هه رینی له بابی کچه وهرگرتبوو که نه له
زهویه وه نه له ئاسمانه وه له و ئاشقه و ماشووقه
نزیك نه بیته وه.

ئهوجا با گوئ له پیری په نهانزان رابگرین داخوا
چ دهلی:

به چاوی خۆم ئهوانم دیت له ده رگای مالی
شیخه وه چوونه ژووری. هینده له ئیمه وه دوور
نه بوو. ئه وه شم بیستبوو، هه رکه سی په نا بو ئه و
ماله بیات، ئه گه ر ته قه ی له سه روکی دهوله تیش
کردبی پارێزراوه و له ترسی ئاگر و زه رگ کهس
له و ماله نزیکنابیته وه. چوار دهوری مالی شیخ

بازنه‌ی دەر ویش و شیرە. بە رەزامەندی شیخ نەبی،
پشیلەش پینی بەودیودا ناچی.

تۆ چاودی، کونیکە بە حال ریوی پیوە دەچی. دوو
زەلامی گچکە لە دەمانچەشیان لە بەر پشتینی، بە
دوای یەکتەردا، یەکیان هەڵدەقەنن و ئەوی دی
دەردەدات. لە ناو کە لاوە یەکی ئەودیوەی مالی شیخ
چەند قۆمەتە خۆلی هەڵدراوەتەو. خۆم گچکە
کردەو. هەر هیندە ی گوجیلە یەکی تازە زاوم لی
مایەو. کون و کون کە و تمە دایان. خۆم لە خۆلی
لادەدا، برۆ برۆ، دەبی ئەو کونە بو کوی بچیت؟
ئای ئێرە دەلێی باخچە ی مالی شیخە، هەو، من لە
سەر بانی خۆمانەو زۆر جار لەو باخچە یەم
روانیو. دەیناسمەو، ئێرە حەوشە و باخچە ی مالی
شیخە. ئەها سەریک لە بن دارمیو کەو دەلێی
کوارگە هاتە دەرئ، بوونە دوو. ئەوە تا لەو
پەنجەرە یە شەو کچە و کۆرە دیارن. ئەها کەوتنە
سێرە ی دەمانچەو، هەلاتن، فرین.

تا درەنگیش من هەر وا تیگە ی شتم ئەو ی دیتم،
تەلە فزیۆن نیشانی دا و فیلم بوو. هیندە ی لە فیلم
دەچوو لە خەون نە دەچوو. دوای خەونی چوومە
سەر بانی. چاوم لەو جێیە بری دوو سەرە کە ی

لنوه هاتنه دهري. دلّم تريواندى، له دووى يهك
تريواندى. تيگه يشم ئه و دوو دلداره وا له بن
زهويه وه مردن دهيانگاتي، بهر له مردن له سهرمه
بيانگه من.

پيرى په نهانزاني هفت گيان ناوله پيكي له
نيوچه واني خوئ دا، زرچه ي هات:

به زمي ئه و كونه پار ئه و دهمه، بړيک زووتر
بوو، پياوي ناو ئايه تان دهره وشايه وه،
ئاوانه بوو بوو.

ئهبوو عه لا خهوي ده هات، مني به دياريه وه
به جيّه يشت و به ئاماژه:

ئاگات له نه واره كه بيت.

پيرى په نهانزان كه پيرى هفت گيانيشي ليتي، له
چاوپرا دياربوو خهوي دي، به لام پيده چوو بيهوي
سهربرده ي ماله شينخ زوو ته و او بكات و له كوئي
ببيته وه، له سهرى روشت:

دهرويشيكي شينخ دهناسي، ئه و دهرويشه چهند
باوه پي به شيخه كه ي هه بوو، سي هينده به من.
تيمكرده وه و تيمگه ياند، چاوت له بن دارميته كه

بیت. شیر له خۆت نه که یته وه. ئه و یه ک دوو شه وه
چاوت نه چیته خه و. بزانه دوو جندۆکه له هیکرا له و
بن داره دینه ده ری. ملیان پهل نه ده یت، هه رایه کی
گه وره ده نینه وه. شیخ ده به ن و ئیوه سه رگه ردان
ده مینه وه.

ده رویش ئیشکگری گرت و ئیدی ئه وه ی بوو،
بوو..

پیری په نه انزان خه و بر دیه وه، به لام نه کوژایه وه.
ئیدی دوا پنتی بو ئه و سه ربر ده یه دانا و چیدی
نه هاته وه سه ری.

وایه، سالی پیتش ئاوابوونی پیاوی ناو ئایه تان،
سه ربر ده ی کوشتنی جندۆکه، گه ره ک گه ره ک،
کۆلان کۆلان به شاردنا بلاو بوویه وه. گه ره ک گه ره ک
گوپانی تیده که وت و شیوه ی جیای وه رده گرت. له
گیرانه وه ی گه ره که لاچه په کان، دوا یوه ی ده رویش
جندۆکه ی یه که می له بن عه رده وه هاتوو ده کوژیت،
جندۆکه کی دی غار ده داته هۆده ی کوپ و کچه که،
به لام ده رویشی ته رده ست شیر ه که ی ده هاوی و
ملی جندۆکه په لده دات. له و ده مه یه ک دوو پشکه

خوینی جندۆکه یان بهرده که وئ و وهکات دهبنه دوو
ئەستیرە و وهک گوللهی گەردار ری ئاسمانی
دهگرن و تا ئیستاش هه موو سالی له و شه وه
به هاریه، ریک له سه ر مالی شیخ، له بلندایی چه ند
مناره یی، دوو ئەستیرە له شیوه ی کۆتری سپی
هه لدین و که م زۆر که م ده میتنه وه. ده ندووک
ده گه یه ننه یه کتر و ئاواده بن. که م که س ئەو
ئەستیرانه ی دیتووه.

که س نیه له و شاره سه ربرده ی کوشتنی جندۆکه
و بوونه ئەستیرە ی نه بیستبیت، به لام که س
نه یزانیبوو، ئەو سه رهاته له بن سه ری پیری
په نه انزانی ئەستیرە یه.

ئەستىرەكە تا ھەلات، زۆرى پىچوو. ھەر بە ناو
 ئەستىرە بوو، لە چ ئەستىران نە دەچوو. بە سەر
 دەريا و بىابان و دەشت و چياوچۇلدا نە ھاتبوو.
 ھەك دەلەين بە ناو كەتتەبەندا ھاتوو. پەپ پەپ
 ھەلداونەتەو. دەرەوشانەو ھەي لە كەتتەبەن ھەرگرتوو.
 كەتتەبەك لەوانەي سەري پەداگرتوو قورئان بوو. لە
 دەو ئاوي نەي پەپ پەپ تەشكى لى ھەرگرتوو.
 ئايەت ئايەتى لە زى ھەلگەشەو و بە خۆيەو
 كەردوو. لەوئەو تا گەيشتەو ئەرە و لە سەر ئەو
 لادىوارەي قەلاتى نەشتەو، بە ناو كەتتەبەندا ھات.

ئەو چەند دەرە لە سەر دەرەكەيەكى دارى بە
 شەمشىرى شەمشىر لە سەر نەخشاو نەخشاو بوو. بەر
 لەو ھەي دەرگاگە بە دىوارەو باربەكەي و كەس
 نەزانى گەيشتە كۆي، ئەو وئەگەرەي كە وئەنەي
 ئەستىرەي لە سەر مەچەكى كوتابوو، وئەنەيەكى
 گەرت و بە بەرۆكى دەرۆكەيەو كەرد.

مهچهك كوتراو به ئهستيره دهگل من له
 زیندانییه. لیره ناوی بۆته ئهستیره دار. هۆر هۆر
 دهگری، بۆ ئهستیره کانی دهگری. پندهچی ئاسمانه
 پر ئهستیره که ی پیهك پيش خوی گه یشتبته
 زیندانی. چاودهنی، ئهستیره دار ئاسمانیک ئهستیره ی
 کۆکردۆته وه و خستوونه تیه ئهلبوومیکه وه و
 ئهلبووم بۆته ئاسمان. ئهستیره دار دهگری و
 ئهستیره کانی دهژمیری. ئیمه نا، بهلام ئهستیره دار
 ئهستیره کانی خوی دهبینیت. به بهر ده میدا تیژ
 تیده په پرن و وهك گوله ستیره دهره وشینه وه.
 دهستان بۆ دهبات و ناگیرین. به ناو بانگیان دهکات.
 ئهستیره کانی وی ناوی خوش خوشیان لیه. ئه وه
 کورپی خه زالی چاو ئهستیره، ئه وه پیاوی ناو
 ئایه تان، کورپه ئالا، لاوکبیژی سه ر قه وان، دوا داود،
 کچه فهله، کورپی عه بابهل، سه رگه ردانی خه نده ی
 بایی، زۆرن زۆر، ئاسمانیک پترن. یه کیان نه بی
 ناوی خوی ئهستیره یه و به ئهستیره ناوی دینی.
 جاروبار قه لاتیشی له گه ل دهلی. ئهستیره دار
 ئاسمانیک ئهستیره ی به زیندانی وه رکردوه،
 هاوارد دهکات:

بۆم بگرنه وه، ئهستیره کانم بگرنه وه، ته مه نیکم له
 خپرکودنه ویان به سه ربرد.

دین، دوو سئ میرغه زه ب دین و به تیه لدان
 دهیبه ن. گویمان لییه، تیکه ل به زرچه ی قامچی و
 زلله یه، ((ئەستیره کانم ئەستیره کانم...)) به رزده بیته وه
 و نابریته وه. کوتکوتی دهکهن و دهیهینه وه. دهوری
 دهدهین. به ههوا برینی بو تیمارده کهن. ههیه
 یاسینی له سهر دهخوینی. ههیه به دهنگی نزم ئە ی
 شه هیدانی بو دهلی. ئەستیره دار چاوده کاته وه،
 چاوده گیرئ، به دواي ئەستیره کانیدا دهگه پئ. به
 ئاژه ی سهری په نجه پرا دیاره دهیانینیته وه.
 ئەستیره راگردوه کان وه زمانی دههینه وه:

بیانگر نه وه، رویشتن.

ئەستیره کانی ئەستیره دار ناگیرینه وه.
 ئەستیره داریش وهک مندا ل گرناگه ی داگرتووه و
 دهگریئ و ئەستیره کانی دهوینه وه. روژ نیه جاری
 دوو خوئی به دارکاریکردن نه دا. وازناهیئ و
 ناهیئ. بهر له وهی له سهر رانی من چاو و زاری
 داخات و بیبه ن و ئەستیره کان بکوژینه وه،
 نیوه شه ویک شتیک له سهربرده ی ئەستیره کانی
 گیرایه وه:

یه که م ئەستیره ی من کوپه که ی غه زالی چاو
 ئەستیره یه. ئەوهی به هه لاتنی وی، عه جه م چاوی

خۆيان دەگرت. لىنرە، لە بن شار، روو لە چيا پشت
 لە شار، لە سەر ئەسپىنكى بالدار كە زىنەكەى لە
 كەرتكە مانگ دەچوو، وىنەى گىراو. وىنەكەم لە
 مالا قەلاتىيەك دەستكەوت. لەو ئەستىرەيەى كە لە
 پەرەشووتەو هات، بە هەلە لەو دىوى زى كەوتە
 سەر زەوى. ناويان لەو ئەستىرە نا كۆرە ئالا،
 ئەوەى هيتلەر خستىە ناو پەرەشووتى. وىنەى كۆرە
 ئالا دواى ئەو دەمەيە كە لە بەغدايى خرابوو
 بىرىكى قوول. لەو بىرەى يووسفى كەوتى قوولتر و
 تارىكتر، شەمشەمەكۆرە دەورىان داو دەميان
 پىوہناو و تيشك تيشك مشتىان، چۆرپريان كرد.
 ئەوە بوو ناردىانەو ئىرە و شىتانه بە دەورى
 قەلاتىدا دەسووراپاىو. وىنەكە ھى سەر كۆسپەى
 دەرگای دىوى ئەستىرەى سىوہيلە. دوا ئەستىرەى
 ئاسمانى من پىاوى ناو ئايەتانه. ئەوەى خۆى لە
 زى نىلش ھەلكىشابوو، ئەوہيانم بە دەستى خۆم
 گرت و لە سۆنگەى ئەويشەو بە ئەستىرەو
 كەوتمە ئىرە.

+ مەبەستى ئەستىردەردار...؟

- له گوینه، ئهستیرهکان تیکه‌لن، ده‌لئی کاکیشانن،
من سه‌رده‌ریان لیده‌رناکه‌م، قه‌لاتیش ئه‌ستیره‌ی
زۆره.

کورپه‌ زیندانی ئاشنای ئه‌ستیره‌دار، نه‌ ئه‌بوو
نه‌جم ده‌ناسی نه‌ پیری په‌نه‌انزان. ئه‌بوو نه‌جمیش
شتیک له‌ باره‌ی ئه‌و کورپه‌وه‌ نازانی.
ئه‌ستیره‌داریشی بیرناکه‌وێته‌وه‌. وه‌ک ئه‌وه‌ی پتی به‌
زیندانه‌که‌ی ئه‌و نه‌که‌وتییت، که‌چی هاو‌زیندانیانی
باشی ده‌ناسنه‌وه‌. به‌ گۆریه‌ برینی یه‌کتریان
پنچاوه‌ته‌وه‌، پیکه‌وه‌ له‌ سه‌ر بێرۆکه‌ شیویان
خواردوه‌، له‌ ناو پێلاوی لاستیق ئاویان
خواردۆته‌وه‌. ئه‌بوو نه‌جم له‌ کورپی له‌ کن
ئه‌ستیره‌داره‌وه‌ هاتوو هه‌ندێ شتی بیرکه‌وته‌وه‌:

وايه، من به‌ ده‌ستی خۆم له‌ بنه‌ پێلاوی، به‌ زۆری
زۆرداره‌کی ئاوم ده‌رخواردی زۆر که‌س داوه‌.
شۆربای ناو ته‌نه‌که‌ی زبلم له‌ به‌ر ده‌م به‌ندیان
داناوه‌. چووزانم... دوا‌ی میوانداری پیری لاوک، تو
بلی پیری په‌نه‌انزان، له‌ که‌لینی شیشی په‌نجه‌رانه‌وه‌
ئه‌ستیره‌ چاویان لیم زه‌قکردۆته‌وه‌ و تا هۆده‌که‌ی

ئەبوو عەلا بە گورگە لۆقە ھەلاتووم و بەسەر خۆم
نەھیناوە.

دوايوەى قامچى پىرى پەنھانزانى ھىنايە گۆ و
دەستمان بە تۆمارکردنى پاكانەكەى كرد. بە دروداو
كوپە ئالای گىڤرايەو، چۆن لە پەرى رەنگالە و بڑى
ئەسپەكى كەوئىت و لە سەر ئەو مادەيەى كە
دەيانگوت لە دايكى زەردەشتەو ماوەتەو و
دەستاودەست ھاتووە. ئالایەكى نەخشاند، ئالایەك
لە ئالای چ ولاتان نەدەچوو.

كوپە ئالا، ئالا ھەلیدەگرت، خۆى دابوو دەستی
با، ئەستىرە و ئەستىرەى دەکرد. دەبوو لە ھەر
ئەستىرەيەكەو تیشكى لە ئالا بنەخشىن.
نەخشاندی و لە ئاسمان ماندوو بوو. زەويى
بىركەوتەو، دەمىك بوو لىى دووركەوتبوو، رىى
زەويى پىنەدەزانىو، خۆى دەخىلى فرۆكەيەكى
ھىتلەر كرد، فرۆكە پرسى:

بلى، لە كوئى دادەبەزىت؟

كوپە ئالا گۆتبووى:

رۆژھەلاتى قەلاتى.

کورپه له ناو فرۆکه خهوت، له ناو په پره شووتی
 به ئاگاهاته وه. له جییه ک خوی دیته وه، نیشته وه،
 جیی نیشته وه نه بوو. ئه و جییه ی زهوی، له و
 دۆخه ی هه وکه بۆ هه لکردنی ئالا ده ستنداد. بای
 شه کانه وه له هیچ لاه هه لئاکات. پیری په نهانزان له
 باره ی خه ونه که ی خوی و کورپه ئالا ئه وهای گو:

له خه ونی ناسیمه وه. به رله وه ی بکه ویته ری، ری
 ئه سته مبولی بگری، ئه من دیتبووم. له کن عه لی
 فله یح به دیار قه وانی لاوکبیژه وه دیتبووم. له کوپی
 گه رمی دوا داودیش دیتبووم. ئه و ساله ی چووم به
 هانای کورپه که ی غه زالی چاوه سستیره وهش له کن
 ئاوی میری رووم لینا و دهستی به روومه وه نه نا.
 ناسیمه وه، کورپه ئالایه، ئه و کورپه ی ئالای برده سه ر
 ئه سستیزان. دیتم به ئاسمانه وه دیتم. دوو هه لۆ
 هه لیانگرتبوو. به ئاسمانیان ئیخسستبوو. هه ر
 ده سستیکی به پیی هه لۆیه که وه بوو. پیی ده تگوت
 کلکی ئه سپن دین و ده چن. بۆینباخه که ی که با
 هه لیدابوو سه ر شانی له بژی ئه سپ ده چوو. دیتم،
 هه لۆکان له ئاسمانی که وتنه شه ری ئیکتره وه.
 دهن دووکی وایان له ئیکتر دها، پشکه گوشتیان به
 زاریه وه بوو. به لام خوینیش نه ده هات. خوژی
 ئاسمان خوینی لیده چۆرایه وه. خو خه ونه که به تال

دهبوو! شەپە دەندووک گەيشته دەستی ئەلەمانیش.
 دەندووکى وایان لیدەدا، نینۆکی کون دەکرد.
 سەیربوو، لە پەنجەى ئەویش خوین نەدەهات. لەپەر
 هەلۆکان ئاشتبوونەو. لە ئاشتبوونەو،
 ئاشتبوونەو، یەک کەس باوەرى نەدەکرد پیش کەم
 ئەوانە دوژمنى بابە کوشتهى یەکتربوونە. لە
 ئاشتبوونەو، نەدەنشتەو. لە نەدەنشتەو، کورە ئالا
 کەوتە ناو ئاگرى. لە ناو ئاگرى سى کەسیدیشى
 لەگەڵ بوو. ئەو، بە رووتوقوتى هەلاتن و
 خۆیان گەیانە روژەلاتى شار. لەوئى من دهبوو
 بگەمى، گەيشتمى. لە خەونە کە سىک دەنگى زۆر
 لە دەنگى خوداوەند دەچوو، من پیشتر قسەم دەگەڵ
 خوداوەند کردبوو، گوێ:

هیزە، بیگەمى، نەکا، خۆی رادەستبکا.

من دهبوو زووتر بگەمى، پیش نەدەنشتەو بگەمى.
 بەلام دەنگم نەگەيشته ئاسمانى، تا بلیمە شوفیرە
 ئەلەمانیە، نەکەى، کورە نەکەى، ئیرە جیى
 دابەزینی ئەستیرە نیه. نەگەيشتمى، دەنگم نەگەيشتمى.
 ئى، ئەو ئیستا گەيشتمى، لە بن سیبەرى کۆمەلێک
 داربى دەو کارىزى گەيشتمى. خەون و دلترىواندن
 خۆم بۆ گێرايه و گوتم:

خۆت رادهستكهى، به ئالاوه له ناو ئاونى
كوتكوت دهكهن.

گريا، مينا مندالى داکۆنى، مينا منداله قهلاتى گريا
و گۆتى:

من به لاگيرم، نابى خهلك ببه به لاگيرى من.

ئهو خواگيره به قسهى نه کردم. که له پچهى
ئینگليزيان کرده دهستى. شيرى عاره بيان خسته
سه ر ملى. هه لياندايه کونه ره شهى به غدائى.
له ويشه وه له ئالا و تيشک رووتيان کرده وه و
ناردiane وه قهلاتى.

ئەو ئەستىزەيەى لە سەرۋەندى رژانى خۆى،
 چەند كەسىكى ناردە زىندانى. يەك بوو پىرى
 پەنھانزان و يەك بوو ئەستىزەدار و يەك... ئەو
 ئەستىزەيە، لە ناویش لە ئەستىزەكانى دى ناچى.
 ۋەك ئەوان ناوى مرقى لە خۆى نەناو. لە چ
 ئەستىزان ناچى، جوايەزە، كەس نازانى چەند
 چوكلەيە و تىشكى چەند ئەستىزەى تىدا
 دەدرەوشىتەو. بۆيە ھەر دىرىكى سەربردەى وى
 لە كەس كەسىكە. كەس نىە ئەو ئەستىزەى دىتى و لە
 بارەيەو قسەيەكى نەبى، نە پىرى پەنھانزان و نە
 ئەبوو نەجم و نە كەس ناكارن تىشكەكانى
 نىشانبدەنەو. ئەبوو نەجم لە ئەبوو عەلاى
 دەگىرپىتەو كە بە دىتنى وىنەكەى سامگرتوو بوو
 و چاوى خۆى گرتوو.

پەرە كاخەزىكى لەپىشم دانا:

+ ئەو پیاوھ نانا سیت؟

- گەورەم، ئەگەر ئەو ەبیت کە بە دیـار
قەلاتەو ەیه، لە نزیکەو ە دەیناسم.

+ ەو ە، ویتەیهکی تازە و روونی ئەوم گەرەکە.

ئاسانە، ئاشنایە، کەم شەو ەیه نەییینم. بەلام لەو
دوورەو ە چۆن ویتەیهکی بگرم، وا روون و گەش
دەرچن. سەر لە ئیوارەیهک ئاسمان چەند پەلە
هەوریکی تەنک لە شیو ە دوو کەلی سپیی پێو ەبوو،
دەرکەوت، وەکات سنی چوار ویتەمان گرت، لە
ویتەیهکیان کە زۆر لە نزیکەو ە بوو، حاجی لەقلەقی
سەر منارەکەش دەرچووبوو. ئاماژەم دا ویتەگرەکە
ویتەیهک تەنن رووی ئەو دەرچن.

لە دەمی مالاوایی گوتم:

رۆژ دواي رۆژ درەوشاو ەتر بیت.

بزهیهکی هاتن و گوتی:

دلم دەلن دەمی رژانم هاتو ە.

ئەو وینەيەم دایە ئەبوو عەلا، لە سەر مێزەکەى
دانا و سام گرتى و چاوى خۆى گرت و دەستى بە
ورپنە کرد:

ئەو ھەموو تیشکە! چيە، پرچی چى گرتوو؟
دەلێى وردە ئەستێرە خۆيان پێو ھەلواسیو.

و ەک ئەو ەى سى چوار کەسى دەوریان دابیت،
کەوتە دەستراو ەشاندن و خو راپسکاندن.
تینەگەيشتم چ باسە، بە تەنیا جیمهیشتم و چوومە
ھۆدەکەیدى. لەگەل خوّم کەوتمە ورتەورت، باشە
ئەو وینەيە بو ەى لەو پیاو ە کرد! ئەو کتيە؟ و
ترسناکە! ئەبوو عەلا ھیچى نەگۆت.

ئێوارەى دواتر ەردو ئەستێرە، پیاوى ناو
ئایەتان و پیری پەنھانزانم دیت، شان بەشانی ئیکدی
دەپۆیشتن. بە چاویکی دى روانیمە ناو ئایەتان،
بەلام ھیندەى سەرەدەرزیک گومانم لە ھی
پەنھانزان نەکرد.

روژى پاشترى بە دواى مەلاکانیدا نارد.

سهلامی چه پم دایه وه. ئه فهندهک له سهر سهرم
 راوه ستابوو، پنده چوو له پشته من نویژی
 دابه ستبی. به زمانی قورئان گۆتی:

له گه لمان وهره، که می کارمان پیته.

له بن چاکه ته که شیوه، دهسکی ده مانچه که ی
 پیشانمدا. بوونه دوو سی کهس، بی بی نه و بهرده
 به گه لیان که وتم. چهندی سهرم هینا و برد، شتیکم له
 خۆم شکه نه برد. له چ گوتاری، له چ دانیشتنی
 پلاریک، شتیکم له سه روک نه گرتووه. نه له من
 فزهیه که نه له وان ورتهیه که، باژو. کاتی له سهر
 پنبکه کانی سهره خۆم دیته وه، ئاهیکم به بهردا گه را.
 ئوخه ش، خۆ نه یانبردمه (ئه من)، له وئ تووشی پینج
 شهش مه لا بووم. دوور و نزیک ده مناسین.
 تیگه یستم شتیکم نه کردووه، به لام ده یانه وئ شتیکم
 بکه م.

به ریز دانیشتووین، مه لایه که به زمانی قورئان
 ده دوئ. ناوه ناوه ش ئایه تی که و فهرموودهیه که و
 گوتهیه کی سه روکی پیندا ده کات. تیبنیم کرد له
 گۆته وه ی گۆته کانی سه روک هه له ناکات. به لام له
 ئایه ت و فهرموودان هه له ی وا ده کات، فه قیی
 ته مه به ل نایکات. یه که دوو جار ویستم هه لده می و

بۆي راست بكمهوه، خۆم كړكرد. مهلاي سهر
ميزي زوري ريسا. له پر كتيبيكي دهز هيتا. من
كتيبيكه نا، خاوهني كتيبيكه م ناسيهوه، گوتي:

له و كتيبي سوكايتي به ئيوه، به ئيمه، به
خوشهويستي خواو و موسلمانان كراوه. ئيوه چهند
كهستان خويندووتتانهوه؟

كهس دهستي هله بړي و ورته ي ليوه نه هات،
مه لا كهوته سهركونه كردنمان:

ئيوه، نه وه كاني سولتان موزه فهر، نه و سولتانه ي
محه مه ده لموسته فاي له دزين، له فهراموش كردني
روژي هاتنه دنياي رزگار كرد. چوڼ ده بيت ئاگاتان له
گومرايه ك نه بي كه له بن پيلتانه وه قيتده بيته وه و
به گز ئيوه و په يامبه ردا ديتنه وه، شاره كه تان ده كاته
تاريكستان!

ههندي رسته ي ناو كتيبيكه ي به زماني خوي
بو مان خوينده وه. نه و جا پرسى، يه ك يه ك ليماي
پرسى:

تو ده ليى چي، چي بكهين باشه؟

هر كي راستبووه گوتي:

ئەو دە داخوا چ عارەقخۆرىكە، چ شوغىيىكە! لە
سەرى ناچى. چ لە سبەينى زووتر نىيە، لىنى لە
هەلادەدەم، دەيكەمە سۆدرەى دنياين.

نۆرەى وەلام گەيشتە من، گۆتم:

من تا كتيبەكە نەخوينمەو، چ ناليم.

زارى هەلينا، قسەم برى گۆتم:

مامۇستا، ئەگەر رىمبەدى، تۆ لە هەندەك ئايەت و
فەرموودان هەلەت كرد.

بزهيهكى هاتى و گوتى:

ئەدى نالين، مەلاش هەلەدەكات! دەى باشە، تۆ
كتيبەكە بخوينەو، ئەوجا لە بارەيهو قسەى خۆت
بکە و خەلک لەو گومرايه ئاگاداربکەو.

سەر و دانەى داينى و بەرپيکردين.

خويندمەو، پەرپەر گەپام، نازانم نە لە
خۆشەويستى خواوئەكەى بوو، نە لە رقى مەلاکەى
ناو سەرا، لاپەرەيهکم نەديتەو سووکايەتى بيت بە
من و خۆشەويستى خودا.

ئىۋارەي دواتر پياۋى ناو ئايەتەنم لە رىي خۆي
لەو جىيەي دەيانگوت، ھەموو ئىۋاران لىرەو
ھەلدەيت، ھەلات و دىتم. ھەند رووناك بوو، چاوم بە
روويدا ھەلنەدەھات. بەزمى مېزەربەسەرانی ناو
سەرەم بۆ گىرپايەو، گوتى:

ئاگادارم، زۆر تىر بۆيان تىكوشىوم.

ئىدى من لەو رۆژەو جلكى مەلایەتیم لە
مزگەفتى بەجىھىشت و چوومەو بەر مەپان و
پياۋى ناو ئايەتەنم نەدیتەو.

+ چەند مەلا فتوای كوشتنى پياۋى ناو
ئايەتانیان دا؟

- زۆر نەبوون، بەلام دەنگیان دەگەيشتە
ئاسمانى.

+ ھەموویان دەناسیەو؟

- نا، ھەندىكیان، ئەوھى زوو چووە ھەندەرانی،
ئەوھى گەيشتە پەرلەمانى، ئەوھى...

مەلای بەر مەپى ئەوھى گوت:

من پیشترئ له کهلینی گهلهک ئایهت و
 فهرموودان تاریکیم ده دیت. تاریکیهک به چ کتیبان
 رووناھی تینه ده کهوت. په نام بۆ پیاوی ناو ئایهتان
 برد، کهلینه کانم لی بوونه چراخان.

له ری می مه لای مزگهفتی ریزی یانه که ئاگاداری
 خربوونه وهی مه لایانی ناو سه را بووم. دیتم، سه ر
 له سبیانی دیتم به قادر مه کانداه سه ر ده کهوت، پیش
 بانگدانی نیوه پۆش به ریکه کهوت دیتم له پیش
 ده رگای مالی خویان دایانه زاند. شین و مۆر
 هه لکه رابوو. تو بللی شتیکیان لیکرد بیت! من جگه له
 پرسه بۆ پیشاویش پیتم نه خستۆته هه وشه ی چ
 مزگهفتی، به لام ئه و رۆژه بۆ پیکه و تن چووم.
 بانگدانه کهشی تو وره یی پیوه دیار بوو. دوا ی نویژئ،
 مه لا گوئی:

دوو سنی قسه م هه یه، هه رکه سنی هه ز له بیستنی
 دهکات، دانیشیت و نه پرواته وه.

نیوه ی پتر مانه وه. چاوم لیوو مه لا بۆ لای تاقی
 پیلاوان چوو. له وئ له بن پیلاوه کانی خوی
 تو وره گه یه کی گچکه ی هینا. له پیشه خوی دانا. به

بیزه وه زارکی کرده وه. تیلمه په پړوکیکی له بهر کی
د رهینا. به هیلنجه وه دهستی خسته ناو تووره گه وه.
وهک کلکی مشکی گرتبی و ابوو. بهر له وهی زار
هه لینی، سی چوار تفی لیکرد. زاریشی به زه ندیق
هه لینا:

زه ندیق وا له ناومانه، بویه بهر غه زه بی خوا
که و تووین، ته ماشاکه ن.

ته ماشاده که م کتیبه، کورپه خو ئه وه کتیبه که یه،
ناسیمه وه. چند روژیکه خویندوومه ته وه. بهر
له وهی بیته کتیبیش خویندبوومه وه، به دم
قورگپاک کرده وه، به روپشتی کتیبه که ی نیشان
ده داین. به زمانیک ده گوت خودا رایسپاردووه وا
بل:

له شاری عوزیر پیغه مبه، له شاری سولتان
موزه فەر، له و شاره ی هه ناسه یه کی سه لاهه دینی
تیدا به جیما، ئه و سه لاهه دینه ی دنیای پاک کرده وه له
خاچپه رست و گومرا و کوفر، له شاری خیر، شاری
مزگهفت و دینه پروه، له و شاره وه عاره قخوریکی
سه رسه ری هه ستاوه، ئه ها ئه و کتیبه گلاوه ی
نووسیوه. هه ر که سی دهستی بهری بکه وی، له
سه ریته ی خو ی ناوه گلبکات. من که له گه ل خو م

هیناومه بۆ ئەو هیە بیناسن. دەنا سەگ و مزگەفتیان
نەگوتوو. ئەو کتێبە کتێب نیه، گووی سەگە.

کتێبەکە ی بە تیلە پەرۆکە کەوێ خستەوێ ناو
توورەگە کە. پێدەچوو پێسی کتێبە کە لە تیلە
پەرۆکە کەوێ پەرپیتەوێ پەنجەکانی، بۆیە بە فوویک
پەنجەکانی خۆی خاویێ کردوێ. تێهەلچۆو:

ئەو زەندیقە عارەقخۆرە سەر سەری، هەستاو
بەگژ پێغمەمبەر، دروودی خودای لەسەر و بە گژ
مەلادا چوو. قسە ی بۆمان هەلبەستوو. بوختان،
بوختانی کردوو. دەک خودا لەناو دەوت دا پیاوی
بوختانکەر، پیاوی زەندیقی فاسیقی مەلعوونی
مولحیدی خوانەناسی داوینپێسی عارەقخۆر، نابیت
نا، لە شاری ئێمە ناکەسیک قیتبیتەوێ جویێ بە خودا
و پێغمەمبەر و مەلادات.

هەسترا دەگرم، چاودەگێرم ئەو خەلکە هەناسەیان
لە خۆ بریوێ و یەکیارچە بوونەتە گۆی. بە خۆم
نەوێستام و هەلمدای:

مامۆستا، ئادە ی هەندیک لەو کتێبەمان بۆ
بخوینەوێ، بزانی چ شەکرێکی شکاندووێ؟

مەلادە یەکێ لێکردم، پاش کەمیک دامان گوتی:

کاکه، ئه وه تو چی ده لینی! ده ته وئ له ناو مالی
خودا، جوینت بو بخوینمه وه، جوین به خودا!

له هه موو لاوه چاوی غه زه ب که و تنه سه ر من.
ویستم بلیم مه لا تو ئه و کتیه ت نه خویند و ته وه،
بیخوینه وه. ئه گه ر جوینیکت دیته وه، منیش له گه ل تو
جوینی پیده ده م، نه مکرد. تیگه یستم له مزگه فتنی
هه رچوینیک قسه ی بکه یت، دؤراویت.

مه لا دریزه ی دایی:

ئه وړو دریزه ی ناده می، با هه ینی دایی، هه ینی
ده زانم چ هیزه یه کی پیده که م. وای لیده که م له و
شاره جی نه بیته وه. ده بیت ترۆبکریت. نا، نابیت له
ده سته ره چی، پتویسته وه ک سه گ بتو پینری.
کوشتنی ئه و سه گه شووعیه ئاره قخوره حه لاله،
هه ر که سیک بیکوژیت، ده ستی که سک ده بیت. بی
حه فتوه شتی به پیلاره وه ده چیت به هه شتی. ها،
ئه نگو چ ده لین، نالین ئه و سه یه ی به خودا و
پیغه مبه ر و مه لا ده وه ری، با بتو پی؟

به شیک له خه لکه که، به یه ک ده نگ:

با بتو پی، ئه و سه یه بتو پی.

یه کپی هه ستام و به دوایدا گه پام. ئیواره که ی
ریک له و جیه ی رژا، لیم هه لات. به تهنی نه بوو.
ئه ویدیم نه ناسی، به لام ئیستا ده زانم پیری په نهانزان
بووه. تیمکرده وه و چوونه سه را و فه توای
مزگه فتنیم بۆی گیرایه وه. هه ستمکرد رهنگی گۆرا،
ته وایک داما و به ئاماژه سوپاسی کردم و
به جیمه ئیشت.

ده لیمه جوگرافیاناسی دیروکنووس:

تو گویت له وتاره که ی ههینی بوو؟

ده لئ:

نا، روژی پیشتر گرتمیان و راپیچی
سه ربا زگه یان کردم.

ده لیم:

که زانی فه توای کوشتنی دراوه، بۆچی خوی
نه شارده وه؟

ده لئ:

وا تینگه م به ههندی هه لنه گرت.

ئەو سەر لە ئىۋارەيەى رووبەروو ئەستىرەكەم
 لى ھەلات، لە ناخەو توشى درەوشانەو ھاتم.
 پىشتىر دۈۈر بەدۈۈرى دىتبووم. زۆر جار دەھاتە
 سەرم وىنەيەكى بگرم، تىشك رىينەدەدا، رووم
 نەدەھات. قەردارى ئەو ئەفەندىم ئەو ئىۋارەيە
 بانگىكردم خۆى دايە پەناى تىشكى ئەو و چەند
 وىنەيەكم گرت. لەو ھەو شەرم يان ترسم لە
 تىشكەكەى شكا و وىنەيەكى گەلەك جوانم گرت.
 لەگەل وىنەكى خۆم لە تەك يەكترم دانان و
 گرتمەو، ديسان و چەند جارىك، واى لىھات، ھەر
 كى دىتبای دەيگوت:

ئەو چۆن گەيشتيە تەنىشت ئەو ئەستىرەيە؟

ئەمنەكە كاتى كامىراكەى گرتم و جانتاكەى
 پشكنى شتىكى لەوانە نەدیتەو كە بەدوايدا دەگەپى.
 دەيوست وازم لىبىنى، چاوى كەوتە سەر وىنە
 دووقۆلىكە، من و ئەستىرەكە، ھەلۋەستەيەكى كرد
 و بى سى و دوو قۆلبەستى كردم و بردمى و ئەو
 بوو ئەستىرەكانى مالىشىيان ھىنايە زىندانى.

تا ئىستا لە ئەستىرەدارەو تەنى ئەو چەند
 رستەيە بەجىماو، ئەو چەند رستەيەى لە سەر
 بنەپىلاويك نەخشاندىبوو، رەوانەى دەرىزى زىندانى

کردبوو. لهو روژانه ژنه که ی له لاپه پړه ی ه و ت ی
روژنامه یه ک بلاویکړد بڼو ه.

وا دیسان له ئاقاری به دوی گۆری ئهستیره دا
 دهگه پړیــــین. ئه و که پته جوگرافیاناسی
 دیرۆکنووسیتمان له گه له. خه ونه که ی دوی شه ویی
 ئه بوو نه جم، ئومیدی بۆم که پانده وه. ئه و پۆ له گه ل
 وی چاو له جیی خه ونه که ده گیرین. ده لی:

وینه ی جیه که له هزر و چاوم روون روونه. له
 دووره وه دهیناسمه وه. جیه که که میک چالاییه،
 قومه ته خۆلیک که وتۆته نیوان دوو قووچه که به رد.
 چوار پینچ پنچکه حوشتراووک ده وریان دابوو.
 ریک له قومه ته که وه ئهستیره یه کی که زیدار هاته
 ده ری. له شیوه ی گولله ی گردار، بی دهنگ تیشکی
 ده هاویشته. قووچه که به رده کان سووربوونه وه،
 حوشتراووکه کان هه لک پرووزان. ئهستیره
 که زیداره که له بلندی دارییل شتیک نه ویتتر ری
 شاری گرت و من که وتمه دوی.

ئه بوو نه جم ده لی:

جوان چاو بگيرن، بگه مه سهر قومه ته خو له كهى
ناو خه ونى، ئه ستيره ت بۆ ده بينمه وه.

جوگرافياناس ده لى:

له ده رى خه ون بۆى بگه پى.

من به خه ونه كه دلخوشم و له بلنداييش به دواى
چالايدا ده گه پىم. له بستاييه ك سهر ده كه وم.
چالاويه ك ها ته پىشم. نزيكه ده بمه وه، قومه ته خو لى
ده ر ده كه وى. چه ند پنچه كووشترالوو كى ده وريان
داوه. هيشتا قووچه كه به ر ده كان ده ر نه كه و توون.
تيشكى ها ته ده رى. به كه زى ناسى مه وه
ئه ستيره كهى خو مه. ئه و ده مهى به دواى ماماندا
چووم، كه زى به و شيوه به بستبوو. هه وه، كه س
ژنى خو ى نه ناسيته وه من ده يناسمه وه. سوو كه
ئاوپىك ده داته وه و پشتم تى ده كات و ده روات.
بانگيده كه م، ده كه ومه دواى. ئه ها ئه ستيره به كيديش
له قومه ته كه وه ها ته ده رى و دايه وه دواى
ئه ستيره مى من. هه وه، ده يناسمه وه، به روى شتن
ده يناسمه وه، پيرى په نه انزانه. له و ئاقاره كه و تمه
دوايان. له دوامه وه ده نگه ده نگىك دى. تى ناگه م چ
ده لىن. گه له ك خوش ده ر و ن نايانگه مى. پىيان به
زه ويه وه نه ما. به رزبوونه وه، من له دوايان نابمه وه.

گەشتە کوئ؟

چاودەكەمەو، فریشتەیهك و دوو كەس بە
سەر مەو، جوگرافیاناسی دیرۆکنووس و
ئەبوونەجم، فریشتەكەشم ناسیەو، بە چاوی
ناسیمەو. بەلام ناویم بیرنەكەوتەو، پیشتر
دیتبووم، دەستەخوشکی ئەستیرەكە ی من بو.

هەینی من لێرە نەبووم، بە خەمی خۆمدا
كەوتبووم. لەو سەرۆبەندە پیاوێكەم گیرا و
سەرگومکرا و نەمدیتەو.

+ پیاوێكە ی تۆش...؟

- بەلێ.

لەو دۆخە ی تێكەوتبووم هەوالی هەلدانەو و
دزرانی ئەستیرە ی هاوڕێم بیست. ئەمن یەكسەر
بیرم بۆ دكتۆرەكە چوو. نازانم بۆ تۆی گیرابۆو
یان نا؟ ئەو دەمە ی دەوروخولی دەدا و زیڕ
زیوی قەیسەری پیشاندا، بەلام جگە لە تف هیچی
لێ دەستنەكەوت. بەو هت زانیبوو؟

- نا، ئا، شتیکی باسکرد، به لام بیرمنه ماوه چۆن
بوو.

+ با، دهزانم پتر نیگه ران ده بیت، به لام نه یلیم دلم
ده ته قی، بۆ که سم نه گیراوه ته وه:

هه ره شه شی لی کرد، به لام نه و پیتلاوی نیشاندا.
بیرمه جاریک به پیکه نینه وه گوتی:

له سه ر ده رگا راوه ستابووم، نه و دکتوره
خویره له ناو ترپومبیله وه په ره کاخه زیکی
لولدراوی بۆم هه لدا و تیژ تینه پری. هه لمگرته وه،
خویندمه وه:

من من بم، سه رجییت له گه ل ده که م، به
زیندوویتی نا به مردوویتی، له ناو گوریش بیت
ده رتدینم.

ئه ستیره پیکه نینی به قسه ی دکتوره که ده هات،
به لام من له رزم پنگرت. ئاخر سه ربرده ی جاشه
ناکه سه که م بیستبوو، نه وه ی که عازه به که ی به
مردووپی لاقه کردبوو.

گومانم له دکتوره که هه بوو، به لام نه ویرام بیمه
لات و بۆت باس بکه م. باشم کرد نه هاتم، چ بزاتم

دهستی ئه و ته ره سه ی تیندایه، ئه گه ر له خهسته خانه
دهمزانی ئه وه، په لامارمده دا و شرتوشۆم دهشکانه
و به گرتنمده دا.

+ باش بوو، نه تزانی، ده نا چیرۆکی ئه ستیره کان
ده چپرا و...

- ئیدی خۆت ده زانی، به لام تکات لیده که م، چیدی
ئه و ئاقاره له دوا ی ئه ستیره مه که، شیت ده بیت. تو
خۆت نه دیت چیت به سه ر هات و چۆن گه یانیدیانه
خهسته خانه.

به دیتنه وه ی ئه و فریشته یه گه له ک دلخۆشم، له
چاوی ئه وه وه تیشکی ئه ستیره که ی خۆم ده بینم.
سه ربرده ی دکتۆره که ش نه ک هه ر نیگه رانم ناکات،
بگره خه می دزینه که ی که م کرده وه. ئاخه ر خه می به
هه له هه لدانه وه سوو کتره له هه لدانه وه بۆ لاقه کردن،
ئێستا ده لیم باش بوو ئه بوو نه جم زوو به ر له وه ی
دکتۆره که دهستی بگاتی، ئه ستیره که می به هه له له
بن خۆل ده رهیتنا و خسته یه وه بن خۆل، ئه دی ئه گه ر
دکتۆره که لاقه ی کردبا!

ده بوو زووتر دهسته خوشکه که ی ئه ستیره م
دیتباوه و باسی میترده شوینبزهره که ی کردبا.

دەرگام ته واو نه کړدېووه، ناوله پېی که له هی
هرس ده چوو، زارمی گرت. له چاو ترووکانی ده ست
له پشته وه، به ستوونه که ی بهر بیـراییه که وه
به ستمیانه وه و به سهرنانه که توند زارمیان به ست.
چوار پینچ زه لامي که ته ی باسک ئه ستور، به مائی
وهر بوون. کاتی رویشتن ئه لېوومی ئه ستیره کان و
چهنـد کتیبـیکم به ده ستمیانه وه دیت. درهنگ
دهرودراوسی هاتن و کړدمیانه وه، دلم گوئی،
پیاوه که م گیراوه، و ابو، هر ئه و گیرانه بوو.

+ کتیبه کان چ بوون؟

- یه کیان هر ئه و کتیبه بوو که مه لاکان لیان له
هه لادا، وینه ی کتیبنووسه که ش له ناو ئه لېوومه که
بوو.

+ ئه ها...

پیاوه که م ناوی له و ئه لېوومه نابوو ئه لېوومی
ئه ستیران، زور جار پیمده گوت:

با وینه‌یه‌کی خۆم و خوشت بخه‌ینه ئەو
ئەلبوومه‌وه.

ده‌یگوت:

نابیت، خۆ ئێمه‌ ئەستێره‌ نین.

ئیدی ئەوه‌ تایبەت بوو بە ئەستێران. بۆ
ئەستێره‌یه‌ک ده‌چوو بە بنی دنیا. ده‌گه‌را هه‌موو جی
ده‌گه‌را. ئەو جارانه‌ی به‌ ده‌ستی پڕ ده‌گه‌رایه‌وه، له
سه‌ر ده‌رگاوه‌ ده‌یگوت:

ئەستێره‌یه‌کی دی هه‌لات.

دلی به‌ ئەستێره‌کانی گه‌له‌ک خوش بوو، بیرمه‌
ئەو رۆژه‌ی کتێبنووسه‌که‌ یان ئیوه‌ گۆته‌نی پیاوی
ناو ئایه‌تانی هیناوه‌، له‌ خوشیا جیی به‌ خۆی
نه‌ده‌گرت. هینای له‌ ته‌نیشت پیریک جیی بۆ کرده‌وه
و گوتی:

ئێره‌ شایانی تویه‌، لێزه‌ بدره‌وشینه‌وه‌.

+ پیره‌که‌ کێ بوو؟!

- ئەستێره‌یه‌ک بوو، به‌ رۆژیش ده‌دره‌وشایه‌وه‌.

+ پیری په‌نه‌انزان نه‌بووبیت؟

- نازانم.

میرده کهم ئاواتی بوو هه موو کهس به
ئهستیره دار ناوی بینن. به لام تا نه کهوته زیندانی
سه ری له سهر دانه نا، ئاواته کهی نه هاته دی. من
بیرمه دوو سی شه وی پیش گیرانه کهی خوشی
بووه ئهستیره. له لاپه ره یه کی کتیبی پیاوی ناو
ئایه تان، ئهستیره داری میردم بووه ئهستیره. بیرمه
له ته نیشته یه ک راکشابووین، کتیبه کهش له سهر
سینگمان، چهند لاپه ره یه کی ده خوینده وه، ده یدایه
من، ده مخوینده وه و ده مدایه وه، کتیبه که له سهر
سینگمان ده ستاوده ستی ده کرد، ئیمه زۆر که پهرت
به و شیوه یه کتیبمان ده خوینده وه، جار هه بووه
کتیب له نیوانمان خه وتوو، کاتی به ئاگاده هاتینه وه
له یه کترمان ده پرسى:

گه یشتبووینه لاپه ره چهند؟

له دینه وه ی لاپه ره ده بووه کیشه، ئه و ده یگوت
ئیره، من ده مگوت نا لیره راوه ستابووین، له وه
پنده که وتین کاممان زووتر خه وی لیکه وتوو. ئه و
شه وه ی بووه ئهستیره له گینه من زووتر خه و
لیکه وتیبیت، کتیبه که به ده ست منه وه بوو، له و
لاپه ره یه ی که ئایه تیکی سووره تی نووری تیدابوو،

دواتر ناوم لهو لاپهړهيه نا لاپهړهيه ئهستيره،
ئوهويه دهلي:

(الله نور السماوات والارض.....)

ريک له نيوان نووري ئاسمانئ و گلپهکهي
ئهديسون، ديتم ئهستيرهيهکي گچکه هر به قه
گولهستيرهيهک دهبوو، ههلهات. ئهستيرهکه شهوقي
لهگلپهکهي سهر سهرمان بري. ئهستيره بهره بهره
شيوهکهي دهگورا. گورا گورا، ريك شيوهيه مروفي
گرت. ليوردبوومهوه، دهبينم ميردهکهمه. دهستم
گيرا، چاوم گيرا له تهنيشتم نهما بوو. ههوه چوته
ناو کتيبهکه له نيوان ئايهت و ئهديسون بوته
ئهستيره. تيشکي زور بههيز بوو. ئاوي له چاوم
هينا. هرگيز چ پياويکم نهديتوو وا بدرهوشيتهوه.
پيدهچي هاوارم کردبي، له ناو ديرهکان هاته دهري
و له تهنيشتم راکشايهوه و گوتي:

هاتمهوه.

گوتم:

توش بوويته ئهستيره.

گوتي:

نا، پٽڪه وه ده بينه ئه ستيره.

هه وڪهش ناوه ناوه سهر له لاپه پهي ئه ستيره
ده دمه وه. شتيك له درهوشانه وهی ئه وشه وه
ده بينمه وه. من و ئه ستيره دار پٽكه وه کتيبه که مان
خوينده وه. ئه و کتيبه نيشانه ی پرسيار و
سهر سورماني له سهر هه موو پيروزيه کان دانا.
پيشتر بي ده سنويز له سهرت دابام، ده ستم
نه ده گه يانده قورئانه که ی بابم. به لام دواي
خويندنه وهی کتيبه که و به ئه ستيره بوونی
ئه ستيره دار و بزربوونی و پيدا هه لگوتنی بابم به و
کتيبه دا، چ پيروزيه که له کن من نه ما. بابم که
مه لايه تی له بابيه وه بو هاتبوو، بابه لباب مه لا بوون،
دوايوه ی ئه ستيره دار کتيبه که ی بو برد و
خوينديه وه گوتی:

پٽويسته هه موو ماليک ئه و کتيبه ی تيدا بيت.

بیرمه بابم له ده می نانخواردنی کتيبه که ی له
سهر چوکی دانا بوو، گوتی:

که م کتيب هه يه دروی زلی تيدا نه بيت. سویند
به و زاده، ئه و کتيبه هينده ی سهره ده رزيه که دروی
تيدا نيه.

دوايوه‌ی ئه‌من ئه‌ستیره‌دار و کتیبه‌که‌یان برد، من
 دانه‌یه‌کیترم له‌ کتیبه‌که‌ کړی. له‌ به‌رگم‌ گرت. ئه‌و
 په‌ړی کلکی کوټره‌ش که‌ ئه‌ستیره‌دار له‌ ده‌می
 خویندنه‌وه‌ ده‌یخسته‌ که‌لینی په‌ره‌کانه‌وه‌، خسته‌
 لاپه‌ړه‌ی ئه‌دیسون و‌ نووره‌که‌. به‌لام‌ چهن‌دی کردم
 بونی ده‌ست و‌ هه‌ناسه‌ی ئه‌ستیره‌داری نه‌گرت. من
 هه‌وکه‌ش به‌ دوا‌ی ئه‌و دانه‌یه‌ی کتیبه‌که‌دا ده‌گه‌ریم
 که‌ ئه‌منه‌که‌ به‌ به‌رچاومه‌وه‌ بردی.

+ کوشتنی پیاوی ناو‌ ئایه‌تان، یان‌ ئیوه‌ گوته‌نی
 کتیبینوس، به‌ هو‌ی کتیبه‌که‌ بوو؟

- نازانم، له‌گینه‌ پتوه‌ندی به‌ ئامیره‌که‌وه
 هه‌بوو‌یت.

+ ئه‌و ئامیره‌ی...

ئا، له‌ ئه‌ستیره‌دارم‌ بیست، سویندی دام‌ که‌س له‌
 زارم‌ نه‌بیستی، ته‌ماشای وینه‌ی پیاوی ناو‌ ئایه‌تانی
 ده‌کرد و‌ قسه‌ی بۆ من ده‌کرد:

له‌ سایه‌ی تووه‌ ده‌بینه‌ خاوه‌ن ئه‌و ئامیره‌ی
 هه‌رکاتی بمانه‌وئ وینه‌ی سه‌روک‌ لنگاو‌قووچ
 بروات، ده‌نگی سه‌روک‌ غزه‌غژی تیکه‌ویت و‌ که‌س
 تینه‌گات.

هیندهی گوت و ته‌واو.

ژنی ئەستێره‌دار ده‌گریی، به‌ کول ده‌گریی.
فرمی‌سکی درشت به‌ سه‌ر روومه‌تیدا ریچکه
ده‌به‌ستن. ده‌ست ده‌به‌م بۆی بسپرمه‌وه، خۆم ده‌گرم
و ده‌ست ده‌کیشمه‌وه. سه‌رداده‌خه‌م، پاش که‌میک
سه‌ره‌له‌ده‌ب‌رم تنۆکه فرمی‌سکی له‌ که‌لینی نیوان
لووت و روومه‌تی ده‌دره‌وشیته‌وه. ده‌بیته
ئه‌ستێره‌یه‌ک به‌ قه‌د که‌لاشووشه، گه‌وره‌تر ده‌بیته،
ده‌موچاوی داده‌گریته، گه‌وره‌تر، ژنی ئەستێره‌دار
به‌و رۆژه رووناکه، له‌ بن ئەو سیبه‌ری دره‌خته، به
به‌رچاومه‌وه ده‌بیته ئەستێره. ده‌مویست
دوورکه‌ومه‌وه، ئەو هه‌ستا و رۆیشت و گوتی:

مالاوا، ئەو‌رۆ هینده و به‌س.

رۆیشت، به‌ ئەستێره‌یی رۆیشت. چاوم لێیه به‌ بن
سیبه‌ری دره‌خته‌کاندا پیتی هه‌لینا. تیشک تیشک
تیشکی ده‌هاویشت. کوکوختیه‌کان ده‌ستیان به‌ ککوو
ککوو کرد. گه‌لاکان ره‌نگی تیشکی ره‌نگاواره‌نگیان
گرت. شوین پتیه‌کانی هه‌ستمکرد کاکیشانه و منیان
به‌گه‌ل خۆ دا. ده‌سته‌که نه‌با، من رۆیشتبووم.
ئاسمان و ئاسمان رۆیشتبووم. ئەبوو نه‌جم نازانم

له کوی پیدابوو، منی هینایه وه بن درهخته که و
بهره و مالی گه پاینه وه.

له باره ی وه پگړپرانۍ کتیبه که وه قسه ده که ین. ده لښ باسی گورگ بکه یت، ده رده که ویت. دیاره وایه، نه وه تا وه رگړ له ته له قزیون ده رکه وت. له ته نیشته پیاوړیک دانیشته وه، به یه ک نامه ژه شار به سهر شارد ا ده دات. نه بوو نه جم ناسیه وه و گوتی:

نه ها، نه و پیاوه کتیبه که ی بومان کرده عه ره بی.

+ نه و په رله مانتاره؟

- به لښ، من له وې بووم کاتې دایه وه ده سستی نه بوو عه لا و مسته ک پاره ی وه رگرت و ده ست له سهر سینګ دوو سې شه قاو پشته او پشته کشایه وه و رویشته.

چاوم به و کتیبه دا خشانده. جی جی چنه د لاپه ریه کم خوینده وه. بای هینده که بزانه له چی ده دوی. ده لښ نه و کتیبه به کوشتی دا، به لام پیناچی وا بې. کیشی نه و زور نالوزکاوه، پر نه ینی. نه گهر پیری په نه انزان، ده نا کي نه ینی پیاوی ناو ئایه تان

دهزانی. هەر من نا، پیناچی ئەبوو عەلاش شتیکی
وای لێ زانیی. ئەویش فەرمانی بەغداي بەجێدەهێنا.
پیش کوشتنەکەي یەک دوو جار ئیلمپرسی، سەری
بادەدا و دەیگۆت:

زۆر ئالۆزکاوه، سەرەدەری لێدەرناکەم.

لەگینە کتێبەکە کەمێک کوشتنی پیشخستیی. ئەو
پیاوه دەبوو بکوژری، بۆ؟ تێنەگەیشتم، تۆ بێنی بە
هۆی ئەو ئامێرەوہ بێ کە تۆ باسی دەکەیت؟ نازانم.
من بەو ئامێرەم نەزانی بوو، یان ئەوہی کتێبیکی بە
دەستەوہیە ئەگەر بلأوبیتەوہ شار هەلدەگیریتەوہ،
نازانم. لا بە لا قسەيەکی وام بەر گوێ کەوت، بەلام
بە هەندم هەلنەگرت، یان ئەوہی لە دووکانەکەيەوہ
گیرەشیوینی بلأودەکاتەوہ، نازانم. من هێندە لێی
نزیك بووم و زوو زوو سەردانم دەکرد، هەستم بە
هیچ نەکرد. ئەو پیاوہم هێندەي پیری پەنھانزان،
لەویشم خۆشتر دەویست.

شتیکم بێرکەوتەوہ، ئەو شەوہی پیری
پەنھانزانمان هەلدایەوہ ئەو سەرە کۆلانەي لێیەوہ
هەلمانگرتبوو، وەک ئەوہی لە بنی بیرەوہ قسەبکات،
رستەکانی پچر پچر بوون، هێندەم لێهەلینجا:

نه يانهېشت پياوې ناو ئايه تان له ناو کاريزه وه
هه لبيت و...

له سهر نه و قسه يه، له دهستم نه بوو، دهنه
دهمگيزايه وه زينداني.

نه بوو نه جم خه وه نوو تکه ي دهبرده وه، سهر ي به
ته نېشت پيکه که ي کرد و پر خه ي هات. له نه واره که
گويت له پر خه که ي دهبيت. جفاره که ي له دهست
که ووت. تا جفاره که م هه لگرته وه و ته پله که م
خاوينکرده وه، نه بوو نه جم وهک نه وه ي ئاويان
پيدا کرد بيت، راپهړي و چاوي به هډه که دا گيړا و
گوته:

+ نه مردو وه، دېته وه.

- کي؟

+ پيري په نهانزان.

- واي له و خه ونه!

+ يهک خه وني ناو سهر خوشيم نيه، نه هاتبيت ته دي.

له و جتيه ي به زيندو وېتي هه لمانگرت و به نيوه
مردو وېسي فرېماندا، له وې له ناو تاريكي

راوه ستا بووم. له هیکړا روونا کبوومه وه، وا ټیگه یستم
گلۆپی دار ټیله که داگیر سا. سه رمه له بړی نه ستیره یه،
نهرم نهرم داده به زی، بهر له وهی من بیناسمه وه نه و
منی ناسیه وه و گوټی:

له و روژانه ده گه پیمه وه.

نه وه شی گوټ:

گه ردنت...

ته واوی نه کرد، به ئاگاهاتم، تو بلایی (ئازاد) ی
گوټ بیت، یان مار پیوه دات!

+ نه گهر هاته وه! پییده لیم با (ئازاد) هکه بلئ!

- گالته بکه، هر دیتت نه ستیره ی ئاوابوو،
هه لهاته وه.

خه ونه که خه وی نه بوو نه جمی په واندوه، من
خه وم لیکه وت. نه و تا شل بوو بوو به دم خه وه وه
قسه ی کرد بوو، هینده ی ریسابوو، نه واره که ش
نه یگرتبوو:

پیری په نهانزان دیته وه، خومی پییده ناسیتم، ده لیم
من بووم زمانم لیدای، من بووم به زهبری قامچی

به قسه م هینای. من بووم هاتم له گۆرت دهر بیتنم،
به هه له تهرمی ئه سستیره ژنه که م برد و له و ئاقاره
خستمه بن خۆ له وه و ئیستا به جیسه که ی
ناکه ومه وه. ئا من بووم، ژنی ئه و پیاوهم گۆر بزر
کرد، ئه و پیاو هی وا قسه ی بۆ ده که م و خه وتووه.
ئه و پیاو هی ناوی سیژده ی هه لگرتووه، به لام من
حه زده که م به سه ره اتنوو س ناوی بیتنم. من بووم،
پیری په نه انزان ئه وه من بووم، وینه یه کی تازه ی
پیاوی ناو ئایه تانم گه یانده دهستی ئه بوو عه لا.

من بووم ئه و هه موو نه واره م پیت پر کرده وه. من
بووم، نه تناسیمه وه دهنگ و رهنگی خۆم گۆری بوو.
من له گینه گومان له خۆم بکه م، تۆ چۆن
باوه رده که یه ت. نا، ئه گهر دلت نه یتریواند بئ،
باوه رناکه م باوه ر به قسه کانم بکه یه ت.

له و ده مه ی ئه بوو نه جم بۆ منی خه وتوو
قسه ده کات، منیش خه ونیک ده بینم. خه ون به
ئه سستیره که ی خۆمه وه، له و خه ونه من و پیری
په نه انزان له سه ر بانئ روو به پروو دانیشتبووین. له
قادر مه که وه که سییک سه رده که وت، به دهنگی پئی
ناسیمه وه، هه و بوو، هات کتیییکی به دهسته وه بوو،
بۆی راگرتین و گوته ی:

ها، ئەو ە پياۋى ناو ئايەتانه.

ويستم لىي ۋەرگرم بزرېوو. گويم له دهنكى بوو،
هيندهى تىگه يشتم:

چيدى له زهوى بوم مه گه پين، من له ئاسمانم.

له دهنكى وي به ئاگاهاتم، دواي ليدانه ۋهى دهنكى
ئەبوو نه جم خه ونه كه م بوى گيرايه ۋه، ئەويش
ئەۋهاى بوم ليكدايه ۋه:

گياني له ئاسمانه، گوږه كهى له زهويه و
دهييينينه ۋه، تو نازم غه زاليه كهى بخه سهرى.

ئەبوو نه جم ماويه كه بى غه زالى زارى تيكده ئالى
و قسهى بو نايى، دهلى:

ئىستا تيدەگه م پيرى پەنھانزان بوچى داواى
لاوكى ده كرد.

لیرە سالانیک پیکه وه بووین، به لام هیندهی ئه و
 دانیشتنه کورتهی سه ر زی نیل نه مناسی. له وئ
 زانیم له ده و زئ له ته ک زییه ک دانیشتووم. ئه و
 پیاوه له قسه نیل بوو. زئ چکی کردبا، ئه و
 فهرموودهی لینه ده برا. من درهنگتر ناوم له
 گوته کانی وی نا فهرمووده. هه رچهنده ماموستاکه ی
 براده ری فهرمووده ی له دل خو ش نه بوو. به
 پیکه نینه وه پیگوتم:

کوفران مه که، قسه کانی وی فهرمووده نین،
 ئایه تن.

پیاوی سه ر نیلی، خه لک گوته نی پیاوی ناو
 ئایه تان پاشتر ده یگو:

چ جی وه ک ولاتی فیرعه ونان، وه ک ناو
 ئه هرامان، وه ک که ناری نیل بو تیگه یشتن له ئایین،
 له ئایه ت و فهرموودان له بار نیه. حه یف، من له وئ
 که م مامه وه، ده نا له فیرعه ونان جوانتر تیده گه یشتم.

ولاتی من تهنی کړنووش و پارانه وه ده زانی، ده چله و فره هات له ملکه چیه وه سهر چاوه ده گرن، به لام نیل نا، نیل له یاخیبوونه وه دی.

پیاوی ناو ئایه تان که من ناوم نا ئه ستیره ی ناو نیلی، پاشتر ئه ستیره یتريشی به سهر دا بړا. ههر به راستی ئه ستیره بوو. ئه ستیره یه که له خر ئه ستیران پرشنگدارتر. ئه ستیره یه که له سهر زهوی و له بهر ده ست، ده توانی ده ستی لیږدهیت، ده توانی له تاریکایی پشی خۆتی بدهیت. ههر جارئ له تاریکي ناو کتیبان بزړده بووم، ئه و چهند تیشکی خوی دهنارد و بهر هزرم ده بووه چراخان. بهر له وهی بگه مه ولاتی فیرعه و نان و له سهر نیل بیبینم، که وتبوومه کولانه ته نگ و تاریکه کانی ماموستا شافیعی. ئه و تیشکی نارد و بهر پیمي روونا ککرده وه. جاره کی له بن تیشکی وی لیمرسی:

ئایینی ئیمه که وتوته زونگاوی، ناکرئ بیخهینه نیله وه، جووله ی تیخهینه وه، نویی بکهینه وه؟

به زمان نا، بهو تیشکانه ی له چاویه وه هاتن، له سهر لمه که به هیلی تیشک نووسی:

ثایین کۆن و نوئی نیه.

له دیداره که ی نیل، به بهر چاوی خۆمه وه خۆی
به نیل دادا و له بن ئاوێ دهنگوت گه لاویژه
دهدره وشایه وه. کاتی هاته دهري، تيشکی تهري لیوه
دهچۆرايه وه. شان به شان سهردانی ئه هراممان
کرد. ئه و ئه ستیره بزیه دهیویست له گه ل من له
ئه زهره بمینیتته وه، نه مایه وه. له بالیدا و گه رایه وه
ئاسمانی قه لاتی. به لام له ویشه وه تيشکی ئوم
دهدیت.

من درهنگ هاتمه وه. درهنگتريش دیتمه وه.
روژيکی هه وراوی له ناو ئه و ئه شکهفته تاریکه ی به
ئه شکهفتی دهنگ دهچیتته ناو جوگرافیا و دیرۆکه وه،
دیتمه وه. له وێ دره و شان وه ی ئه و نه با، چاو چاوی
نه ده دی. ههر له ری ئه ویشه وه دهنگی ئه شکهفت به
دنیا دا بلاو بووه. ئه وه شم له بیره شتیکی لی ئالۆزکا با
و سه ره وایه ره کی دهنگی لی بزربا، ئه و پیا وه
یارمه تی ده دا که ئیستا ده زانم پیری په نهانزان بووه.

+ تو پیری په نهانزانت نه ده ناسی؟

- چه ند جار یکم دیتو وه، به لام هه رگیز
ئه ستیره ییم تیدا نه دیتبوو. چ بزانه...

دیرۆکنووسی جوگرافیاناس په نجهی په شیمانی
دهگه زیت. دهستی خوی دهشکینیته وه. چوں له بن
دهستی خوی بووه و نهیناسیوه. دیرۆکنووس
دهلیته من:

ئو ئه بوو نه جمهت له کوئ دیته وه؟ ئه گهر ئو
سه ربردانهی دهیگپریته وه، له زاری پیری
په نهانزانه وه بن و بوی هه لنه به سستبن، کتیبی
(دیرۆکی ئه سستیره کانی قه لاتن) رووناکی نابینیت.
نابیت بکه ویته بهر دیدان، ده بیت سهر له نه وئ
بینووسمه وه. له دیرۆکی کوپه کهی غه زالی چاو
ئه سستیره وه بۆ لاوکبیز و کوپی عه بابهلئ و دوا
داوده که. له وانه وه بۆ کوپه ئالا و سهرگه ردانی
خندهی بایی و مه لاکه و کچه فه له تا ده گاته وه
پیاوی ناو ئایه تان، هه موویان بی سهربردهی پیری
په نهانزان کرچوکالن.

جوگرافیاناس دهلئ:

من وا له سؤراخی کونی بن زه ویی ناو خه ونی
پیری په نهانزانم. ئه گهر گه یستمه کونیکي وا، شار
ده بیته خاوهن جوگرافیا و دیرۆکیکي وا، کهس له
خه ونیش نه یخویندۆته وه و نه یدیتووه.

دیرۆکنووسی جوگرافیاناس:

من به دواى نەوارەکاندا دەچمە ئەمریکا. لە ناو
داخراوترین چاوەى هەوالگرییش بێت. دەبێت بە
دواياندا بچین.

هەستا. لە سەر دەرگا ئاوڕیدایەو و گوتی:

چۆن لیمۆ دەگوشی، ئەبوو نەجم وا بگوشە، دوا
وشەى لى داچۆرینە.

کاتن گه‌یشتمه سهری، گیانی تیدا مابوو.
 ته‌قه‌که‌ران به بهر چاومه‌وه قووچاندیان. ده‌ستم
 خسته سهر دلی، وه‌ک من هه‌ناسه‌ی دها. ده‌ستم
 خسته بن شانی، خوینی گهرم وه‌ک قسه‌کانی گهرم
 له که‌لینی په‌نجه‌کانه‌وه چوراوکه‌یان به‌ست. له ناو
 چوراوکه‌ی خوینی ورده ئه‌ستیره‌ی به‌قه‌د
 زه‌نگیانه‌م دیت، به سه‌ماوه به‌ره‌و سهر شوسته‌که
 ریچکه‌یان به‌ست. له چاوه نیوه کراوه‌کانی تیشکم
 دیت، له دیواره‌که‌یان دها و هه‌لده‌کشان به‌ره‌و
 ئاسمان و بزر ده‌بوون. پیده‌چوو منی ناسییته‌وه،
 وه‌ستم بوو. شاگردیکی زیره‌کی وی بووم، له‌وه‌وه
 فی‌ربووم که له پارچه ته‌نه‌که‌یه‌ک و پاتریه‌ک و سئ
 چوار وایه‌ریک... و ده‌نگ و ده‌نگدانه‌وه بی‌نمه‌بوون.
 ئا، ناسیمیه‌وه، ئه‌و دوو په‌نجه‌یه‌ی پینووسی
 پیده‌گرت، بۆ به‌رکی چه‌پی چاکه‌ته‌که‌ی درێژکردن و
 به ده‌نگیکی پر لرخ لرخ کوتی:

کاخه‌زه‌که هه‌لگره.

دهستم به باخه لیدا کرد، پهړه کاخه زیکی گه وړه ی
چهند جار نووشتا و هم دهره یتنا و خسته
گیرفانمه وه. خه لک خرېبونه وه، مندا لان به کتیبه وه
به سهر دیواری قوتا بخانه وه بازیان دا و دهوریان
دا، بهر له وهی بیخه ینه ناو ترومییل، گوتی:

پیتانبلې، مه لا له سهرم نه خوینی.

ئوه دوا قسه ی وی بوو. چندی هه ولما شتیک
بلې، زمانی شکا، چیدی نه گوت. له خسته خانه
دهه اتمه دهرې، پهړه کاخه زم دهره یتنا بیخوینمه وه،
لیکمنه کردېووه، کاخه ز دره وشایه وه. له و ساته قولم
که وته ناو دهستیکی ئاسنینه وه. فیله ته نئ بوو له و
گوړه. کاخه زه که ی لیوه رگرم. به زله و شاپیک
هه لیدامه سهر جاده.

+ راسپارده که ت به جیه یتنا؟

- نا...

+ لؤ؟

- ویستم به که سوکاری بلیم، نه ویرام.

+ له چی ترسای؟

- تۆ ئۇ خەلگە دەناسى، لە خۇيان ترسام، بلىم
گوتوويه تى: قورئانم لە سەر مەخوينن؟ باوه پريان
نە دەکرد و بە شىتيان دادەنام.

+ راستە، نەمبىستووہ کەس ھەبوو، لە
سەر مەرگى گوتىيتى: پرسەم بۆ دامەنن، قورئانم
بۆ مەخوينن.

- لەو شارە ھەر کەسى شتى وا بلى، کە سوکارى
چەند قورئانخوينىكى بۆ دەگرن، بۆوہى گوناھى
سووکتر بىت.

+ خەتيكىشت لە کاخەزەکەى نەخويندەوہ؟

- نا، ھىچ

+ تا گەشتنە خەستەخانە ما بوو؟

- ئا، ھەناسەى دەدا، ھەناسەى تيشکاوى.

+ چۆن تيشکاوى؟

- وەک چۆن رەژووى داگىرساوا باوہ شىن
دەکەيت، وابوو. لە ھەناسەى ھەستم دەکرد
پرووشکەى ئاگر بلالو دەبىتەوہ.

+ ھەناسەى گەرم؟

- نا، پرووشکه ئاگری دهوی وی، فینک بوون، له
بای باوهشینهی بن که پری فینکتر.

+ ئەمنه که کووی زانی، کاخه زه که ی دهستی تو
هی نه وه؟

- نازانم، دوور نیه که سیک له وانه ی له وئ له بن
دیواره که له سه ری بوون، زمانیان دابیت.

+ ئەها، باشه تو بوچی به جیت هیشته و لای
نه مایته وه؟

- ده ری انکر دین، نه یان هیشته که س له کنی
بمینیته وه. پیموایه چاره سهریان کردبا، نه ده مرد.

+ ئەمنه که ت نه ناسیه وه؟ نه تبینییه وه؟

- ناسیمه وه، چهند جاری له نویژی هینی
دیتبووم.

+ نویژی ده کرد؟

- له ریزی نویژکه ران نویژی داده به ست.

+ پاشتر تووشی نه بوویه وه؟

- نا، تا سى چوار رۆژ دواى رۆژى ههستانه وهى
گه وه.

+ ئى؟

- ئه وه بوو له كۆلانى مالى ئه وه مه لايه ي فه توای
رژانى پياوى ناو ئايه تانى دا و له هه موو مه لايان
رشتتر بوو له سه ر رژانى.

+ پێرانه گه یشتى پرسىارى كاخه زه كه ی لێكه یته؟

- راستى تا له خوینیان وه رنه دا، كاخه زه كم
بیرنه كه وته وه. چوومه سه رى، سه رم بلن دكرد،
لرخه لرخى بوو، ده مویست پرسىارى كاخه زه كه ی
لێكه م، دوا هه ناسه ی دا.

+ له خوینی ئه وه هیهت نه دی؟!

- نا، خوین و هیهچ.

+ تۆ به راست له ناو خوینی پياوى ناو ئايه تان
ورده ئه ستیرانت دى؟

- درۆ ناکه م، له خوینه كه یه وه ورده ئه ستیره
رژانه سه ر شوسته كه، له ویه وه له بالیان دا و
ستوونی سه ره و ئاسمان هه لکشان.

سى چوار جارى چوومه تاقىگه كەي، كەم كەس
ئەو جىيەيان دىتووه، ئاخىر دەبوو ھونەرى
ئەستىزەت زانىبىا و جىيى متمانەش بى، ئەو دوو
مەرجە لە كەم كەس ھەبوو.

+ ھونەرى ئەستىزە؟!

شاگردەكەي پياوى ناو ئايەتان، ئەوھا ھونەرى
ئەستىزە پىشاندەداتەو:

تاقىگە كچگەيە، جىيى ھەفت كورسى لىنابىتەو، لى
پرە لە ئەستىزە. وەستام بە ئاسمانى تاقىگەو ھەر
سەرە وایەرىك گلوپىكى گچكە لە شىوہى
ئەستىزەي پىوہ کردووہ. بە دوگمەيەك ئەویش لە
شىوہى ئەستىزەيە داياندەگىرسىنى. بەلام بەر لە
داگىرساندنە ئەستىزەكان خۆي دادەگىرسى.
رووخسارى دادەگىرسى. لە خىر ئەستىزەكان
درەوشاوەترە لە شىوہى مانگە، جوخىنەي
بەستووہ، تاقىگەي وەستاي مە مانگەشەو بوو.

ھەر كاتى سەرم بە دەرگاي تاقىگەدا دادەگرت،
تەونى جالجالۆكەم دەدىت. وام ھەستەدەكرد
ئەشكەفتى ھەپام ھاتۆتە خەونى. ئەو ھەموو وایەرە
تىكئالۆزكاوہ، كەس سەرەدەرى لىدەرەنەدەكرد.

که چی وهستم یهک یهک دهیناسینه وه، سه ره
وایه ری ده دیتنه وه، دهیزانی دهگاته وه کوئی و کام
ئه سستیره هه لدهکات و دهیکوژینیتنه وه.

روژیک ته خته داریکی کچه له ناوله پ شتیک
گوره تر، ئه ستوریشی په نجه یهک شتیک
ئه ستورتر، له تهنیشتییه وه وایه ریکی وهک
داوه دهزی باریک هاتبووه ده ری و گه یشتبووه
ئه سستیره یهکی هفت تیشک، گوتی:

جگه له خوت کهس به وه نه زانی، بیبه مالی،
ئو وشو زوو زوو ته ماشای بکه بزانه داده گیرسی
یان نا، سبه ی زوو هه واله کهم بو بیتنه.

ئه وه بوو له سه ره کولانی مالی، ئیستوپیک دنیای
له رزاند و دوو قات زهیتوونی هه لیانداده ناو
ترومبیل، بهرکیان پشکنیم و هه ندی په ره کاخه ز و
ته خته داره که یان له گیرفانی ساقوکه م ده رهینا. له و
ساته ی ده یانویست ده ستوچاوم بیبه ستنه وه، که وتینه
به ر ریژنه ی گولله. دارتلیک ترومبیلی گرتنه وه و من
ده ره پیم و ئاو پمنه دایه وه. نه مزانی چی روویدا و
ته خته داره که ی وهستم گه یشته دهستی کن.

دەمويست ئەو شەو هەوالەكە بگەينمه وهستا،
 نهویرام. نهچوومهوه مائیش، لهویش زگچوونیکم
 تووش هات، تا سبهینێ له ریی ئاودهستی بووم.
 سبهی زوو چوومهوه کن وهستام. له رۆژان
 درهوشاوهر دياربوو. بهر لهوهی زار ههلیینم
 گوتی:

گلۆپهكه ههلبوو؟

كاتی سهرهاتهكه م بۆ گێرایهوه، داما، زۆر داما،
 گوتی:

ههوالێکی خراپ بوو، نه مبیننهوه باشه.

+ ئەو رووداوه پیش کتیب و فهتوا بوو؟

- نازانم کتیبهكه، بهلام فهتوا نه درابوو.

+ گرتنهكهت به هۆی تهخته دارهكهوه بوو؟

- باوه پرناكه م پێوهندی بهوهوه ههبووبیت، نازانم.

+ ئەدی كوشتنی وی، تۆ بلێی...

- نازانم، بهلام دوور نیه ئهستیرهكان

وهستاكه میان به كوشت دابیت. ئەو ئهستیرانهی له

تاقیگهكهی مانگهش—هویان به دهوریهوه

درووستکردبوو. ئه‌و تاقیگه‌یه‌ی له‌ سه‌ر ده‌رگاوه‌ له‌
ئه‌شکه‌فتی هه‌را ده‌چوو.

+ به‌ قسه‌ی تو بیت، کتیب به‌ کوشتی نه‌دا؟

- نا، وایه‌ر، وایه‌ر، وه‌ستای من وایه‌ر به‌ کوشتی
دا، وه‌ستام ئیوه‌ گۆته‌نی پیاوی ناو ئایه‌تان، وایه‌ر
کوژاندیه‌وه‌.

شاگرده‌که‌ به‌ قورگی پێ گریانوه‌ باسی
وه‌ستاکی ده‌کات. ئاخا هه‌لده‌کێشی که‌ له‌ نیوه‌ی
ری به‌ جێیه‌تشتوه‌. شاگرده‌که‌ له‌ چۆکی خۆی
ده‌دات و ده‌لی:

ئای ئه‌گه‌ر ئه‌منیککی گه‌وره‌ی هه‌ینیم
ده‌ستده‌که‌وی، چۆن به‌ دوو پارچه‌ وایه‌ر پاتریه‌کی
گه‌وره‌ به‌ قسه‌ی ده‌هینم و کوشتنی وه‌ستاکه‌م
ئاشکرا ده‌کات.

شاگرد نازانی ئه‌بوو نه‌جم له‌ بن ده‌ستی خۆمانه‌.

وايه، لهو جي و دهمه ی نهو دهيلي رووداوڻي
 وا روویدا، نهبوو عه لا دهستبه جي هه والی دامي که
 (موخه ريبيڻ) له نزيڪ مناره دهستيان له (ريفاق)
 وه شان دووه. به لام شتيڪ له باره ی تهخته داره که وه
 نازانم، نه ديتوومه نه باسيان کردووه.

+ به لام شاگرده که دهلي: دوو وايره ی له گوڻ
 بيخم، تهخته داره که دهينيته وه!

- مناره ش له گونم بيخي، شتي له تهخته داري
 دهستناکه وي.

دوورنيه، تهخته داره که گه يشتبيته (نه من) لي من
 لي بي ناگام. دهزگای نه من ئالوزه، شت هه يه له بن
 سه رت رووده دا، ناتگاتي. نه بوو عه لا به
 بهرچاومه وه ده مانچه ی له نيوچه واني پياويڪ
 به تالکردووه، نه مزانيوه کييه و بو؟ بوم نه بووه
 پرسياريش بکه م. نه بوو عه لاش زور شت هه يه

کردوویه تی و نه یزانیوه بۆ، پیکهاتهی ئه و دهزگایه
ئه وهایه.

پیاوی ناو ئایه تان کیشهیه، ئالۆزه. وهک گوتم
ئه بوو عه لاش سه ره ده ری لیده رنه ده کرد. من نازانم
و شه به کوشتی دا یان وایه. ئه وهی له باره ی ئه و
پیاوه وه ده یزانم له پیری په نهانزانه وهیه. له ری
ئه ویشه وه پیکه وتم کوژانه وهی ئه و ئه ستیره یه
تاریکیه ک به دوا ی خۆیدا ده هینی، شار تاریکایی
وا ی به خۆه نه دیوه. بیرمه له خه وئ ده یگوت:

پاش تۆ شار پاشه و پاش ده کشیته وه، ده گاته وه
سه رده می ئۆسمانی، تاریک تاریک، ئه ستیره یه ک به
ئاسمانیه وه نامینی.

ئه بوو نه جم دهنگی دایه نازم غه زالی، نیو
پیکه که ی کرده فریک و کووزه لیمۆیه کی مژی و
گوتی:

له باره ی ئه ستیره کانه وه هه ر هینه ده زانم که له
پیری په نهانزانه وه بیستوومن. شه و و رۆژ وهک
لیمۆ میشکی خۆم ده گوشم قسه یه کی ئه وم
بیربکه ویته وه. ئه و هه موو عه ره قه ده خۆمه وه هه ر
بۆ ئه وه یه قسه ی ئه وم بیربکه ویته وه. نه واره کان

ببیننه وه، من له کۆل گیرانه وه بکه نه وه. پیری
په نهانزان به من ناگیردریته وه. کاتم که مه با به شی
دیتنه وه ی ئه ستیره که ی بن خۆلئ بکات. نه بیبنمه وه
له ناو گۆریش که له که م ناکه ویته عه ردی.

+ تۆ بکوژه کانی پیاوی ناو ئایه تانت نه هاته وه بیر؟

- وه ک گوتم هه یینیش نه مزانی کی و کین، ئه بوو
عه لا دیاریکردبوون.

ئه ها، زهنگی ده رگایه، دهنگه که کزه، رهنگه له
نه واره که ده رنه چی.

شاگرد که به رانه ر ئه بوو نه جم دانیشتووه. تاوی
لیی راده مینئ. تاوی په نجه ی بیرکردنه وه له
روومه تی ده چه قینئ و دیار نیه چاوی له چی بریوه.
هه بی نه بی ئه و پیاوه ده ناسیئت، به لام
بیرینا که ویته وه کتیه و له کوئ دیویه تی. پاش یه ک
دوو پیک، روو له ئه بوو نه جم:

وینات ده که م، نایته وه بیرم.

ئه بوو نه جم له سه ره خۆ:

سمیلم بیتهوه، رهنکه بیرتبهکەوێتهوه، بەلام من تۆ
ناناسم.

پاش بەینیک دەست دەخاتە سەر شانی و دەلی:
هەلە نەبم، تۆم لای وەستام دیتوو، برادەری ئەو
نەبووی؟!

ئەبوو نەجم دادەمین، هەستدەکەم دەیهوی خۆی
ئاشکرا بکات. بە چاو پێدەلیم شتی وا نەکەیت، بە
قسەم دەکات و دەلی:

وايه، من برادەری وی بووم.

شاگردی وەستا هەلدەستن و دەستی لە مل
دەکات و بەر ماچانی دەدات:

وەستام تۆی زۆر خوشدەویست.

ئەبوو نەجم گریا، جوان گریا، لە دلەوه گریا،
ژنانە گریا. پیلیم گرت و بردمە لای دەستشۆرەکه.
سوورە لە سەر ئەوهی خۆی ئاشکرا بکات. تکای
دنیا لیکرد تا پەژیوانم کردەوه:

+ تۆ ئەو کوپە ناناسی، بزانی دەستی تۆشی
تێدایە دەتکوژیت، ناگەینە چیرۆکی ئەستێرەکان.

- باشه، له بهر خاتری ئه ستیره که ی تو و پیری
په نهانزان، به قسه ده که م.

شاگردی وه ستا دی و ده ست له ملی ئه بوو
نه جم ده کات و ده لی:

+ بمبووره برینم کولاندیه وه. وه ستای من وابوو،
هر که سی جاری دوو له گه لی دانیشتی، چو وه ته
دلی و بیرینا چیتته وه.

- وایه، به تایبه تی من، ئاخر ده زانی...

پیده چوو بن به ره بهیئته سهر به ره. دهستم برد
قونجرکه یه کی لیده م، له و ساته زرمه یه ک، وه ک
قه لات ته قبیئته وه وابوو. جامی په نجره هاتنه
خواری. بوتله که که له سهر لیواری میزه که بوو،
که وته عهر د و عهره ق رزا و کاره با کوژایه وه.
ئه بوو نه جم ده لی:

ئه وه توپی به عسه، نه گه یشتیتته وه شار؟

شاگرد ده لی:

نا، ناوه خویه، وا تی بگه م توپی یه که می شه ری
براکانه.

قسەى شاگرد دەرچوو.

دەنگى دەرگايە، بە مەستى و بە ناو تاريكى و بە
سەر وردە شووشەدا چووم:

کتيه؟

بە توورەپيەوه:

بيکەوه.

کردمەوه، لايتى لە ناو چاوم راگرت:

+ کوا ئەو بەعسيە خويپيه؟

- بەعسيى چى!

+ با ناو دەمت پەر نهکەم لە گوللە، ئىوارى بە
چاوى خۆم ديم هاتە ئيره.

چوار پينجى بە ژۆرى کەوتن، لەو ساتە کارەبا
هاتەوه. پيلي شاگرديان گرت:

خويپى، بەعسى، رادىقو بۆ حيزبى خايەن
چاکدەکەيتەوه، بۆ ئيمەى چاکناکەيتەوه؟

شاگرد گوتى:

ھەرچى بىم بەھسى نىم، خۇتان بەھسىن.

دايانە بەر شەق و قۇنداخە تەھنگان و برديان و
ئىمەش ھىچمان لە دەست نەھات. ئەبۇو نەجم
گوتى:

تەر بەھسىان ناسىيەو!

لە ناو تەقوھۆرى ئەو شەو، دەسپىژىك
رايچەكاندم. چەند جارى ھاتمە دەرى و تا ئەو
سەر و ئەو سەرى كۆلانى دەچووم. گىزەى گوللە
لە ژۆرىي دەكردمەو. نەخەوتم، ئەو شەو
نەخەوتم، بەيانی دابو و نەدابو، لە كۆلانى
سوورامەو دەيوى قوتابخانەكە. لەو جىيەى كاتى
خۆى وەستايان لە خويى خۆى گەوزاند، شاگرد لە
خويى خۆى گەوزابو.

گۆرەكەشى كەوتە نىك گۆرى وەستاكەى. لە
پرسەكەى دەھاتمەو، پۆلىس گرتميان. لە
پۆلىسخانەو بۆ دادگا، مەن دەستم لە كوشتنى
شاگردەكە ھەيە! دوو دىدقانىش ھەيە. دەلەين، ئەو
شەو ھى كوزرا بە چاوى خۇمان ديومانە لەو مالا
بوو، ئەو دىدقانا خراپيان بۆ تىكوشىم و بە

دەستچىنى بەعسىيان دانام. پاشتر گواستميانهوه
زىندانەكەى پىرى پەنھانزان.

من ديدقانهكان دەناسمەوه، بكوژەكانن. ئەبوو
نەجميش دەيانناسيئەوه، بەلام نەمەيشت ئەو تىكەل
بى. ئەو دەبىت دوور بىت لە كىشە و بەلا، ئەو
چىروكى ئەستىرەكان دەگىرپتەوه. دى، ئەبوو نەجم
بە پارچە پاكتەوه دىتە سەردانم، بە چرپە:

+ ئەها، لەو ھۆدەيەى تەنىشتت، پىرى پەنھانزان
چىروكى خۆى دەگىرايەوه، لەو ھۆديھى...

- وا ديارە چىروكەكە لە زىندانى كۆتايى دى.

+ وا مەلى، ھەر دىتت بەربووى.

- تۆ ئاگادارى خۆت بە. چىت بىردىتەوه، تۆمارى
بکە. با بە دەردى ئەوانى دى نەچن.

كوپە زىندانىەكەش ھەر جارى دى، ھەوالى
رووخانى لايەكى شار دەھىنى. ھەوالى كوشتوبىر،
راوانان، قاتوقرى دەھىنى. بەلام پىكەننىكى ھەند
خۆشى پىدادەكات، وەك ئەوہيە مزگىنىى ئازادى
پىين.

ژنی ئەستیره‌دار سهرم لئ نابرئ و پێیه‌کی له
 زیندانیه. گوی ناداته تیروتوانج و سووکایه‌تی
 پاسه‌وانه‌کان. زوو زوو به مه‌نجه‌لئ دۆلمه‌وه دئ.
 ئیستا به خویندنه‌وه‌ی نامه‌ی ناو سیوه‌که خۆم
 راگرتوه.

ئه‌و له ئەستیره‌وه بۆم هات. ئه‌و رۆژه ئه‌و ژنه
 چه‌ند به ئەستیره‌ ده‌چوو. له هه‌ر لایه‌که‌وه بۆم
 ده‌پوانی ئەستیره‌ بوو. ده‌نگی‌شی ده‌نگی وی بوو.
 ئەستیره‌که‌م دوا‌ی ئه‌و هه‌موو سا‌له له گۆرئ هاته
 ده‌رئ و به سیوێکی نامه‌داره‌وه هاته به‌ر شیشه‌ی
 زیندانی. نزیک بوو، هه‌ر گه‌زئ لێم دووربوو. چه‌ند
 چه‌زم ده‌کرد له ئامیزی بگرم، نه‌گه‌یشتم. پاسه‌وان
 نه‌یه‌شت ده‌ستم بیگاتی.

ئیستا به‌و نامه‌وه ده‌ژیم. خۆزی له سالی یه‌که‌می
 زیندانی ده‌ینارد.

له ژنى ئهستيره داره وه بۇ سيزدهى جوان

سلاوى ئازادى

پيش ئازادى، ئهستيره دار پيڭده چى لهو جيئەى تۆ،
له پشت ئه و شيشانه وه ئهستيره كانى خەيالى خۆى
ژماردېن. ئه و رۆژه كه له و ديو شيشه كانه وه تۆم
دى، نازانم بۇ وا ههستمكرد به ديار ئهستيره داره وه
راوهستام. خۆ ئه و م له وئ نهدىبوو، به لام نازانم بۇ
تۆ به و دهچووى، يان ئه و به تۆ دهچوو. رهنكه له
زيندانى له پشت شيشه كانه وه مروڤه كان شيوه يان
له يهك بكات.

پياوى زيندانى، زيندانى دواى ئازادى، تۆ به
له دهستدانى ئهستيره كهت و من به له دهستدانى
ئهستيره داره كه م چەندان جار مردين و زيندوو
بووينه وه. تۆ به دواى گۆره كهيدا ويلى و من به
دواى هه واليكي، دلم دهلى نه مردوو و ماوه، به لام
دهزانم ناييبنمه وه. كاتى له و ديوهى شيشه

زیندانیوه تهماشای تو دهکه م، چهند بهو دهچی!
ئهرئ ئیوه له چی خزم دهبنه وه؟

زیندان جیتی تو نیه، دلنایم زوو بهرده بی.

ژنیک چاوه پزته و پیویستی پیتته.

نامه که م خستبووه ناو سیوئیکه وه. کونیکی کچگه م
تیکردبوو. به مووکیش ناویم دهرهینابوو. نامه که
په ره کاخه زیکی گچکه بوو. لولمدابوو، خستبوومه
ناوی. له سهر سیوه کهش به نینۆک نووسیووم
(تهنها خۆت)، نامه وا نه بییت ناگات. له دهرگا بن
نینۆکیش دهپشکنن. ئاخر پیش ئازادی و دواي
ئازادی زیندان ههر زیندانه.

راستی، ریگه یه کیتريش هه بوو، به لام نازانم بو
حه زمکرد له ناو سیوئیکدا بۆی بنیرم.

له سهر دهرگا هیشتا پییه کم له دیوی زیندانی
بوو، ویستم بگه پیمه وه، چهند هه ولما پۆلیسه که
رینه دا و گوتی:

کاتی دیدار ته واو.

له نامه کهم په ژيو انبوومه وه، به تايبه تی له دوا
 رسته. به دريژايی ئه و شه و روژه له خودا
 پاراومه ته وه، سيوه که بهر که سيکی تر که وتبی و له
 تامه زرویی بو سيو پهره کاخه زه که شی قووتداییت
 و بهر چاوی میړدی ئه ستیره ی دهسته خوشکم
 نه که وتبی. ئه ری ئه و په شیمانيه چیه وا په نجه م
 پیډه گه زی!

سلاو

له کونه زیندانيه که وه بو بی تاوانترین زیندانی
 رهنګه زانبيیتت، دیر وکنوسه که که وته ری. به
 دواي نه واره کونه کاندای ری. منیش نه واره
 تازه کانم پاراستون و له بهرم گرتوونه ته وه و
 خه می بزر بوونیانت نه بی. خه می ماله که شت نه بی.
 ناوه ناوه دهچم و گول و درهخته کان ئاوده ده م.

له باره ی باخچه که ته وه شتیک ده لیم، به خه ونی
 خه یالی مه خوینه وه. چونی ده لیم ئه وهایه. گوله کان
 شیوه ی ئه ستیره یان گرتووه. له تاریکایی
 ددره وشیننه وه. هر من نا، هر کی سهر به و
 حه وشه دا دابگری، ده لی:

ئەو چىيە، ئەو مالا ئەستىرەي لى رزاو؟

ژنەكانى دراوسى دەلن:

ئەو مالا ھەمىشە مانگەشەو.

ھەندىكان لەو درەوشانەو ھە ترسان و
باريانكرد. لەو بارەيەو چىدى ناليم كە بەربوى بە
چارى خۆت ئەستىرەكانى مالىت دەبينى.

وا دەبينم لەو ماو ھە گوپانى گورە بەپىو ھە.
پايتەختى خوين شلوقە. ھەر دىت، وەرگەرا. لەگىنە
ھەينى لە بارەي ھەندى لە ئەستىرەكان بە زانىارى
زىتر بگەوين. برادەرەكەش رۇژانە دەچىتە ئاقارى و
بست بست بە دواي گۆپى ئەستىرەدا دەگەپى و
دەلن:

دىتنەو ھە يان مردن لە رىي دىتنەو.

ژنى ئەستىرەدارىش كەوتۆتە گەپان. زىندان
زىندانى رووخاوى عىراق دەگەپى. ئى ئەو خوايە
جىماويكى ئەستىرەدارى دەستكەوئى. چاوەپىم
بىتەو. تا نەوارەكانى بدەمى و ئەو درىژە بە
چىرۆكەكە بدات. مالاكەشت بەو دەسپىرم.

ههستدهكهم ئهگەر لیتره بمینمهوه، به دهردی تو
دهچم.

له میرغهزه بی دویتنیه بو تو

سلاو

چیدی ناتوانم سهردانت بکهه و لهو دیوی
شیشهکانهوه بتبینم. له دوا سهردان پاسهوانیک که
سهردهمی منیش لهوئ پاسهوان بوو، له هاتنه
دهرئ ههستمکرد ناسیمیهوه. به پرتاو خۆم بزرکرد
و نه یگرتم. جاروبار سهر له ئیواران ریم دهکهوئته
کووانی جاران. له نیوان مالی ئیوه و مالی پیری
په نهانزان، کوونه مالی ئیمه بزهر و ناییبیمهوه. ههر
دوو مال ههمیشه مانگه شهوه، دهبینم ئهستیره که ی
تو و پیری په نهانزان دهبینم.

رهنگه بیستیتیت دویتنی ئهوه دهمه، بهغدا که له
پهیکه ریک خوی گرمۆله کردبوو، به شیوهیه که
لووتبه رزیی شکا، ئیدی نابیته وه بهغدا. من جگه له
گهراڼ له دواى ئهستیره، دیتخه وهی ئهبوو عهلاشم

كهوته سهر. ئهگەر بيبينمهوه و بيهينمه قسه، تيشكى
ئەستىزەكان جوانتر دەردەكهون.

سبەى بەره و ئەوئ دەپۆم، تا ديمهوه تو له
مالئ به!

له كۆنه مهلاوه بۆ زىندانى دواى ئازادى

سلاوى ئەستىزەكان

ئەو مهلايهى فهتواى كوشتنى پياوى ناو ئايەتان،
ئەستىزەكهى ئيمهى دا، وهك جارى جاران و پتريش
دهستى دهپوات. فهقنيهكانى خۆى كه ئىستا دوازه
جههلن، به شارى وهركردوون. ئەو فهقنيانه فهتواى وا
دهدن، شافيعى شهرمه زاردهكەن، ئەها:

تيزاب بۆ لاقرووتان، شير بۆ مىلى ئارهقخۆران، گولله
بۆ ناو دەمى كۆمونيستان، زىندان بۆ رۆژوونهگران، مل
پهپاندن بۆ نوێژنهكەران...

مهلاى فهتواچى پاسهپورتى دنياى له گيرفانه. به
ئاسماندا ئەو سهر و سهرى زهوى دهكات. به ريشى
فەتواوه دئ و دهچئ. لهو رۆژانه له بارهى پياوى ناو
ئايەتانهوه گوتبووى:

هەر که سێ کتێبه که ی بخوینته وه، ئۆبāl به و مله
خوینی حه لاله.

سێزده ی زیندانی، چ به دنیا بلیم، توی خستوته
زیندانی و مه لای گۆرین و فه قیکانیشی له و خه لکه
به رداوه! له بیرت بیت، مالتان ئیستا مانگه شه وه،
مانگه شه ویک چ مانگیک به ئاسمان و زه ویی
نه به خشیوه.

هیوام ئازادیه.

ئەورپۇ دەپتە يازدە سالى خشت، بە تاوانىك
 زىندانىم ئەستىزەكان چەند دەستيان تىدابوۋە، منىش
 ھەر ھىندە. زىندان نەيھىشت بە دواى چىرۋكى
 ئەستىزەكاندا بچم و بگەمە ئەو جىيەى دەبوو
 بگەمى. بەلام لىزەش، لە سەر دىوارەكانى زىندانىش
 چەند تىشكىكى پىرى پەنھانزىم دىتەوۋە و رەنگە
 شتىك بخەنە سەر چىرۋكەكە.

لەو ھۆدەيەى تەنىشتىم پىاۋىك ھەيە لە سەردەمى
 ھەلھاتنى ئەستىزە زەردەكەوۋە تا ئىستا پىيەكى لە
 دەريپە، پىيەك لە زىندان. سەربردەى ئەستىزە
 زەردەكە، يان بلىم كچە فەلەى لە پىرى پەنھانزانەوۋە
 بىستوۋە و بۆى گىرامەوۋە. منىش وا بۆتانى دەنىرم،
 با بە دەنگى ژنى ئەستىزەدار بگەوۋىتە سەر نەوارى
 دىرۋكى ئەستىزان:

گۆتمە شوفىر:

بە دواى ئەو پەلە ھەورە سىپەدا برۆ.

گۆتى:

كابرا تۆ شىتتى؟!

گۆتم:

شىت نىم، ھەرەكە ناچىتەو ە رىيەك، تپومبىلى
پىدا نەپوات.

شوفىر بە نابەدلى كەوتە دواى ھەورى سىپى.

من دلىابووم ھەرەكە ھەورى ناو خەونىيە و
دەمباتەو ە لای كچە فەلە. ئەو رۆژە ئاسمان
ھەوراوى بوو، بەلام من پەلە ھەورى خۆم
دەناسىەو ە. سىپى سىپى دەتگوت پۆلە كۆترى سىپى
بە ئاسمانەو ە. نەوى نەوى، لە ھەندى جى زگى لە
ەرد دەخشانەد. بېرۆ بېرۆ، بە رىي قىر و قور و
بەردا بېرۆ، گۆتمە شوفىر:

چاوينكت لە سەر پەلە ھەور بى، لە ھەوراز و
نشىوان، لە پىچ و دەوران، بە تىسكى ئاماژە دەدا.

ھەور واى دەكرد، رىك وەك ناو خەونەكە
تىسكىكى لە شىو ە قوچى كىوى لىدەبوو ە و بو
شوفىر دەبوو ە ھىماى رىوبان. لە سەر ئاوايىەك

هه ور راوه ستا. تىگه يشتم كيشه چيه. رى ترومىيل
نه ما.

مالاوا شوفير.

دابه زيم، به ئاماژه گۆتمه هه ور:

كام رى؟

هه ور نه رم نه رم كه وته رى، به سىتبه رى هه وردا
هه لگه پام و داگه پام و دهمه و ئىواره، ئىواره يه كى
ته پوتووش، له ئاواييه ك ناويكى وهك قومرى پتوه
بوو، هه ور نه ما. ته واو، نيشانه ي ديداره، ديدارى
كچه فه له.

له دووره وه ناسيمه وه. پيشتر جارى دوو
ديتبووم، به لام پتر به ديتنى ناو خه ونه كه ناسيمه وه.
هه و بوو ئه ستيره زهرده كه بوو، له فيشه كان زهره
زهره ده چۆوه. ده بوو قسه ي له گه ل بكه م.
هه رچۆنيك بوو خۆم لى نزيككرده وه و ريك
قسه ي ناو خه ونه كه م پىگوته وه:

ئه وشۆ نه چيه چ رى، شۆرش بۆسه ي بۆت
داناوه ته وه.

ئەستىزەى زەرد بە شىتەم تىگەشت و بە
پىگەنىنىكى پەر درەوشانەو گوتى:

سوپاس مامە، زار ھەلپنە ھەر شتەكت دەوى
سەر چاوم.

زۆر ھەولم دا، شتەك لە خەونەكەشم بوى
گىرپايەو. ئەو بە پىگەنىنەو روى. شەو گويم لەو
تەقەنە بوو كە بە ئەستىزەى زەرديانەو نا. بە پەرە
پەرە ئەویم بە جىھىشت، ترسام كەسى گووى لە
قەسەكانى نىوان مەن و كچە فەلە بووبىت.

لە بىرمەكەن، سەربردەى ئەستىزەى زەردىش
لە بىرمەكەن.

دەتەنەو و خويندەنەو ھىل و وینەى سەر
دیوارەكان چاوى گورگى دەوى. تىكەل و پىكەل و
لە سەر ئىكن. نووسىن لە سەر نووسىن، وینە لە
سەر وینە، لە سەردەمى مەلىكەو بە كۆمارى و
كوودەتاو وەرە تا دەگەیتە ئىستا. ئىستای كەس
نازانى چى، ئىستای مەن كە نازانم بلىم بپرووخى و
كى و بڑى كى! نازانم لە سەر دیوارى زىندانى چ
بنووسم. ئەگەر بىستوىەك سەل لە مەوبەر با،
سەردەمى ئەستىزەدار و پىرى پەنھانزان و كورە

زیندانی و ئهوانه با، دهمزانی. به لام ئیستا له خۆم
سه ر لیشیواوی.

یازده ساله له سه ر دیواری زیندانی جی دهستی
زیندانیان دهخوینمهوه. بوته کتیبیکی وهک خۆم
زیندانی. کتیبیک به مهستی نه بیته نانوسریتتهوه.
یازده ساله به زۆر به پۆژووم. به لام هیندهی له
چیرۆکی ئهستیران دهکاتهوه، ئهگه به زمانی
دیواریش بیت ده بیته بگاته ده ریی زیندان و له
دوره وه له گه ل چیرۆکه که ی گریده ده مه وه:

له و ژووره ی ئه بوو نه جم قامچی راوه شاند و له
سه ر پشتی پیری په نهانزانه وه چهند ئهستیره یه ک
خۆیان دا به ری. ئه وه تا ئهستیره ی ورد ورد، له
میرووله وردتر به سه ر دیواردا روو له ده رگا
ریچکه یان به ستووه. تا هینده ی چاویلکه له چاوتی
نزیکنه که یته وه له ریچکه ی میرووله ده چی. به لام له
نزیکبوونه و هدا میرووله ی چی! ئه وه ریچکه ی پیتته،
بیت پیت دهخوینمهوه:

من ئه و پیاوهم سالی جاریک دلم دهتریوینی،
چیرۆکی من لیڤه دوا یی نایی، دهگاته وه...

رېچکې وښه له بن دهرگا دوايي دي. سهرې و
خوارې دهگه پيم، باي نه داووته وه. هر دهبې
سووراپيته وه ديوه کهي ئو ديو. ريگه م ناده ن سهر
به وديو دا بگرم. نه مزاني دهگاته وه کوي.

ئو ژورره ش پنده چي جي ئه ستيره دار بوويت.
ئو هتا نه خشي خوي له سهر ديواره که کيشاوه.
دهي ناسمه وه، له نامه ي ژنه که يه وه دهي ناسمه وه.

ئو هتا دهسته کاني پږن له ئه ستيره وهک
چوکليت به سهر بووکدا بکات، وا دهکات و
دهکه وينه بن ئه ستيره وه. دهيانناسمه وه و قسانيش
دهکن. هه موو له دره وشانه وه ئه ستيره ن. به لام له
شيوه، شيوه ي جياجيا دهگرن و له دهنگيش هر
يه که و دهنگيک. ئو وه کورپه کهي غه زالي چاو
ئو ستيره يه. هر هينده ي گو مکه خه نجه ره. هه لېز و
دابه ز دهکات. بهر له وه ي له په نجه ره که وه ئاو ديو
بي:

شا له کوژانه وه ي منه وه دره وشايه وه.

ئو وه کورپه کهي عه بابهي لي، له شيوه ي قازيبازار
خو دهرده خات، له ئاو ديو بووندا، گوتي:

ئاو ابووني من، له سيروان بپرسن.

ئەو ھەلاوکیژە کە یە، شێو ھە قەوانی بەر تیشکی
رۆژی وەرگرتوو ھە دەبریسکیتەو، چاوم دادەخەم،
ھاتە بن گویم:

بەندێ رۆمیا بەندەکی گرانە.

چاوم ھەلێنا، نە ما بوو.

دەیانناسمەو ھە یە ک یە ک ئەستێرەکان دەناسمەو،
دوا داود ھات، لە شێو ھە پەرەسیلکە یەکی گێدار بە
بێدەنگی لە پەنجەرە کەو ھە ئاودیو بوو.

کۆرە ئالایش و ھە ئەو ھە لە فەرۆکەو ھە خۆ
ھەلداتە خوارێ، لە بەر دەم ھە و تەو، تیشکیکی
بەو لاو بەم لادا گێرا و لە شێو ھە ئالایەکی
لوولدرائو خۆی لوودا و ھیتشتا نیو ھە لەو دیو ھە
پەنجەرە کە بوو پرسی:

سەر لە ئیواران منیش لە ئاسمانی قەلاتی دەبینی؟

ئەھا سەرگەردانی خەندە ی بایی، لە شێو ھە دوو
لیوی ئامادە بۆ ماچ یان گولێکی تازە پشکوتوو، لە
سەر دەستی ئەستێرەدارەو ھە بۆ سەر دیوارە کە،
لەو یو ھە پەر پەر تیشکان داوێ. تیشکەکان لە سەر
شیشە ی پەنجەرە کە ئاوازی ئەو رەقیب

دهنوسنه وه. ده بینم و ده بیستم، ئاوازه که یان
گوته وه و ئاودیوبوون و نه مان.

کچه فه له، ئیوه بلین ئهستیره ی زهر د، به دوا ی
خه نده ی باییدا که وته سه ما و دره وشایه وه،
سیوه یلانه پینکه نی و گوتی:

شۆرش به دهستی خۆی منی رژاند.

ئهستیره ی زهر د له ئاودیوبووندا، شتیکی گوت،
تینه گه ییشتم.

له دره وشانه وه ی یه کهم پیاوی ناو ئایه تانم
ناسیه وه. له هر تیشکیکی به خه تی شکسته ناوی
سووره تیک خۆ نیشاندهدات. پیاوی ناو ئایه تان
ته واویک له ژووره که تیشکی دایه وه و تا بزر نه بوو
هیچی نه گۆ:

له سه ر دیواره که به خوینی خۆم ناوی
بکوژه که مم نووسیوه .

پیری په نهانزان دوا ی هه مووان له ناو له پی
ئهستیره داره وه خۆی هه لدا و له بن دهست و پیم
نیشته وه. سه ره تا ریک له قه لات دهچوو. قه لاتی به
قه د ژماره ی ئهستیره کانی گچکه کراوه، هر هینده ی

هیلکه ی حاجیله قله قی لیما بۆوه. له پیر وینه ی ئاگری
گه مه پرووشکی دا. ترسام بسووتیم، چاوم داخست
و خۆم دا بن دیواری. که و تمه نزا، کاتی چاوم
کرده وه، دیتم خۆی کۆده کاته وه، شیوه ی قه لاته که ی
گرته وه و گوئی:

له و رۆژانه دیمه وه.

له و ژووره من و ئه ستیره دار ی بی ئه ستیره به
ته نی ماینه وه. ئه و جا ئه من له بیرمچوو بلیم له
یه که مه وه تا دوا ئه ستیره، حه په سابووم، زمانم
به ستر، ئه و ئیستا زمانم گه را:

تۆ بۆ ئه و ئه ستیرانه ت به ره لالا کرد؟

دیتم به بیده نگی گچ که بۆوه، هینده ی
گوله ستیره یه کی لیما یه وه. له ناو په نجه ره
ئاو پیدایه وه:

له و ته نی شته چاوه پیتده که ن. ئاگات له ژنه که م
بیئت.

ده ستم گه یانده شیشه ی په نجه ره، بانگی
میرغه زه بیتکم کرد. به راوه شانندی قامچی وه لامی

دامه وه. سه ری سی په نجه م خوینیان تیزا. کشامه وه
و میرغه زه ب گوتی:

چه ند روژیکت ماوه، شیت مه به.

هه وکه له و جینه راوه ستاوم که پیش بیست و
یه ک سال پیری په نهانزانی لی راکشابوو. لیره وه به
لاوک و نهی ره قیبه وه، له بن چاودیری نه بوو عه لا
و نه بوو نه جسم و نه و نه بووانه سه ربرده ی
نه ستیرانی ده گتپرایه وه. ئیستا تینووی لاکم، زور
تینوو. بو لاکوکی هه ر تاوانی با نه شمکردبی،
پتیلیده نیم و ده لیم من بووم. هاته سه رم بانگی
میرغه زه ب بکه م، زاریشم ه لئنا، به لام دهنگی پیری
په نهانزان زارمی به ست. دهنگی نه و پیاوه نه گورپاوه
وه کو روژی پیش گرته که ی ماوه:

بکه قه لاتئ نه ستیره کان دهره وشینه وه.

ماندووم، له ترازم، له سه ر لادیواریکی خشت له
سه ر تی ی بلند راکشاووم. نازانم به کام دیودا
ده که وم، کام دیویش له مهرگ نزیکتره.

من مالاوا، ته واوکردنی چیرۆکه که له سه ر ئیوه و
ژنی نه ستیره داره.

دوای دوا نامه ده‌بوو دوای دوو روژ ئازادبیت،
 که‌چی هه‌په‌شه‌ی بکوژی براده‌ری ئه‌ستیره‌دار دوو
 سالی بۆ دریژکرده‌وه. به دادوه‌ری گوتبوو:

تا منی له بیرمابیت، ده‌بیت له زیندان بیت.

دوای سیژده سال زیندانی له ناوی جی و شت،
 هه‌ر قه‌لات قه‌لاتیتی. وه‌ک بلیی ته‌نی ئه‌و ناوه‌ی
 له‌بیرمابی. ده‌مه‌و ئیواره‌ی سیژده‌ی سیی دوو
 هه‌زار و هه‌شته. له سه‌ر قه‌لاتی روو له زیندان
 دانیشتووین. من به ده‌نگریک و پاشولی هه‌واله‌وه،
 ئه‌ویش چاوی له ئاسمان بریوه و چ نالی. من ده‌لیم:

ئه‌بوو نه‌جم ئه‌وه‌ی ژنه‌که‌تی دزی، به‌گۆره‌که
 که‌وتۆته‌وه. به‌قووچه‌که به‌رد نیشانی کردووه. تا
 جییه‌که سیمبه‌ند نه‌کراوه با بگه‌ینی.

ئەو چاۋ لە ئاسمان ناكاتهۋە و چ نالئ.

من دەلئيم:

خۇي لئره نەماۋە، بە دواي ئەبوو عەلادا چۆتە
شام و لە بارەي پياوي ناو ئايەتانهۋە هەوالئ نوئ
دەهينئتەۋە.

ئەو چاۋي بە ئاسمانهۋە و قپوقەپ.

من دەلئيم:

جوگرافياناس لە رئيه، دوو نەواري پئري
پەنھانزاني دۆزيۋەتەۋە، لە گينه ببئتە دەستپئكي
بەشي دووهمي چيروكەكەم.

ئەو چاۋي لە ئاسمانە و دەلئى بيستن و گوگردنى
لە دەستداۋە.

من دەلئيم:

دەنگۆيەك هەيە، گوايە پئري پەنھانزان
پەيداۋۆتەۋە.

ئەو چاۋ لە ئاسمان ناكاتهۋە و مئش مينوانئ نيە.

من دەلئيم:

سىز دە سالە چاۋەپىتىم، ھىندە چاۋەپىتى
ئەستىرەدارم نەكرد.

ئەۋ چاۋى بە ئاسمانەۋە ۋ چۆتە ئاسمانى
نايەتەۋە.

تارىك داھات، من دەلىم:

نەۋارەكە بە بىدەنگى پىرۋوۋە، بە رستەيەك
كۆتايى بەۋ چىرۋەكە بەيئە.

ئەۋ جۈولەيەكى تىدەكەۋى، بە شوۋىن چاۋىدا
پەنجە بۇ ئاسمان درىژدەكات ۋ دەلى:

+ ئەستىرەكان، ئەستىرەكان، دەرکەۋتن.

- كۋا؟ من ناياننىم.

+ بىروانە جىي پەنجەم.

چەندى دەرۋانم ھىچ نايىنم، دەست دەخاتە سەر
شانم، رادەچلەكىم، نەرم شانم دەگوشى، دەلى:

چاۋت لە چاۋم نىكېكەۋە ۋ تەماشاكە.

وای له و هه موو ئه ستیره یه، له کاکیشان روونتر
و دره وشاوه تر، من پیشتر ئه ستیره ی وام
نه دیتبوون، ئه ها ناویان ده لئ:

ئه وه ی پیشی پیشه وه، پیاوی ناو ئایه تانه، جوان
لیی بپروانه ده یناسیه وه؟

ئای، ده لئی شیوه ی ئه وی گرت! چه ند له و وینه یه
ده چی که ئه ستیره دار نیشانی دام، شانم ده گوشتی و
ده لئ:

ئه وه ی ته نیشتی، لای راستی، کوپی غه زالی چاو
ئه ستیره یه، دوا ی وی دوا داوده.

ئه ستیره کان له دوا ی پیاوی ناو ئایه تانه وه
ده بوونه سی ریز، ناوی هه ر کامیان ده لئ، ریک
شینوه ی ئه و ده گرن، مندا لانه پیده که نی و ده لئ:

ده ستی چه پ، سه رگه ردانی خه نده ی بایی، دوا ی
وی، کوپی عه بابهلئ، دوا ی وی لاوکیژه. ئه ها
ئه وه ی دوا ی دوا دودیش ئه ها شینوه ی په ره شووت
ده دات، ئه وه کوپه ئالایه. ئه وانه ی دوا وه باش دیار
نین، با نزیکتر بکه ونه وه، ئه ها، ئه وه ی له سه ر
هه موویانه وه زه رد ده چیته وه، ئه ستیره زه رده که یه،
کچه فه له یه...

له سهر قه لاتەوه چ دەبینم! ئەوانە چۆن گەیشتنە
ئاسمان و بوونە ئەستێرە، توند شانم رادەتەکینی و
هەستدەکەم ئێمەش دەبینە ئەستێرە.

بەر لەوێ پۆلیسە کە تێمانبخوێ و لە
ئەستێرانمان بکات و بەشی یەکەمی چیرۆکی
ئەستێرە قەلاتی بنی بی، سێزده، سێزده
ئەستێرە پێناساند:

ببینە، ببینە، ئەوێ بنەوه، وەک بلی هەمووانی لە
سەر شانی خۆی راگرتوو و دەیههوی لێرە لە
سەر قەلاتی رایانگری، نایناسیەوه کێیه؟

ناسیمهوه، پیری پەنەنزان بوو.

که‌ریم ده‌شتی:

لیتان ناشارمه‌وه که‌م رۆمانی کوردیم خۆتندۆته‌وه، هێنده په‌نه‌ان ئامیزو پر له
گیرانه‌وه‌ی وردی هه‌زار شوێن و جیگا بیست، زنجیره‌ی گیرانه‌وه‌م له‌م رۆمانه‌دا زۆر
سه‌رنج ڕاکێشه، گیرانه‌وه‌ له‌ ناو گیرانه‌وه‌یه، خه‌ونه له‌ناو خه‌ون که ده‌کری بلێین
ئاوايه:

رۆماننووس له زاری ئه‌بوو نه‌جمه‌وه بابه‌ته‌کان ده‌گیرێته‌وه، ئه‌بوو نه‌جم له
زاری پیری په‌نه‌انزان بابه‌ته‌کان ده‌گیرێته‌وه، پیری په‌نه‌انزان له زاری پالنه‌وانه‌کانی
ناو یادستانی خۆی بابه‌ته‌کان ده‌گیرێته‌وه، هه‌موو کاراکته‌ره‌کانی ناو ژووری
رۆمانه‌که‌ش گیرانه‌وه‌ی گیرانه‌وه‌کان ده‌ور ده‌که‌نه‌وه. ئه‌مانه هه‌مووی له یه‌ک
کات و له یه‌ک ساقدا ڕووده‌ده‌ن و سه‌مه‌یه‌ک له میژوو ده‌خایه‌ن، ئه‌وه‌شیان له
ڕیگای سه‌دان قه‌رتاله له وشه‌ی ناوازه و ده‌گه‌مه‌نه‌وه، رۆمانه‌که‌ چینه‌به‌ند ده‌که‌ن،
به‌ شێوه‌ی بونیاتیکی ئه‌ندازه‌یی و مێمارێ نوێ ده‌که‌نه‌وه که ئێسته‌تیکای ده‌قه‌که
ده‌نه‌خشێن، ئه‌وانه‌ی که باسیشی ده‌که‌م به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌ رۆمانیک بلێین
زۆر جوانه، ده‌توانم بلێم به‌ قه‌د رۆمانی (الغرانیق المیکره) ی ئیتماتۆف و (میاه
الریع) ی تورگتیف و (آهوی من) ی ده‌وله‌تتبابادی له‌زه‌تم لێ وه‌رگرتوه.
ئهم رۆمانه‌ شایه‌نی خۆتندنه‌وه‌یه‌کی قووله‌ که پارچه‌یه‌ک له میژووی
به‌سه‌ره‌اته‌کان ده‌کات به‌ نموونه‌ی ژبانی یه‌ک سه‌ده‌ی میله‌تیک.

Mem u zin cultural center
memuzin20@gmail

ناوه‌ندی روشنییری مەم و زین

Mem u zin